

ร้อยแก่นสารสินธุ์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

แผนพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

พ.ศ. 2566 – 2570

ร้อยแก่นสารสินธุ์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

2023-2027

“เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งมีกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ ๕ ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่ โดยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ว่า

“เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

โดยมุ่งเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาดในอนาคตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคมมีศักยภาพ บนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการพิบัติภัยในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากล โดยมีหมุดหมายการพัฒนา ๓ ด้านประกอบด้วย

๑. Future Economy การเติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต ประกอบด้วย ๓ ส่วนสำคัญ ได้แก่

๑.๑ การเกษตรแห่งอนาคต ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร นำ BCG model มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาผสานกับภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม เริ่มจากพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อภาคเกษตร เช่นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐาน และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ และสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรที่สามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๑.๒ การค้าการลงทุนแห่งอนาคต พัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค เป็นศูนย์กลางขนส่งระบบรางในภูมิภาคขับเคลื่อนอุตสาหกรรมระบบรางเพื่อเป็นเครื่องยนต์ใหม่ (New engine) ในการยกระดับรายได้ของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น ส่งเสริมด้านการลงทุนในกลุ่มจังหวัดอย่างต่อเนื่อง สร้างการเติบโตในสาขาอุตสาหกรรม การค้าและบริการ กระจายการลงทุนในจังหวัดต่างๆ ตามศักยภาพและความโดดเด่น ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต เร่งปรับเปลี่ยนระบบตลาดมุ่งสู่เศรษฐกิจดิจิทัลอาศัยความได้เปรียบของระบบขนส่งและระบบชำระเงินผ่านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีอัตราการชำระเงินเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

๑.๓ สร้างคุณค่าการท่องเที่ยวแห่งอนาคต สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดได้แก่การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชุมชน) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน เน้นคุณค่าอย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่เพื่อตอบสนองทิศทาง

ท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้การท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยด้วยการสร้างอัตลักษณ์และการเข้าถึงช่องทางตลาดที่หลากหลาย

๒. Green Growth การเติบโตบนเศรษฐกิจสีเขียว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้รับการส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) มีการพัฒนาระบบกลไกการอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ การพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการส่งเสริมความเป็นเมืองและชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น คิววันของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการและจากการที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีพื้นที่ประมงชายฝั่ง และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต้องได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงลดลงทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและบูรณาการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาและการป้องกันภัยธรรมชาติ สาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรม

๓. Social Sustainability สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม พัฒนาชุมชนพื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชน บนความท้าทายของเทคโนโลยี และโรคอุบัติใหม่ พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุข ที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเพื่อคุณภาพชีวิตดีขึ้น และส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

๒. ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

แผนระดับ ๑	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมาย มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ประเด็น เกษตรสร้างมูลค่า 	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมาย อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล ประเด็น สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
-------------------	---	---

แผนระดับ ๒ (ให้กรอกเฉพาะแผนที่สอดคล้อง แต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรปลอดภัย <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น <p>แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจ การเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์ และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเติบโตอย่างยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย พื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน 	<p>แผนการปฏิรูปประเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป การสร้างเกษตรมูลค่าสูง 	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์ที่ ๑. เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง แนวทางการพัฒนา มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม อาทิ แหล่งน้ำ และระบบโลจิสติกส์ ยุทธศาสตร์ที่ ๒. สังคมแห่งโอกาสและเสมอภาค <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม แนวทางการพัฒนา .คนยากจนข้ามรุ่นลดลง จากมาตรการช่วยเหลือแบบมุ่งเป้า และฐานข้อมูลที่สามารถระบุคนจนและปัญหา 	<p>นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติรองรับนโยบายที่
--	--	---	---	---	--

แผนระดับ ๓ (ให้กรอกเฉพาะแผนที่สอดคล้อง แต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนพัฒนาภาค)	<p>แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน ยกย่องคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม</p>
--	---

สาระสำคัญ แผนพัฒนา กลุ่ม จังหวัด	<p>เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด</p> <p>เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน</p>	<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด (ให้ระบุทั้งตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย)</p> <p>อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ ๕)</p> <p>อัตราการขยายตัวรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ ๕)</p> <p>สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑)</p> <p>ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient) ลดลง (๐.๓๕)</p>
---	--	--

ประเด็นการพัฒนา กลุ่มจังหวัด	๑. ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ	๒. การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อ	๓. อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลด	๔. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชน พื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน
---	---	--	---	---

		รองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต	ความเสี่ยงจากสาธารณสุขด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี	
	↓	↓	↓	↓
แผนงาน	<p>๑. แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบโลจิสติกส์ การเกษตร และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว</p> <p>๒. แผนงานยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว</p> <p>๓. แผนงานส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตให้มีมูลค่าสูง ยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรกลุ่มเป้าหมายด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม</p> <p>๔. แผนงานสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรเพื่อรองรับเศรษฐกิจแห่งอนาคต</p> <p>๕. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต</p>	<p>๑. แผนงานพัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน</p> <p>๒. แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว</p> <p>๓. แผนงานพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง</p> <p>๔. แผนงานพัฒนาทักษะแรงงานเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต</p> <p>๕. แผนงานส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริการของกลุ่มจังหวัด เพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต</p> <p>๖. แผนงานยกระดับสู่การท่องเที่ยวกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์เชิงคุณค่าด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์</p> <p>๗. แผนงานพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน และเป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมนานาชาติ</p> <p>๘. แผนงานการพัฒนาตลาดสินค้า การบริการ และการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต</p>	<p>๑. แผนงานส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และ เศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล</p> <p>๒. แผนงานส่งเสริมการปลูกป่า เพิ่มพื้นที่สีเขียว และอุตสาหกรรมเกษตร สาขาป่าไม้ เชื่อมโยง ๔ จังหวัด</p> <p>๓. แผนงานส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และบูรณาการการจัดการของเสีย น้ำเสีย และฝุ่นควัน กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์</p> <p>๔. แผนงานเสริมสร้างการบูรณาการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี</p>	<p>๑. แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม</p> <p>๒. แผนงานส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบให้มีคุณภาพ</p> <p>๓. แผนงานสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น</p> <p>๔. แผนงานเสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๕. แผนงานการพัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน</p>
	↓	↓	↓	↓
โครงการสำคัญ	<p>๑. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและสร้างแหล่งน้ำเพื่อผลิต การเกษตรที่มีมูลค่าสูง</p> <p>๒. โครงการยกระดับการการแข่งขันของเกษตรกรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจ หมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว</p> <p>๓. โครงการการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในตลาดมูลค่าสูงตอบสนอง การตลาดในระดับสากล</p> <p>๔. โครงการเพิ่มศักยภาพเกษตรกรเพื่อเป็นผู้ประกอบการ (Start up) เพื่อรองรับ เศรษฐกิจแห่งอนาคต</p> <p>๕. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน และการตลาดสินค้า เกษตร ครบวงจร เพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจดิจิทัล</p>	<p>๑. โครงการร้อยแก่นสารสินธุ์ Railway innopolis มหานคร ระบบราง</p> <p>๒. โครงการพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต ในตลาด ดิจิทัล</p> <p>๓. โครงการส่งเสริมการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรมของกลุ่ม จังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต</p> <p>๔. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์กลุ่มจังหวัด และ ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงคุณค่ากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ด้วย เศรษฐกิจสร้างสรรค์</p> <p>๕. โครงการพัฒนาระบบตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด (สินค้า การ บริการ และการท่องเที่ยว) แบบหลายช่องทางเพื่อรองรับ เศรษฐกิจดิจิทัล</p>	<p>๑. โครงการส่งเสริมการออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้ฉลากสิ่งแวดล้อมในผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อ ตลาดแห่งอนาคต</p> <p>๒. โครงการส่งเสริมการปลูกป่า เพิ่มพื้นที่สีเขียว และอุตสาหกรรมเกษตร สาขาป่าไม้ เชื่อมโยง ๔ จังหวัด</p> <p>๓. โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และลด มลพิษจากฝุ่นควันจากการจราจรและภาคการผลิตอุตสาหกรรม</p> <p>๔. โครงการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และสาธารณสุขด้วยพลังชุมชน และเทคโนโลยี</p> <p>๕. โครงการแก้ปัญหาหน้าท่วมน้ำแล้งลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำในกลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ</p>	<p>๑. โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพิ่มศักยภาพในการดำรงชีวิตอย่างมี คุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม</p> <p>๒. โครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ กลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์</p> <p>๓. โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน ส่งเสริมอาชีพ เพื่อแก้ไขปัญหาคนยากจน ข้ามรุ่น ยกระดับศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากกลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์</p> <p>๔. โครงการพัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี ร้อยแก่นสารสินธุ์</p> <p>๕. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจด้านเกษตรสมุนไพรและการพัฒนาเมืองสมุนไพร ร้อยแก่นสารสินธุ์เพื่อพึ่งตนเองในการรับมือกับโรคอุบัติใหม่</p> <p>๖. โครงการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ ชุมชน เมืองด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์</p>

สารบัญ

หน้า

๑. ข้อมูลเพื่อการพัฒนา	
๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ	๑
๑.๒ ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ	๒๐
๑) ด้านเศรษฐกิจ	๒๐
๒) ด้านสังคมและความมั่นคง	๒๗
๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓๕
๑.๓ ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่	๓๗
๑.๔ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา	๔๑
๒. ประเด็นการพัฒนา	
๒.๑ บทวิเคราะห์	๔๗
๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด	๖๗
๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด	๖๘
๒.๔ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด	๖๘
๓. แบบ กจ.๑	๗๖
๔. แผนงานโครงการอย่างย่อ (Project Brief)	๘๙
๕. ภาคผนวก ก.	๑๙๖

๑. ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

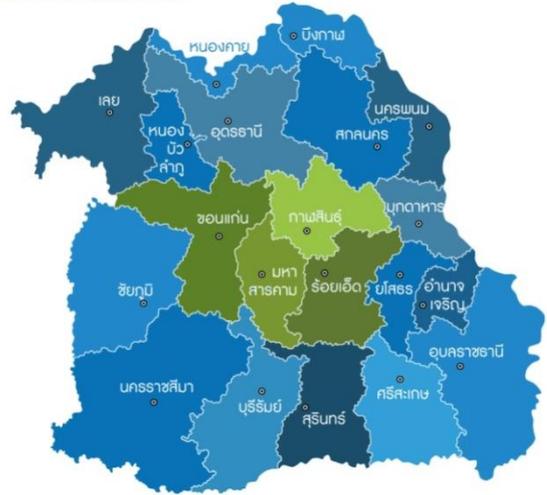
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

๑.๑.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

ที่ตั้งตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๒๕ - ๑๗ องศาเหนือและเส้นแวงที่ ๑๐๑ - ๑๐๓ องศาตะวันออก ซึ่งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือห่างจากกรุงเทพมหานคร ๔๕๕ กิโลเมตร ขนาดพื้นที่ มีพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดรวมครอบคลุมพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด รวม ๓๑,๔๒๓.๘๗ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๘ ของพื้นที่ประเทศ ร้อยละ ๑๘.๖๑ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ และจังหวัดมหาสารคาม ตามลำดับ กลุ่มจังหวัดฯ ตั้งอยู่บนพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำชีที่อยู่ตอนกลางของพื้นที่และที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของพื้นที่ โดยทางทิศตะวันตกและทิศเหนือจะมีสภาพเป็นภูเขาเทลาดมาทางทิศตะวันออก และมีอาณาเขต ดังนี้

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดเลย หนองบัวลำภู อุดรธานี และสกลนคร
- ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ และนครราชสีมา
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดมุกดาหาร และยโสธร
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดชัยภูมิ และเพชรบูรณ์

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยรวมเป็นพื้นที่ราบลุ่มน้ำชี ประมาณร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดลักษณะของพื้นที่จะอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒๐๐ เมตรและเทลาดจากทางทิศตะวันตกไปสู่ทางทิศตะวันออกด้านทิศเหนือและทิศตะวันตกลักษณะของพื้นที่จะเป็นพื้นที่ภูเขาที่สำคัญได้แก่ เทือกเขาภูพานทางตอนเหนือของจังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนทางทิศตะวันตก ประกอบด้วย เทือกเขาภูเก้า-ภูพานคำ เทือกเขาในพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูเวียง อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน อุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ และเทือกเขาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งกระมัง จังหวัดชัยภูมิ

๑.๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ จัดอยู่ในกลุ่มที่มีฝนตกสลับกับแห้งแล้ง ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีผลทำให้อากาศหนาวเย็น และพายุดีเปรสชันจากทะเลจีนใต้ ทำให้มีฝนตกเป็น

บริเวณกว้าง ระยะใกล้-ไกลทะเลจะทำให้อากาศมีความแตกต่างกันระหว่างฤดูร้อนและฤดูหนาวมากเนื่องจากไม่มีพื้นที่ติดต่อกับทะเลมีอุณหภูมิสูงสุดโดยเฉลี่ย ๓๖.๓๕ องศาเซลเซียสมี ๓ ฤดูคือฤดูร้อนฤดูฝนฤดูหนาวในแต่ละฤดูจะมีช่วงเวลาไม่คงที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และอิทธิพลของลมมรสุมเป็นหลัก

๑.๑.๔ เขตการปกครอง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางแบ่งเขตการปกครองเป็น ๔ จังหวัด ๗๗ อำเภอ ๖๕๙ ตำบล ๘,๓๐๕ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๗๒๒ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๔ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑๐ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๔๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๖๓ แห่ง

ตารางที่ ๑ แสดงเขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๒

จังหวัด	เขตการปกครอง			องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น				
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบล
กลุ่มจังหวัด	๗๗	๖๕๙	๘,๓๐๕	๔	๑	๑๐	๒๔๔	๔๖๓
กาฬสินธุ์	๑๘	๑๓๕	๑,๕๘๔	๑	-	๒	๗๗	๗๑
ขอนแก่น	๒๖	๑๙๘	๒,๓๓๑	๑	๑	๖	๗๗	๑๔๐
มหาสารคาม	๑๓	๑๓๓	๑,๙๔๔	๑	-	๑	๑๘	๑๒๓
ร้อยเอ็ด	๒๐	๑๙๓	๒,๔๔๖	๑	-	๑	๗๒	๑๒๙

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

- ๑) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ในระดับอำเภอ รวม ๗๗ อำเภอ ๖๕๙ ตำบล ๘,๓๐๕ หมู่บ้าน
- ๒) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๔ แห่ง เทศบาล ๒๕๕ แห่ง โดยแยกเป็น เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑๐ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๔๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๖๓ แห่ง

๑.๑.๕ การใช้ประโยชน์ที่ดิน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีจังหวัดขอนแก่น เป็นศูนย์กลางการบริหารงานกลุ่มจังหวัด มีพื้นที่ทั้งสิ้น ๓๑,๔๒๓.๘๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๙,๖๓๙,๙๑๘ ไร่คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๑ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคิดเป็นร้อยละ ๖.๑๘ ของประเทศ เป็นพื้นที่ป่าไม้ ๓,๓๐๙,๑๒๔ ไร่ของพื้นที่ มีพื้นที่การเกษตร ๒๕,๗๓๔,๕๔๕ ไร่ อยู่ในเขตชลประทาน ๔,๐๐๗,๔๐๙ ไร่

ตารางที่ ๒ พื้นที่การเกษตร ชลประทาน และป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.๒๕๖๓

รายการ	กลุ่มจังหวัด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	มหาสารคาม	ร้อยเอ็ด
๑. พื้นที่การเกษตร	๒๕,๗๓๔,๕๕๕	๑๓,๕๘๔,๐๓๕	๔,๒๑๗,๙๓๘	๔,๒๑๗,๙๓๘	๓,๗๑๔,๖๓๔
- พื้นที่ชลประทาน	๔,๐๐๗,๔๐๙	๒,๒๒๕,๒๕๙	๕๗๒,๑๘๓	๕๗๒,๑๘๓	๖๓๗,๗๘๔
๒. พื้นที่ป่าไม้	๓,๓๐๙,๑๒๔	๑,๕๗๓,๓๖๒	๗๖๐,๗๖๙	๗๖๐,๗๖๙	๒๑๔,๒๒๔
๓. พื้นที่นอกการเกษตร	๙,๓๘๙,๗๕๔	๔,๔๘๒,๕๒๑	๑,๘๒๕,๐๓๗	๑,๘๒๕,๐๓๗	๑,๒๕๗,๑๕๙
พื้นที่ทั้งหมด	๑๙,๖๓๙,๙๑๘	๔,๓๔๑,๗๑๘	๖,๘๐๓,๗๔๔	๓,๓๐๘,๕๓๙	๕,๑๘๖,๐๑๗
ครัวเรือนเกษตร (คร.)	๗๗๕,๙๕๐	๑๕๙,๐๒๑	๒๒๕,๙๐๑	๑๗๑,๓๖๗	๒๑๙,๖๖๑

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ หน่วย : ไร่

๑.๑.๖ โครงสร้างพื้นฐาน

๑) การคมนาคมขนส่ง

เส้นทางการขนส่งที่สำคัญ คือ ทางบก ทางอากาศ มีโครงข่ายครอบคลุมพื้นที่ ๔ จังหวัด คือ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เชื่อมโยงสู่ภาคอื่นๆ ของประเทศได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ดังนี้คือ

(๑) ทางบก

(๑.๑) ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดินผ่านพื้นที่จำนวน ๗ สาย ได้แก่

ทางหลวงหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ): สระบุรี-หนองคาย

ทางหลวงหมายเลข ๑๒ (East-West Economic Corridor: EWEC) หรือทางหลวงเอเชียสาย ๑๖ (AH๑๖): อำเภอมะสอ จังหวัดตาก ผ่านจังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ชัยภูมิ ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ จนไปสุดที่จังหวัดมุกดาหาร

ทางหลวงหมายเลข ๒๓ : เชื่อมโยงการเดินทางในกลุ่มจังหวัด แยก อ.บ้านไผ่ (จังหวัดขอนแก่น) ผ่าน จังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด ยโสธร จนไปสุดที่จังหวัดอุบลราชธานี

ทางหลวงหมายเลข ๒๐๒ : ชัยภูมิผ่านจังหวัดนครราชสีมาบุรีรัมย์มหาสารคามร้อยเอ็ด ยโสธรอำนาจเจริญจนไปสุดที่อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี

ทางหลวงหมายเลข ๒๐๘: ท่าพระ (ขอนแก่น)-อ.โกสุมพิสัย -มหาสารคาม

ทางหลวงหมายเลข ๒๑๓: มหาสารคาม- กาฬสินธุ์ - สกลนคร

ทางหลวงหมายเลข ๒๑๔: กาฬสินธุ์ – ร้อยเอ็ด-สุรินทร์จนไปสุดที่จุดผ่านแดนถาวรช่องจอม-โอมะดี

(๑.๒) ทางรถไฟเส้นทางจาก กรุงเทพฯ – หนองคาย ขนานกับทางหลวงหมายเลข๒หรือถนนมิตรภาพ ผ่านอำเภอในเขตพื้นที่ คือ อำเภอพล โนนศิลา บ้านไผ่ บ้านแฮด เมืองขอนแก่น น้ำพองและเขาสวนกวาง

(๒) ทางอากาศ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีท่าอากาศยานภายในประเทศ ๒ แห่ง คือ ท่าอากาศยานขอนแก่น และท่าอากาศยานร้อยเอ็ด ซึ่งมีสายการบินโดยสารภายในประเทศให้บริการ ๔ สายการบิน ได้แก่ Thai Smile, Thai AirAsia, Nok Air และ Thai Lion air

๑.๑.๗ ข้อมูลการใช้พลังงาน

การใช้ไฟฟ้ามีสถิติการใช้ไฟฟ้าจำนวน ๔,๖๗๓,๘๗๓,๕๒๔ กิโลวัตต์/ชั่วโมง มากเป็นอันดับ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (จำนวน ๘,๙๑๘,๑๗๔,๔๖๗ กิโลวัตต์/ชั่วโมง) โดยจังหวัดที่มีสถิติการใช้ไฟฟ้ามากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๒,๓๒๕,๐๙๗,๘๓๒ กิโลวัตต์) รองลงมาจังหวัดร้อยเอ็ด (๘๙๕,๔๖๔,๒๐๑ กิโลวัตต์) จังหวัดมหาสารคาม (๙๖๔,๘๘๘,๘๗๕.๘ กิโลวัตต์) และจังหวัดกาฬสินธุ์ (๗๑๐,๗๓๕,๗๘๐ กิโลวัตต์) ตามลำดับ และจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๑,๕๒๒,๖๔๙ ราย มากเป็นอันดับ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากรองจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (จำนวน ๑,๙๖๐,๗๕๐ ราย) โดยจังหวัดที่มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๕๘๑,๓๖๔ ราย) รองลงมาจังหวัดมหาสารคาม (๓๐๔,๓๙๗ ราย) จังหวัดกาฬสินธุ์ (๒๘๓,๘๕๕ ราย) และจังหวัดร้อยเอ็ด (๒๔๒,๒๒๓ ราย) ตามลำดับ

ตารางที่ ๓ แสดงสถิติผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงาน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.๒๕๖๑

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)			จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า รวม (ราย)
	บ้านที่อยู่อาศัย	กิจการอื่นๆ	รวม	
กลุ่มจังหวัด	๑,๘๕๒,๐๓๓,๑๕๓	๒,๘๒๑,๘๔๐,๖๑๒	๔,๘๗๖,๑๘๖,๖๘๘.๘	๑,๔๑๑,๘๓๙
กาฬสินธุ์	๓๐๗,๕๑๐,๙๗๗	๔๐๓,๒๒๔,๘๐๓	๗๑๐,๗๓๕,๗๘๐	๒๘๓,๘๕๕
ขอนแก่น	๘๑๐,๑๔๘,๒๕๐	๑,๕๑๔,๙๔๙,๕๘๓	๒,๓๒๕,๐๙๗,๘๓๒	๕๘๑,๓๖๔
มหาสารคาม	๓๑๕,๒๘๑,๕๕๑	๔๒๗,๒๙๔,๔๐๑	๙๖๔,๘๘๘,๘๗๕.๘	๓๐๔,๓๙๗
ร้อยเอ็ด	๔๑๙,๐๙๒,๓๗๕	๔๗๖,๓๗๑,๘๒๖	๘๙๕,๔๖๔,๒๐๑	๒๔๒,๒๒๓

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

ตารางที่ ๔ แสดงสถิติผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานปริมาณการใช้พลังงานเชิงพาณิชย์

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ชนิดพลังงาน				
	ไฟฟ้า kWh/ปี	น้ำมันเบนซิน ลิตร/วัน	น้ำมันดีเซล ลิตร/วัน	LPG กิโลกรัม/วัน	NGV ตัน/วัน
ภาค ตอ.น.	๒๒,๐๑๘,๓๔๒,๒๐๔.๐๐	๔,๖๓๓,๔๘๒.๐๒	๑๐,๒๓๓,๖๐๐.๖๙	๑,๔๔๖,๔๙๓.๔๙	๑๖,๕๒๘,๗๖๗.๑๒
กลุ่มจังหวัด	๕,๐๔๗,๐๓๓,๖๙๓.๐๐	๑,๐๘๔,๕๐๑.๕๖	๒,๑๕๐,๕๐๘.๓๔	๓๓๓,๑๘๘.๕๒	๖,๑๗๘,๐๘๒.๑๙
กาฬสินธุ์	๗๘๓,๘๑๔,๙๗๕.๐๐	๑๒๙,๖๖๒.๑๕	๒๘๖,๑๔๘.๔๐	๕๘,๐๗๒.๙๔	-
ขอนแก่น	๒,๔๙๗,๑๔๘,๓๕๑.๐๐	๕๖๒,๖๓๓.๖๘	๑,๑๑๕,๕๐๘.๐๘	๑๗๑,๓๒๙.๕๙	๔,๒๖๘,๔๙๓.๑๕
มหาสารคาม	๘๐๓,๒๑๕,๕๑๙.๐๐	๑๗๗,๗๕๕.๕๔	๓๑๗,๐๔๕.๙๑	๔๑,๙๒๓.๙๖	๑,๑๐๖,๘๔๙.๓๒
ร้อยเอ็ด	๙๖๒,๘๕๔,๘๕๘.๐๐	๒๑๔,๔๕๑.๑๙	๔๓๓,๘๐๕.๙๕	๖๑,๘๖๓.๐๓	๘๐๒,๗๓๙.๗๓

ที่มา : ฐานข้อมูลพลังงานรายภูมิภาคของไทย กระทรวงพลังงาน นำเข้าข้อมูลในระบบเมื่อปี ๒๕๖๒ ข้อมูล ณ สิ้นปี ๒๕๖๐

๑.๑.๘ การใช้น้ำประปา

มีสัดส่วนครัวเรือนผู้ใช้น้ำจำนวน ๓๐๖,๙๔๖ ครัวเรือนโดยจังหวัดที่มีสัดส่วนครัวเรือนผู้ใช้น้ำมากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๒๐๖,๑๖๕ ครัวเรือน) รองลงมาจังหวัดมหาสารคาม (๓๘,๔๔๔ครัวเรือน)จังหวัดกาฬสินธุ์ (๓๓,๒๑๔ ครัวเรือน) และจังหวัดร้อยเอ็ด (๒๙,๑๒๓ ครัวเรือน) ตามลำดับ และจำนวนปริมาณน้ำผลิตจ่าย ๑๐,๑๐๑,๒๕๘ ลบ.ม.โดยจังหวัดที่มีจำนวนปริมาณน้ำผลิตจ่าย มากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๖,๕๑๓,๘๓๑ ลบ.ม.) รองลงมา จังหวัดมหาสารคาม (๑,๕๔๑,๙๖๒ลบ.ม.) จังหวัดร้อยเอ็ด (๑,๑๒๓,๐๐๓ ลบ.ม.) และจังหวัดกาฬสินธุ์ (๙๒๒,๔๖๒ ลบ.ม.)ตามลำดับ

ตารางที่ ๕ แสดงสัดส่วนผู้ใช้น้ำ กำลังการผลิต และปริมาณน้ำจำหน่าย พ.ศ.๒๕๖๓

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ครัวเรือน)	กำลังผลิตที่ใช้ งาน (ลบ.ม./วัน)	ปริมาณน้ำผลิต (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำ ผลิตจ่าย (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำ จำหน่าย (ลบ.ม.)
กลุ่มจังหวัด	๓๐๖,๙๔๖	๔๖๗,๓๖๐	๑๑,๓๐๖,๘๓๔	๑๐,๑๐๑,๒๕๘	๑๓,๘๖๕,๒๕๐
กาฬสินธุ์	๓๓,๒๑๔	๓๙,๑๙๐	๙๘๗,๐๑๑	๙๒๒,๔๖๒	๖๕๑,๖๙๒
ขอนแก่น	๒๐๖,๑๖๕	๒๘๐,๔๔๔	๗,๔๘๔,๑๘๒	๖,๕๑๓,๘๓๑	๔,๔๑๗,๔๔๓
มหาสารคาม	๓๘,๔๔๔	๙๒,๘๒๐	๑,๖๕๑,๗๕๓	๑,๕๔๑,๙๖๒	๑,๑๐๗,๐๔๐
ร้อยเอ็ด	๒๙,๑๒๓	๕๔,๙๐๖	๑,๑๘๓,๘๘๘	๑,๑๒๓,๐๐๓	๗,๖๘๙,๐๗๕

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

๑.๑.๙ การใช้อินเทอร์เน็ต

มีการติดตั้งโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง โดยโครงการเน็ตประชารัฐ ซึ่งได้ดำเนินการติดตั้งแล้วเสร็จ ๔ จังหวัด ๗๗ อำเภอ ๕๘๙ ตำบล ๓,๙๒๙ หมู่บ้าน โดยแบ่งเป็นจังหวัดกาฬสินธุ์ ๑๒๙ ตำบล ๗๖๖ หมู่บ้าน จังหวัดขอนแก่น ๑๘๓ ตำบล ๑,๑๕๘ หมู่บ้าน จังหวัดมหาสารคาม ๑๒๓ ตำบล ๘๙๘ หมู่บ้าน และจังหวัดร้อยเอ็ด ๑๕๔ ตำบล ๑,๑๐๗ หมู่บ้าน ตามลำดับ

ตารางที่ ๖ แสดงจำนวนจุดติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ต โครงการเน็ตประชารัฐ พ.ศ.๒๕๖๔

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ดำเนินการติดตั้งแล้ว	
				ตำบล	หมู่บ้าน
กลุ่มจังหวัด	๗๗	๖๕๙	๘,๓๐๖	๕๘๙	๓,๙๒๙
กาฬสินธุ์	๑๘	๑๓๕	๑,๕๘๔	๑๒๕	๗๖๖
ขอนแก่น	๒๖	๑๙๘	๒,๓๓๑	๑๘๓	๑,๑๕๘
มหาสารคาม	๑๓	๑๓๓	๑,๙๔๔	๑๒๓	๘๙๘
ร้อยเอ็ด	๒๐	๑๙๓	๒,๔๔๗	๑๕๔	๑,๑๐๗

ที่มา : โครงการเน็ตประชารัฐ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, ๒๕๖๔

๑.๑.๑๐ ด้านเศรษฐกิจ

๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด(Gross Provincial Cluster Product : GPCP)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๔๐๘,๙๘๓ ล้านบาท เป็นอันดับที่ ๑๐ ของประเทศ และอันดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑,๐๘๓ ล้านบาท หรือคิดเป็น คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๖ อัตราการขยายตัวของ GPCP กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒ เท่ากับ ๓.๒๘ โดยจังหวัดขอนแก่น มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมากที่สุดในกลุ่มจังหวัด คือ ๒๑๔,๐๑๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๒๐ รองลงมาคือจังหวัดร้อยเอ็ด ๗๘,๑๓๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐๖ จังหวัดมหาสารคาม ๕๙,๒๐๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔๔ และจังหวัดกาฬสินธุ์ ๕๘,๖๑๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๑

มูลค่าเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มาจากภาคนอก การเกษตร ในปี ๒๕๖๒ มีมูลค่าเท่ากับ ๓๔๘,๐๖๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๘๙ ของมูลค่า GPCP เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ จำนวน ๔,๗๔๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๘ โดยมีสาขาการค้า/บริการท่องเที่ยว มูลค่ามากที่สุดมูลค่า ๒๔๕,๑๒๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๗๘ รองลงมาคือสาขาอุตสาหกรรมมีมูลค่า ๑๐๒,๙๔๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑๐ และสาขาการเกษตร ๖๑,๙๑๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๑๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๗ แสดงผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดแบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับพ.ศ. ๒๕๖๒

Gross Regional and Provincial Product Chain Volume Measure ๒๐๑๙ Edition

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP)						
สาขา	ปี พ.ศ.(ล้านบาท)					
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐r	๒๕๖๑r	๒๕๖๒p
การเกษตร	๖๗,๒๖๖	๖๑,๖๖๐	๖๑,๘๙๑	๖๑,๗๘๖	๖๕,๕๗๔	๖๑,๙๑๐
อุตสาหกรรม	๒๘๑,๕๙๗	๒๙๕,๖๗๑	๓๑๒,๓๕๘	๓๒๗,๘๙๒	๓๔๓,๓๑๙	๓๔๘,๐๖๖
การค้า/บริการ	๑๘๔,๐๘๑	๑๙๙,๓๖๐	๒๑๔,๐๕๐	๒๒๘,๒๔๙	๒๓๗,๙๑๘	๒๔๕,๑๒๔
GPCP	๓๔๘,๘๖๓	๓๕๗,๓๓๑	๓๗๔,๒๙๘	๓๘๙,๖๗๘	๔๐๘,๘๙๓	๔๐๙,๙๗๖
รายได้ต่อหัว	๗๘,๕๕๐	๘๐,๖๑๗	๘๔,๘๐๐	๘๘,๖๔๘	๙๓,๔๐๔	๙๔,๐๒๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔

หมายเหตุ : p (preliminary) หมายถึง ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้นและ

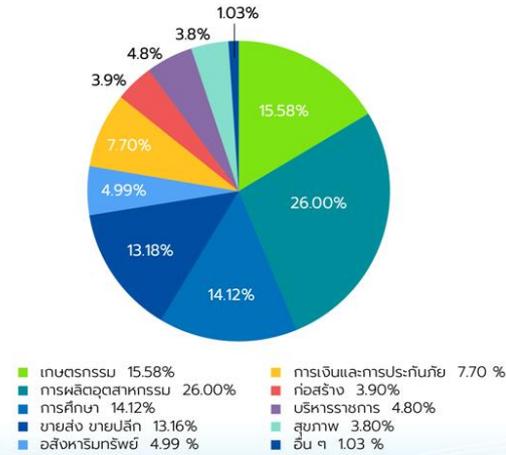
r หมายถึง revised หรือการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

โครงสร้างเศรษฐกิจ
ของกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือปี พ.ศ. 2562

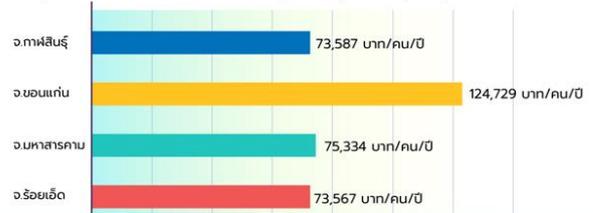
ผลิตภัณฑ์มวลรวม
ของกลุ่มจังหวัด (GPCP)

408,893 ล้านบาท
ปี 2562

รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีต่อคน (GPCP)

93,404 บาท/คน/ปี
ปี 2562

ข้อมูลรายได้ประชากร รายจังหวัด (GPCP per capital)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ตารางที่ ๘ แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
ณ ราคาประจำปีระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒ จำแนกรายจังหวัด

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	GPCP (ล้านบาท)					
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
กลุ่มจังหวัด	๓๔๘,๘๖๓	๓๕๗,๓๓๑	๓๗๔,๒๔๘	๓๘๙,๖๗๘	๔๐๘,๘๙๓	๔๐๙,๙๗๖
กาฬสินธุ์	๕๐,๐๒๐	๕๐,๒๑๗	๕๓,๖๑๒	๕๕,๔๗๔	๕๙,๗๐๐	๕๘,๖๑๗
ขอนแก่น	๑๘๖,๒๐๒	๑๘๙,๙๕๘	๑๙๖,๐๖๘	๒๐๔,๐๔๘	๒๑๓,๗๓๕	๒๑๔,๐๑๘
มหาสารคาม	๔๘,๒๑๓	๕๐,๔๖๕	๕๔,๒๖๓	๕๖,๘๕๔	๕๙,๐๑๖	๕๙,๒๐๘
ร้อยเอ็ด	๖๔,๔๒๘	๖๖,๖๙๒	๗๐,๓๐๕	๗๓,๓๐๓	๗๖,๔๔๒	๗๘,๑๓๔

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อหัวประชากร (Per provincial cluster product per capita) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี ๒๕๖๒ มีมูลค่าเท่ากับ ๙๔,๐๒๒ บาท/คน/ปี เป็นอันดับที่ ๑๔ ของ ๑๘ กลุ่มจังหวัด และอันดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อหัวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ (๘๘,๖๖๑ บาท) จำนวน ๖๑๘ บาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๖ สำหรับจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงสุด คือ จังหวัดขอนแก่น (๑๒๔,๗๒๙ บาท/คน/ปี) รองลงมาคือ มหาสารคาม (๗๕,๓๓๔ บาท/คน/ปี) กาฬสินธุ์ (๗๓,๕๘๗ บาท/คน/ปี) และจังหวัดร้อยเอ็ด (๗๓,๕๖๗ บาท/คน/ปี) ตามลำดับ

ตารางที่ ๙ แสดงรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางระหว่าง พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๒

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	GPP per capita (บาท)					
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
กลุ่มจังหวัด	๒๘๗,๗๙๐	๒๙๕,๗๐๑	๓๑๒,๘๕๘	๓๒๗,๑๔๓	๓๔๕,๑๔๐	๓๔๗,๒๑๗
กาฬสินธุ์	๖๑,๓๔๗	๖๑,๗๕๓	๖๖,๒๙๖	๖๘,๙๓๐	๗๔,๕๕๙	๗๓,๕๘๗
ขอนแก่น	๑๐๗,๖๗๕	๑๑๐,๐๓๓	๑๑๓,๗๖๒	๑๑๘,๕๙๑	๑๒๔,๔๓๐	๑๒๔,๗๒๙
มหาสารคาม	๕๙,๓๔๐	๖๒,๓๙๔	๖๗,๖๒๗	๗๑,๓๓๑	๗๔,๕๖๑	๗๕,๓๓๔
ร้อยเอ็ด	๕๙,๔๒๘	๖๑,๕๒๑	๖๕,๑๗๓	๖๘,๒๙๑	๗๑,๕๙๐	๗๓,๕๖๗

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยใช้ฐานข้อมูล GPP ของสำนักบัญชีประชาชาติ, สศช. พ.ศ.๒๕๖๔

๒) รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย

ในปี พ.ศ.๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย ๑๙,๘๓๘.๑๑ บาทต่อเดือน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ร้อยละ ๗.๖๖ แต่ย่น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และรายได้เฉลี่ยทั่วราชอาณาจักร โดยจังหวัดที่มีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยมากที่สุดคือ จังหวัดมหาสารคาม (๒๒,๑๙๑.๙๖ บาท/เดือน) รองลงมาคือ จังหวัดขอนแก่น (๑๙,๒๕๒.๕๐ บาท/เดือน) จังหวัดกาฬสินธุ์ (๑๙,๐๘๘.๙๗ บาท/เดือน) และจังหวัดร้อยเอ็ด (๑๘,๘๑๘.๙๙บาท/เดือน) ตามลำดับ โดยจังหวัดกาฬสินธุ์มีอัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ครัวเรือนจากปี ๒๕๖๑รายได้อยู่ที่ ๑๔,๒๖๓.๘๑ บาท/เดือน เป็น ๑๙,๐๘๘.๙๗ บาท/เดือน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕.๒๘ ในปี ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นอัตราการเพิ่มที่สูงที่สุดของจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ ๑๐ แสดงรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย พ.ศ. ๒๕๖๐, ๒๕๖๑ และ ๒๕๖๒

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย(บาท/เดือน)			การเปลี่ยนแปลง (+/-)		
	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	๒๕๖๑	๒๕๖๒	เฉลี่ย
ทั่วราชอาณาจักร	๒๖,๙๑๕.๐๐	๒๖,๙๔๖.๔๓	๒๖,๐๑๘.๔๒	๐.๑๒	-๓.๕๗	-๑.๗๓
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๒๑,๐๙๔.๐๐	๒๐,๒๗๐.๘๒	๒๐,๖๐๐.๓๔	-๔.๐๖	๑.๖๐	-๑.๒๓
กลุ่มจังหวัด	๑๘,๘๒๙.๗๕	๑๘,๓๑๙.๑๖	๑๙,๘๓๘.๑๑	-๒.๗๙	๗.๖๖	๒.๔๓
กาฬสินธุ์	๑๕,๔๕๑.๖๐	๑๔,๒๖๓.๘๑	๑๙,๐๘๘.๙๗	-๘.๓๓	๒๕.๒๘	๘.๔๗
ขอนแก่น	๒๑,๓๓๖.๗๐	๑๙,๘๔๘.๐๔	๑๙,๒๕๒.๕๐	-๗.๕๐	-๓.๐๙	-๕.๓๐
มหาสารคาม	๑๘,๕๔๐.๓๐	๒๐,๑๓๗.๙๔	๒๒,๑๙๑.๙๖	๗.๙๓	๙.๒๖	๘.๕๙
ร้อยเอ็ด	๑๙,๙๙๐.๔๐	๑๙,๐๒๖.๘๖	๑๘,๘๑๘.๙๙	-๕.๐๖	-๑.๑๐	-๓.๐๘

ที่มา: การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, ๒๕๖๒

๓) ข้อมูลด้านเกษตรกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีพื้นที่ทั้งสิ้น ๓๑,๔๒๓.๘๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๙,๖๓๙,๙๑๘ ไร่ มีพื้นที่การเกษตร ๑๓,๕๘๕,๔๔๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๑๗ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด โดยอยู่ในเขตชลประทาน๒,๒๒๕,๒๐๙ ไร่คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๘ ของพื้นที่การเกษตร หรือร้อยละ ๑๑.๓๓ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดมีครัวเรือนเกษตรกร ๗๐๕,๔๓๖ ครัวเรือน

ตารางที่ ๑๑ แสดงพื้นที่การเกษตร ชลประทาน และป่าไม้ พ.ศ.๒๕๖๔

รายการ	กลุ่มจังหวัด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	มหาสารคาม	ร้อยเอ็ด
๑.พื้นที่การเกษตร	๑๓,๕๘๕,๐๓๕	๒,๘๓๒,๘๙๐	๔,๒๑๗,๙๓๘	๒,๘๑๘,๕๗๓	๓,๗๑๕,๖๓๔
- พื้นที่ชลประทาน	๒,๒๒๕,๒๕๙	๕๕๙,๔๗๕	๕๗๒,๑๘๓	๕๕,๘๑๗	๖๓๗,๗๘๔
๒.พื้นที่ป่าไม้	๑,๕๗๓,๓๖๒	๔๖๔,๗๐๖	๗๖๐,๗๖๙	๑๓๓,๖๖๓	๒๑๔,๒๒๔
๓.พื้นที่นอกการเกษตร	๔,๔๘๒,๕๒๑	๑,๐๔๔,๑๒๐	๑,๘๒๕,๐๓๗	๓๕๖,๒๐๓	๑,๒๕๗,๑๕๙
พื้นที่ทั้งหมด	๑๙,๖๓๙,๙๑๘	๔,๓๔๑,๗๑๘	๖,๘๐๓,๗๔๔	๓,๓๐๘,๔๓๙	๕,๑๘๖,๐๑๗
ครัวเรือนเกษตรกร (คร.)	๗๐๕,๔๓๖	๑๓๒,๕๗๗	๒๒๕,๙๐๑	๑๖๔,๕๓๖	๒๑๙,๖๖๑

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕ (หน่วย : ไร่)

ตารางที่ ๑๒ แสดงการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญปีการผลิต ๒๕๖๑/๖๒

รายการ	ข้าวนาปี			อ้อยโรงงาน			มันสำปะหลัง		
	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
กลุ่มจังหวัด	๘,๒๙๕,๑๓๕	๒,๕๗๐,๕๔๗	๓๖๓.๒๕	๑,๒๔๘,๕๔๘	๑๓,๐๓๑,๘๙๓	๑๐,๖๑๓.๐๓	๖๖๕,๓๘๐	๒,๒๗๒,๘๓๖	๓,๔๒๒
กาฬสินธุ์	๑,๔๗๐,๐๓๖	๕๒๗,๐๙๗	๓๕๗	๓๘๕,๘๙๗	๔,๕๕๘,๒๑๕	๑๑,๘๑๑	๒๔๑,๕๒๓	๘๕๖,๓๒๕	๓,๕๔๕
ขอนแก่น	๒,๓๐๓,๖๔๗	๕๔๐,๔๕๗	๓๑๙	๖๒๘,๕๒๓	๖,๒๕๓,๘๐๔	๙,๙๕๐	๒๓๕,๙๙๔	๘๐๘,๔๓๓	๓,๕๔๐
มหาสารคาม	๒,๐๖๒,๑๗๗	๕๙๘,๘๕๘	๓๔๙	๑๖๓,๐๓๐.๕๐	๑,๔๕๘,๐๖๙.๑๘	๙,๙๗๖.๑๐	๑๓๕,๘๒๔	๔๓๘,๘๘๔	๓,๒๖๔
ร้อยเอ็ด	๒,๔๕๙,๒๗๕	๙๐๔,๑๓๕	๔๑๕	๗๑,๐๙๗.๐๐	๗๖๑,๘๐๔.๓๖	๑๐,๗๑๕	๕๒,๐๓๙	๑๖๙,๑๙๔	๓,๓๓๙

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ที่ทำรายได้หลักให้เกษตรกร คือ ข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ในปีการผลิต ๒๕๖๑/๖๒ ผลผลิตพืชเศรษฐกิจสำคัญมีดังนี้

พื้นที่ปลูกข้าวนาปีการผลิต ๒๕๖๑/๖๒ จำนวน ๘,๒๙๕,๑๓๕ ไร่ ผลผลิต ๒,๕๗๐,๕๔๗ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๓๖๓.๒๕กิโลกรัม/ไร่ พื้นที่เพาะปลูกข้าวลดลงจากปีการผลิต ๒๕๖๐/๖๑ คิดเป็นร้อยละ ๗.๐๖ และผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๗.๓๗

พื้นที่ปลูกอ้อยโรงงานปีการผลิต ๒๕๖๑/๖๒ จำนวน ๑,๒๔๘,๕๔๘ไร่ ผลผลิต ๑๓,๐๓๑,๘๙๓ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๖๑๓ กิโลกรัม/ไร่ พื้นที่เพาะปลูกอ้อยโรงงานเพิ่มขึ้นจากปีการผลิต ๒๕๖๐/๖๑ คิดเป็นร้อยละ ๙.๑๓ และมีผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๖๕

พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง ปีการผลิต ๒๕๖๑/๖๒ จำนวน ๖๖๕,๓๘๐ ไร่ ผลผลิต ๒,๒๗๒,๘๓๖ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๔๒๒ กิโลกรัม/ไร่ พื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังลดลงจากปีการผลิต ๒๕๖๐/๖๑ คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๐ แต่ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๒.๕๕

ตารางที่ ๑๓ แสดงการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญปีการผลิต ๒๕๕๙-๒๕๖๒

รายการ	ปีการผลิต ๒๕๕๙/๖๐			ปีการผลิต ๒๕๖๐/๖๑			ปีการผลิต ๒๕๖๑/๖๒		
	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ไร่)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ไร่)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ไร่)
ข้าวนาปี	๘,๙๕๓,๕๙๑	๓๑๐๔๔๘๓	๓๖๔.๒๕	๘,๘๘๑,๓๖๑	๒,๖๖๕,๖๖๔	๓๐๐.๑๔	๘,๒๙๕,๑๓๕	๒,๕๗๐,๕๕๗	๓๑๓.๒๕
อ้อยโรงงาน	๑,๒๗๑,๙๑๓	๑๑๖๒๗๓๙๙	๓๖๓๑๐	๑,๑๓๔,๔๕๒	๑๐,๕๑๗,๐๑๙	๙,๒๗๐	๑,๒๔๘,๕๔๘	๑๓,๐๓๑,๘๙๓	๑๐,๖๑๓
มันสำปะหลัง	๖๒๑,๖๔๑	๒,๐๙๒,๙๘๘	๑๓,๒๙๕	๖๗๔,๖๖๔	๑,๗๘๗,๖๗๖	๒,๖๕๐	๖๖๕,๓๘๐	๒,๒๗๒,๘๓๖	๓,๔๒๒

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕

พื้นที่เกษตรอินทรีย์ปี ๒๕๖๐ กลุ่มจังหวัดพื้นที่เกษตรอินทรีย์ ๒๘๒,๒๗๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๘ ของพื้นที่เพื่อการเกษตรทั้งหมด (๑๓,๕๘๘,๐๓๖ ไร่) โดยจังหวัดร้อยเอ็ดมีพื้นที่เกษตรอินทรีย์มากที่สุดในกลุ่มจังหวัด จำนวน ๓๔,๗๐๙ ไร่ และขอนแก่น มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน ๘,๐๐๐ ไร่

ตารางที่ ๑๔ แสดงพื้นที่เกษตรอินทรีย์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางพ.ศ.๒๕๖๐

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พื้นที่เกษตร(ไร่)	พื้นที่เกษตรอินทรีย์ (ไร่)	ร้อยละ
กลุ่มจังหวัด	๑๕,๐๙๕,๑๑๑	๒๘๒,๒๗๒	๒.๐๘
กาฬสินธุ์	๔,๓๔๑,๗๑๖	๑๓,๐๐๐	๐.๕๖
ขอนแก่น	๔,๒๑๗,๙๓๘	๘,๐๐๐	๐.๑๙
มหาสารคาม	๒,๘๑๘,๕๗๓	๙,๒๒๕	๐.๓๓
ร้อยเอ็ด	๓,๗๑๖,๘๘๔	๓๔,๗๐๙	๐.๙๓

ที่มา : บันทึกข้อตกลงความร่วมมือการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ณ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาภูพาน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดสกลนคร, ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑

๔) ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม

ในปี ๒๕๖๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง สาขาอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๑๐๒,๙๔๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑๐ ของ GPCP กลุ่มจังหวัด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีมูลค่าเป็นอันดับ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง ๑ มีมูลค่าการผลิตภาคอุตสาหกรรมสูงสุด ๑๔๑,๑๙๖ ล้านบาท เมื่อพิจารณาจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พบว่าจังหวัดขอนแก่น มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด สาขาอุตสาหกรรม ๗๔,๔๒๑ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๒.๗๑ รองลงมาคือจังหวัดกาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ตามลำดับ

การลงทุนด้านอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ในปี ๒๕๖๒ มีมูลค่าการลงทุนรวมเท่ากับ ๑๗๐,๙๐๘.๔๑ ล้านบาท มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๕,๔๒๗ โรงงาน และมีการจ้างแรงงานทั้งสิ้น ๘๕,๒๔๔ คน อุตสาหกรรมหลักที่เป็นฐานรายได้ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ที่มีการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมกระดาษ และอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม ซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

ตารางที่ ๑๕ แสดงข้อมูลจำนวนโรงงาน เงินลงทุนและจำนวนคนงาน สาขาอุตสาหกรรม แยกรายจังหวัด

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	จำนวนโรงงาน (โรง)	ร้อยละ	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวนคนงาน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มจังหวัด	๕,๔๒๗	๑๐๐	๑๗๐,๙๐๘.๔๑	๑๐๐	๘๕,๒๔๔	๑๐๐
กาฬสินธุ์	๓๕๗	๖.๕๘	๑๙,๕๕๘.๖๑	๑๑.๔๔	๖,๓๖๓	๗.๔๖
ขอนแก่น	๔,๑๙๘	๗๗.๓๕	๑๒๓,๕๘๓.๐๐	๗๒.๓๑	๖๒,๙๕๕	๗๓.๘๕
มหาสารคาม	๒๒๕	๔.๑๕	๑๑,๔๗๗.๔๒	๖.๗๒	๖,๕๙๐	๗.๗๓
ร้อยเอ็ด	๖๔๗	๑๑.๙๒	๑๖,๒๘๙.๓๘	๙.๕๓	๙,๓๓๖	๑๐.๙๕

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕

๕) ด้านการท่องเที่ยว

๑) แหล่งท่องเที่ยวการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดส่วนใหญ่เป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เช่น กุ่มหาธาตุ กุสินทรรัตน์ พระธาตุนาดูน พระพุทธรูปยืนมิ่งมงคล ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ที่จังหวัดมหาสารคาม กู่กาสิงห์กู่พระโกนา ปรากฏ์กู่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่จังหวัดร้อยเอ็ด และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่น้ำตกตาดทอง น้ำตกผานางคอย น้ำตกแก้งกะอาม ผาเสวย ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ บางแสน ๒ และหาดจอมทองที่จังหวัดขอนแก่น แบ่งเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

(๑) จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ พระธาตุยาคู พิพิธภัณฑของดีเมืองกาฬสินธุ์ พระพุทธสถานภู่อเมืองฟ้าแดดสูงยาง หาดดอกเกด เขื่อนลำปาว หมู่บ้านวัฒนธรรมโนนสง่า พิพิธภัณฑสิรินธร

(๒) จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ พระธาตุขามแก่น พระมหาธาตุแก่นนครปราสาทเป็อยน้อย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑและซากไดโนเสาร์ อ.ภูเวียง ผ้าไหมมัดหมี่ อ.ชนบท อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน อุทยานแห่งชาติน้ำพองอุทยานแห่งชาติภูเวียง อุทยานแห่งชาติภูเก้า - ภูพานคำ เขื่อนอุบลรัตน์ จุดชมวิวยินช้างสี

(๓) จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ พระธาตุนาดูน พิพิธภัณฑน์นครจำปาศรี วัดหนองหูลิงเขตห้ามล่าสัตว์ป่าดูนลำพันวนอุทยานโกสัมพี สะพานไม้แกดำ อุทยานมัจฉาโขงกุดหวาย

(๔) จังหวัดร้อยเอ็ด ได้แก่ บึงพลาญชัย พระมหาเจดีย์ชัยมงคล วนอุทยานผาน้ำน้อย ปรารังค์กู๋ กู่พระโกนา กู่กาสิงห์ ทุ่งกุลาร้องไห้เป็นต้นและหอโหวด ๑๐๑

(๒) สถานการณ์ท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีผู้มาเยี่ยมเยือน จำนวน ๔,๓๕๒,๓๙๒ คน เป็นชาวไทย ๔,๓๓๑,๙๕๕ คน ต่างชาติ ๒๐,๔๓๗ คน ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๔๔.๗๓ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๑๐,๖๑๔ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๕๑.๗๕ จากสถานการณ์ติดเชื้อไวรัสโคโรน่า ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) จังหวัดที่นักท่องเที่ยว

ได้เดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น รองลงมาคือ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดมหาสารคาม

ตารางที่ ๑๖ แสดงข้อมูลการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดระหว่างปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

รายการ/ปี	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน	๗,๓๙๗,๔๖๙	๗,๗๒๓,๓๘๑	๘,๐๒๐,๕๐๓
- ไทย	๗,๓๐๐,๗๗๙	๗,๖๒๓,๔๔๘	๗,๙๑๘,๗๙๘
-ต่างชาติ	๙๖,๖๙๐	๙๙,๙๓๓	๑๐๑,๗๐๘
จำนวนพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	๒.๔๑	๒.๔๒	๒.๓๗
- ไทย	๒.๔๑	๒.๔๒	๒.๓๗
-ต่างชาติ	๒.๕๓	๒.๕๔	๒.๔๗
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพื่อการท่องเที่ยว (บาท/คน/วัน)	๑,๐๑๐	๑,๐๕๓	๑,๐๗๓
- ไทย	๑,๐๐๗	๑,๐๕๐	๑,๐๗๐
-ต่างชาติ	๑,๒๙๐	๑,๓๕๒	๑,๓๘๐
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	๑๕,๒๘๙	๑๕,๑๒๓	๑๖,๔๓๙
อัตราการเข้าพัก (ร้อยละ)	๕๑	๕๓	๕๓

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๑.๑.๑๑ ด้านสังคมและความมั่นคง

๑) ข้อมูลประชากร

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีประชากร รวมทั้งสิ้น ๕,๐๒๔,๐๐๖ คน แยกเป็นชาย ๒,๔๗๗,๖๒๔ คน หญิง ๒,๕๔๖,๓๘๒ คน โดยจังหวัดขอนแก่น มีประชากรมากที่สุดของประชากรในกลุ่มจังหวัดฯ รองลงมาได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดมหาสารคาม ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๗ จำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.๒๕๖๓

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	จำนวนประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน
	ชาย	หญิง	รวม	
กลุ่มจังหวัด	๒,๔๗๗,๖๒๔	๒,๕๔๖,๓๘๒	๕,๐๒๔,๐๐๖	๑,๕๙๓,๖๒๙
กาฬสินธุ์	๔๘๓,๔๔๗	๔๙๓,๗๒๘	๙๗๗,๑๗๕	๓๑๑,๑๔๕
ขอนแก่น	๘๘๒,๔๖๒	๙๑๒,๐๖๙	๑,๗๙๔,๕๓๑	๖๔๐,๗๘๑
มหาสารคาม	๔๖๗,๔๙๗	๔๘๖,๑๖๓	๙๕๓,๖๖๐	๓๐๔,๔๓๓
ร้อยเอ็ด	๖๔๔,๒๑๘	๖๕๕,๔๒๒	๑,๒๙๙,๖๔๐	๓๓๗,๒๗๐

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง

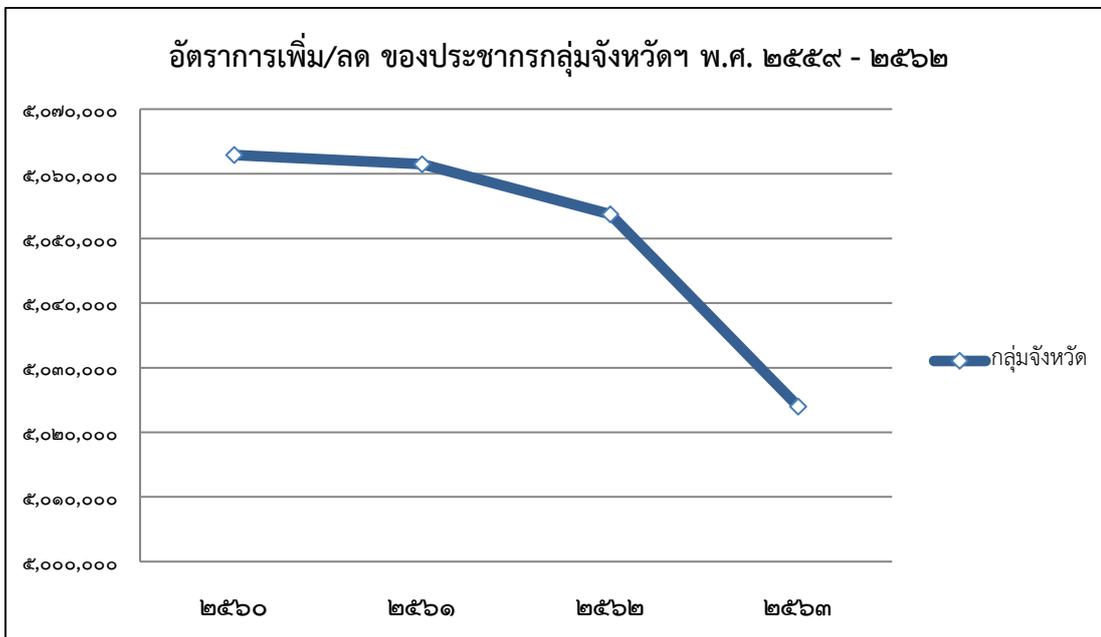
ตารางที่ ๑๘ แสดงอัตราการเพิ่ม/ลดของประชากรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๓

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	อัตราการเพิ่ม/ลด ของประชากร (คน)							
	พ.ศ.๒๕๖๐		พ.ศ.๒๕๖๑		พ.ศ.๒๕๖๒		พ.ศ.๒๕๖๓	
	จำนวน	เพิ่ม/ลด	จำนวน	เพิ่ม/ลด	จำนวน	เพิ่ม/ลด	จำนวน	เพิ่ม/ลด
กลุ่มจังหวัด	๕,๐๖๒,๘๙๘	๐.๐๘	๕,๐๖๑,๔๙๖	-๐.๐๒	๕,๐๕๓,๗๑๒	-๐.๑๕	๕,๐๒๔,๐๐๖	-๐.๕๘
กาฬสินธุ์	๙๘๖,๐๐๕	๒.๘๙	๙๘๕,๓๔๖	-๐.๐๖	๙๘๓,๔๑๘	-๐.๑๙	๙๗๗,๑๗๕	-๐.๖๓
ขอนแก่น	๑,๘๐๕,๙๑๐	๐.๒๓	๑,๘๐๕,๘๙๕	-๐.๐๐๐๙	๑,๘๐๒,๘๗๒	-๐.๑๖	๑,๗๙๔,๕๓๑	-๐.๔๖
มหาสารคาม	๙๖๓,๐๗๒	-๐.๐๔	๙๖๓,๐๔๗	-๐.๐๐๒	๙๖๒,๖๖๕	-๐.๐๓	๙๕๓,๖๖๐	-๐.๙๖
ร้อยเอ็ด	๑,๓๐๗,๙๑๑	-๐.๐๐๕	๑,๓๐๗,๒๐๘	-๐.๐๕	๑,๓๐๕,๒๑๑	-๐.๑๕	๑,๒๙๙,๖๔๐	-๐.๕๐

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

อัตราการเพิ่ม/ลดของประชากรเฉลี่ยย้อนหลัง ๔ ปีของกลุ่มจังหวัด มีอัตราเพิ่มที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๓ มีอัตราลดลงขึ้นร้อยละ ๐.๕๘ เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า

แผนภูมิแสดงอัตราการเพิ่ม/ลด ของประชากรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางพ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๓

๒) ด้านการศึกษา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีจำนวนสถานับการศึกษาทั้งสิ้น ๔,๐๐๖ แห่ง โดยแยกเป็นสถานับอุดมศึกษา จำนวน ๒๐ แห่งโรงเรียน ๓,๒๒๑ แห่งสถานับการอาชีวศึกษา ๗๓ แห่งและศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) ๖๙๒ แห่ง

ตารางที่ ๑๙ แสดงจำนวนสถานับการศึกษาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางปี พ.ศ.๒๕๖๓

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	สถานับอุดมศึกษา (แห่ง)			โรงเรียน(แห่ง)			สถานับอาชีวศึกษา (แห่ง)			ศูนย์ กศน.(แห่ง)			รวมทั้งสิ้น (แห่ง)
	รัฐ	เอกชน	รวม	มัธยมศึกษา	ประถมศึกษา	รวม	รัฐ	เอกชน	รวม	ระดับอำเภอ	ระดับตำบล	รวม	
กลุ่มจังหวัด	๑๗	๓	๒๐	๒๗๙	๒๙๔๒	๓๒๒๑	๓๑	๔๒	๗๓	๓๑	๖๖๑	๖๙๒	๔๐๐๖
กาฬสินธุ์	๒	-	๒	๕๕	๕๓๕	๕๙๐	๖	๑๑	๑๗	๑๘	๑๓๕	๑๕๓	๗๖๒
ขอนแก่น	๘	๓	๑๑	๑๐๕	๑,๐๔๐	๑๑๔๕	๑๑	๑๗	๒๘	๒๖ ^(๑)	๒๐๐	๒๒๖	๑๔๑๐
มหาสารคาม	๔	-	๔	๕๙	๕๘๕	๖๔๔	๖	๒	๘	๑๓	๑๓๓	๑๔๖	๘๐๒
ร้อยเอ็ด	๓	-	๓	๖๐	๗๘๒	๘๔๒	๘	๑๒	๒๐	๒๑ ^(๒)	๑๙๓	๒๑๔	๑๐๗๙

คำอธิบาย(๑) หมายถึง นับรวมเอา ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษาขอนแก่นอำเภอบ้านไผ่

(๒) หมายถึง นับรวมเอา ศูนย์วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อการศึกษาร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรี

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๖๓

๓) ด้านสาธารณสุข

มีสถานพยาบาลทั้งของภาครัฐและเอกชนรวมทั้งหมด ๘๔ แห่ง แบ่งเป็นโรงพยาบาลชุมชนที่มีขีดความสามารถระดับปฐมภูมิ (Primary Care) โดยมีจำนวนเพียง ๑๐ - ๑๒๐ เพียง จำนวน ๗๑ แห่งโรงพยาบาลทั่วไป ที่มีขีดความสามารถระดับทุติยภูมิ (Secondary Care) โดยมีจำนวนเพียง ๑๒๐ - ๕๐๐ เพียง จำนวน ๔ แห่ง และโรงพยาบาลศูนย์ ที่มีขีดความสามารถระดับตติยภูมิ (Tertiary Care) ๒ แห่ง และโรงพยาบาลเฉพาะทาง จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ และศูนย์หัวใจสิริกิติ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจังหวัดที่มีสถานพยาบาลมากที่สุด คือจังหวัดขอนแก่น (๒๘ แห่ง) รองลงมาจังหวัดร้อยเอ็ด (๒๐ แห่ง) จังหวัดกาฬสินธุ์ (๑๘ แห่ง) และจังหวัดมหาสารคาม (๑๔ แห่ง) ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๐ แสดงจำนวนโรงพยาบาลในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๓

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	โรงพยาบาลของรัฐ(แห่ง)					โรงพยาบาล เอกชน	รวมทั้งสิ้น
	ร.พ.ชุมชน	ร.พ.ทั่วไป	ร.พ.ศูนย์	ร.พ. เฉพาะทาง	รวม		
กลุ่มจังหวัด	๗๑	๓	๕	๑	๘๐	๘	๘๘
กาฬสินธุ์	๑๗	๑	-	-	๑๘	๒	๒๐
ขอนแก่น	๒๓	๑	๒	๒	๒๘	๓	๓๑
มหาสารคาม	๑๒	๑	๑	-	๑๔	๑	๑๕
ร้อยเอ็ด	๑๙	-	๑	-	๒๐	๒	๒๒

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, ๒๕๖๓

๔) ปัญหาความยากจน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีสัดส่วนจำนวนคนจนเมื่อเปรียบเทียบกับด้านรายจ่าย ปี พ.ศ.๒๕๖๑ จำนวน ๕๓๗,๖๐๐ คน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๔.๐๔ จากช่วงเวลาเดียวกันของปี ๒๕๕๙ โดยจังหวัดที่มีสัดส่วนจำนวนคนจนมากที่สุดคือ จังหวัดกาฬสินธุ์ (๒๖๖,๒๐๙ คน) รองลงมาคือ จังหวัดมหาสารคาม (๙๒,๘๘๘ คน) จังหวัดร้อยเอ็ด (๘๐,๗๐๖ คน) และจังหวัดขอนแก่น (๓๑,๖๐๕ คน) ตามลำดับ

ตาราง ๒๑ แสดงสัดส่วนจำนวนคนจน (ด้านรายจ่าย) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
ระหว่าง พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	จำนวนคนจน ด้านรายจ่าย(คน)			การเปลี่ยนแปลง (+/-)		
	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	๒๕๖๐	๒๕๖๑	เฉลี่ย
กลุ่มจังหวัด	๖๐๕,๕๐๐	๕๗๑,๔๐๘	๕๓๗,๖๐๐	-๒๒,๑๕	๑๔.๐๔	-๔.๐๕
กาฬสินธุ์	๒๕๙,๓๐๐	๒๖๖,๒๐๙	๒๕๑,๕๐๐	๒.๖๖	-๕.๕๒	-๑.๔๓
ขอนแก่น	๑๖๘,๓๐๐	๓๑,๖๐๕	๑๐๖,๔๐๐	-๘๑.๕๔	๒๓๖.๖๓	๗๗.๕๔
มหาสารคาม	๑๒๑,๖๐๐	๙๒,๘๘๘	๙๘,๔๐๐	-๒๓.๖๑	๕.๙๓	-๘.๘๔
ร้อยเอ็ด	๕๖,๓๐๐	๘๐,๗๐๖	๘๑,๓๐๐	๔๓.๓๕	๐.๗๓	๒๒.๐๓

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑

๕) ด้านปัญหาอาชญากรรม/ยาเสพติด

ในปี ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีคดีอาชญากรรม จำนวน ๒๗,๖๓๓ คดี โดยแยกเป็นความผิดเกี่ยวกับชีวิต และร่างกาย จำนวน ๘๒๙ คดี และความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและการซื้อขายยาเสพติด จำนวน ๒๖,๘๐๔ คดี จังหวัดที่มีคดีอาชญากรรมมากที่สุดคือ จังหวัดขอนแก่น (๑๐,๗๑๘ คดี) รองลงมาคือ จังหวัดกาฬสินธุ์ (๖,๖๕๗ คดี) ร้อยเอ็ด (๖,๓๓๐ คดี) และมหาสารคาม (๓,๙๒๘ คดี) ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๒ แสดงจำนวนคดีอาชญากรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	คดีเกี่ยวกับชีวิต และร่างกาย			คดียาเสพติด			รวมคดีอาชญากรรม		
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
กลุ่มจังหวัด	๙๓๒	๙๒๙	๘๒๙	๑๘,๘๔๐	๒๐,๕๘๕	๒๖,๘๐๔	๑๙,๗๗๒	๒๑,๕๑๔	๒๗,๖๓๓
กาฬสินธุ์	๑๖๓	๑๕๓	๑๓๔	๔,๑๖๓	๔,๔๔๑	๖,๕๒๓	๔,๓๒๖	๔,๕๙๔	๖,๖๕๗
ขอนแก่น	๓๓๙	๓๓๓	๓๑๔	๗,๔๓๓	๘,๐๖๔	๑๐,๔๐๔	๗,๗๗๒	๘,๓๙๗	๑๐,๗๑๘
มหาสารคาม	๑๗๘	๑๕๙	๑๔๒	๓,๓๗๗	๓,๕๓๙	๓,๗๘๖	๓,๕๕๕	๓,๖๙๘	๓,๙๒๘
ร้อยเอ็ด	๒๕๒	๒๘๔	๒๓๙	๓,๘๖๗	๔,๕๔๑	๖,๐๙๑	๔,๑๑๙	๔,๘๒๕	๖,๓๓๐

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, ๒๕๖๔ (หน่วย : คดี)

๑.๑.๑๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) ป่าไม้

ปี ๒๕๖๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีพื้นที่ป่าไม้ รวม ๑.๕๘ ล้านไร่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๘.๐๗ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดทั้งหมด

ตารางที่ ๒๓ แสดงจำนวนพื้นที่ป่าของกลุ่มจังหวัด ระหว่าง พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	พื้นที่ป่า (ไร่)		
	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑
กลุ่มจังหวัด	๑,๕๔๙,๙๒๔.๗๖	๑,๕๕๓,๔๙๖.๕๖	๑,๕๘๕,๑๔๔.๖๙
กาฬสินธุ์	๔๖๘,๕๘๒.๖๙	๔๖๔,๗๐๕.๖๖	๔๗๑,๙๘๒.๙๙
ขอนแก่น	๗๓๗,๘๔๖.๐๑	๗๔๒,๐๑๘.๐๔	๗๖๐,๗๖๙.๒๔
มหาสารคาม	๑๓๖,๖๓๐.๙๘	๑๓๓,๐๔๔.๑๗	๑๓๗,๖๖๓.๗๗
ร้อยเอ็ด	๒๐๖,๘๖๕.๐๘	๒๑๓,๗๒๘.๖๙	๒๑๔,๗๒๘.๖๙

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศ กรมป่าไม้, ๒๕๖๔

๒) ดิน

สภาพดินเป็นดินทรายและขาดธาตุอาหาร ใต้ดินมีเกลือหินทำให้ดินเค็มและแห้งไม่เหมาะในการเพาะปลูกพืช และทำนา ส่วนทรัพยากรน้ำ เนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางเป็นดินปนทรายไม่สามารถอุ้มน้ำได้ จึงทำให้ขาดแคลนน้ำเป็นปัญหาสำคัญ

๓) ทรัพยากรแร่ธาตุ

แร่ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้แก่ แร่เกลือหิน แร่ทองแดง แร่เหล็ก แร่ทองคำ โปแตช และก๊าซธรรมชาติ

๔) แหล่งน้ำ

มีลุ่มน้ำสำคัญ คือ ลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำมูล ปริมาณน้ำท่าที่ไหลผ่านกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง เฉลี่ย ๓๐,๗๔๔ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี มาจากลุ่มน้ำชี ๑๑,๒๔๔ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี และลุ่มน้ำมูล ๑๙,๕๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี แยกเป็นปริมาณน้ำท่าในช่วงฤดูฝน ๒๖,๙๖๗ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี (ร้อยละ๘๗.๗๑) และเป็นปริมาณน้ำท่าในช่วงฤดูแล้ง ๓,๗๗๘ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี (ร้อยละ๑๒.๒๙) นอกจากนี้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีเขื่อนเก็บน้ำขนาดใหญ่ ๒ แห่ง คือเขื่อนอุบลรัตน์ (ขอนแก่น) ความจุ ๒,๔๑๓.๓๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และเขื่อนลำปาว (กาฬสินธุ์) ความจุ ๑,๙๘๐.๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร สามารถเก็บกักน้ำได้รวมทั้งสิ้น ๔,๓๙๓.๓๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

ภาพแสดงพื้นที่ชลประทานสำนักงานชลประทานที่ ๖ขอนแก่น

๕) ขยะมูลฝอย

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดในกลุ่มจังหวัดจำนวน ๑,๒๘๕,๓๐๙.๖๖ ตัน/ปี สามารถนำขยะกลับไปใช้ประโยชน์ได้เพียง ๖๙๖,๕๔๘.๔๔ ตัน/ปี มีปริมาณขยะที่สามารถนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง จำนวน ๓๗๖,๘๕๕.๗๗ตัน/ปี สำหรับปริมาณขยะที่กำจัดไม่ถูกต้อง เช่น การเทกองกลางแจ้ง การเผาในที่โล่ง เป็นต้น มีจำนวน ๒๘๘,๓๓๗.๔๖ ตัน/ปี

ตารางที่ ๒๔ แสดงปริมาณขยะมูลฝอยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ขยะมูลฝอยชุมชนที่ เกิดขึ้น (ตัน/ปี)	ขยะมูลฝอยชุมชนที่ กำจัดถูกต้อง (ตัน/ปี)	ขยะมูลฝอยชุมชนที่ นำกลับมาใช้ ประโยชน์ (ตัน/ปี)	ขยะมูลฝอยชุมชนที่ กำจัดไม่ถูกต้อง (ตัน/ปี)
กลุ่มจังหวัด	๑,๒๘๕,๓๐๙.๖๖	๓๗๖,๘๕๕.๗๗	๖๙๖,๕๔๘.๔๔	๒๙๘,๓๓๗.๔๖
กาฬสินธุ์	๑๗๐,๓๘๓.๙๕	๗๔,๐๓๗.๑๒	๗๘,๗๑๖.๔๑	๑๗,๖๓๐.๔๒
ขอนแก่น	๔๔๑,๘๙๔.๖๐	๒๐๓,๕๖๐.๕๐	๒๐๕,๒๓๒.๒๐	๑๑๙,๕๓๓.๙๐
มหาสารคาม	๓๒๘,๘๖๕.๓๑	๔๙,๖๔๐.๐๕	๑๘๕,๗๘๕.๑๘	๙๓,๔๔๐.๐๘
ร้อยเอ็ด	๓๔๔,๑๖๕.๘๐	๔๙,๖๑๘.๑๐	๒๒๖,๘๑๔.๖๕	๖๗,๗๓๓.๐๕

ที่มา : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, ๒๕๖๔

๑.๒ ข้อมูลเปรียบเทียบ

จากรายงานผลการเปรียบเทียบระดับการพัฒนาศักยภาพภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (Competitive Benchmarking) โดยสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย สามารถสรุปผลการพัฒนาได้ดังนี้

๑.๒.๑ สรุปผลระดับการพัฒนาศักยภาพรายสาขา : เศรษฐกิจภาพรวม

เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒ โครงสร้างเศรษฐกิจหลักอยู่ในภาคอุตสาหกรรม (การผลิต) รองลงมาคือภาคเกษตร (เกษตรกรรม ป่าไม้ และการประมง) และภาคบริการ (การศึกษา) ตามลำดับ ส่งผลให้มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัวประชากรขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงต่ำกว่าค่าเฉลี่ย สอดคล้องกับกับผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยขยายตัวอย่างต่อเนื่องเช่นกัน อย่างไรก็ตามอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๒ มีอัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ ๐.๙๘ ซึ่งต่ำกว่ากรอบเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับ ๑๒ กำหนดไว้ (*กรอบเป้าหมายที่กำหนดไว้ให้อัตราเงินเฟ้อระยะปานกลางอยู่ที่ร้อยละ ๒.๕ +- ๑.๕)

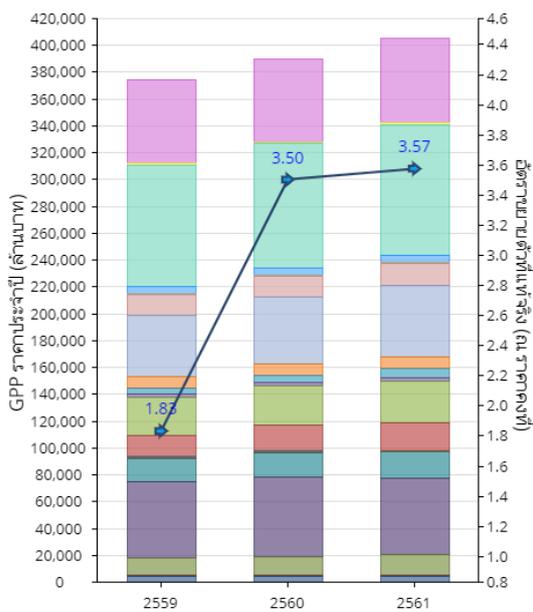
ตารางที่ ๒๕ แสดงตัวชี้วัดภาพรวมด้านเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

อันดับ	ตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
			ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
1	18				
	(2561) อัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่	3.6	3.6	ร้อยละ	11
	(2561) มูลค่าผลิตภัณฑ์ฯ เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita)	182,388	92,683	บาท	12
	(2561) ผลิตภัณฑ์แรงงานเฉลี่ย	210,159	106,660	บาท/คน/ปี	13
	(2562) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	0.8	1.0	ร้อยละ	13
	(2563) อัตราการขยายตัวต่อปีของการลงทุนภาครัฐ	-2.5	-22.1	ร้อยละ	8
	(2563) อัตราการขยายตัวต่อปีของมูลค่าทุนจดทะเบียนธุรกิจนิติบุคคลที่ตั้งอยู่	4.2	5.9	ร้อยละ	4
	(2561) รายได้ของจังหวัด (ไม่รวมเงินอุดหนุน) ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด แบบ ปริมาณลูกโซ่	4.4	8.0	ร้อยละ	7

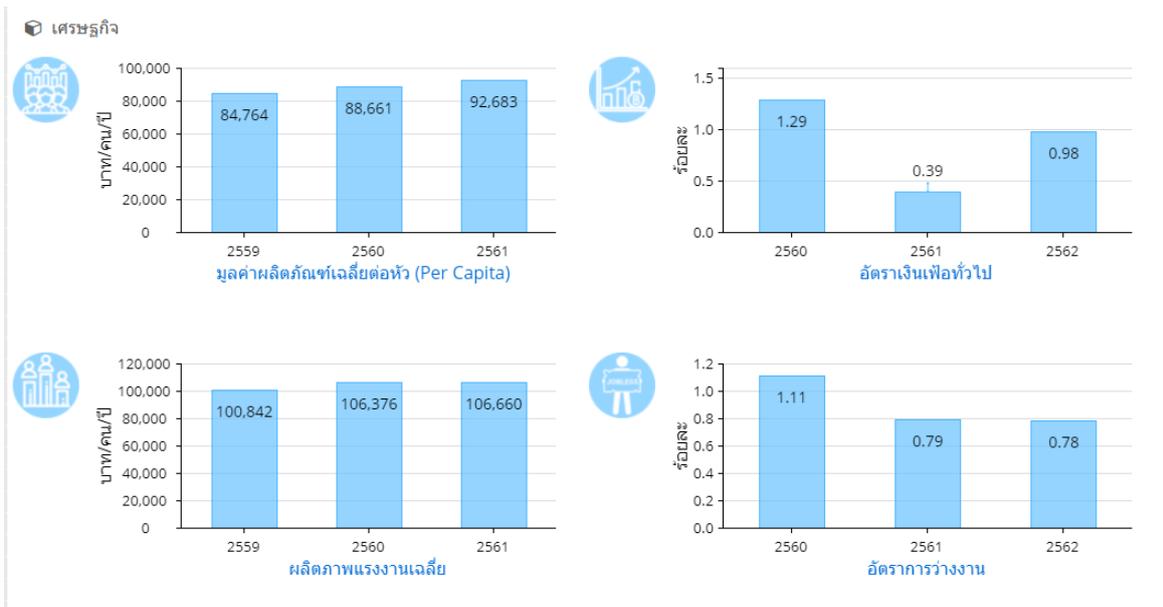
na :ไม่มีข้อมูลตัวชี้วัด
- :ไม่มีการจัดอันดับของตัวชี้วัด

ข้อมูลเปรียบเทียบตัวชี้วัดภาพรวมด้านเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมรายสาขา ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท) "กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง"

ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายสาขา ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)	2559r	2560r	2561p
เกษตร	61,777	61,780	63,069
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	61,777	61,780	63,069
อุตสาหกรรม	98,315	100,256	105,331
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	1,532	1,270	1,477
การผลิต	90,357	92,268	97,585
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	5,168	5,296	4,797
การจัดการน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และ สิ่งปฏิกูล	1,259	1,421	1,472
บริการ	213,995	227,702	237,339
การก่อสร้าง	15,510	14,978	15,862
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และ จักรยานยนต์	45,080	49,639	53,318
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	8,673	8,841	9,352
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	4,583	5,322	6,049
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	2,170	2,476	3,003
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	28,494	29,418	31,065
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	16,040	19,294	20,191
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	265	276	283
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	821	942	978
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	17,656	18,376	19,499
การศึกษา	56,370	58,894	57,293
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	13,487	14,212	15,356
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	663	775	898
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	4,182	4,261	4,191
+ผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ ทุกสาขา+	374,088	389,738	405,740

๑.๒.๒ สรุปผลระดับการพัฒนาศักยภาพรายสาขา : ภาคการเกษตร

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีระดับการพัฒนาที่เป็นจุดเด่นได้แก่ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่อยู่ที่ร้อยละ ๑๒ สูงกว่าค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ ๙.๘ โดยมีสัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร อยู่ที่ร้อยละ ๖๙.๙๕ เป็นอันดับ ๑ ที่มีสัดส่วนมากที่สุด และมีสัดส่วนหนี้เสียต่อปริมาณเงินกู้ยืมเพื่อการเกษตรร้อยละ ๑.๙๙ เป็นอันดับ ๑ ที่มีหนี้เสียน้อยที่สุด ของ ๑๘ กลุ่มจังหวัด และผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (พืช) อยู่ที่ ๒,๑๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ มากกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ และมีปริมาณพืชพลังงาน อยู่ที่ ๓,๗๗๗๓.๙๔ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ อยู่ในลำดับ ๕ ของ ๑๘ กลุ่มจังหวัด และมีจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP จำนวน ๑,๗๒๒ ฟาร์ม และมีโรงงาน/สปก.ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP/HACCP จำนวน ๓๓ แห่ง แต่ยังมีสิ่งที่จะต้องกังวลได้แก่ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (ประมง) ยังคงอยู่ในอัตราน้อยกว่าค่าเฉลี่ย สัดส่วนหมู่บ้านที่มีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี อยู่ที่ร้อยละ ๓๗.๗๙ อยู่ในอันดับสุดท้ายของประเทศ และรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเฉลี่ยต่อครัวเรือน และสัดส่วนหนี้สินต่อรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก

ตารางที่ ๒๖ แสดงตัวชี้วัดภาพรวมด้านเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ตัวชี้วัดด้านเกษตร "กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง"

1	อันดับ	18	ตัวชี้วัดด้านเกษตร	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
					ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
			(2561)สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมมวลรวมภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์รวมมวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	9.8	12.0	ร้อยละ	13
			(2561)อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์รวมมวลรวมภาคเกษตร แบบปริมาณลูกโซ่	5.5	2.5	ร้อยละ	15
			(2562)สัดส่วนการโยกย้ายประโยชน์ที่ดินเพื่อภาคเกษตร	46.20	69.95	ร้อยละ	1
			(2562)อัตราเพิ่มเฉลี่ยของผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (ประมง)	-2.28	-5.26	ร้อยละ	12
			(2563)ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (พืช)	1,757	2,180	กก.ต่อไร่	3
			(2562)ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (ประมง)	773	396	กก.ต่อไร่	14
			(2563)อัตราเพิ่มเฉลี่ยของผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (พืช)	-23.87	-21.66	ร้อยละ	10
			(2562)ปริมาณพืชพลังงาน	2,464.79	3,773.94	พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ	5
			(2563)จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP	1,529	1,722	ฟาร์ม	7
			(2563)จน. โรงงาน/สปก. ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP/HACCP	38	33	แห่ง	8
			(2561)อัตราเพิ่มของแรงงานเกษตรในพื้นที่	4.38	4.75	ร้อยละ	9
			(2561)พื้นที่ชลประทาน	1,862,716	2,324,062	ไร่	6
			(2563)ปริมาณน้ำต้นทุนต่อความต้องการใช้น้ำ	565	1,495	ล้าน ลบ.ม.	3
			(2562)สัดส่วนหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดปี	52.73	37.79	ร้อยละ	18
			(2561)รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเฉลี่ยต่อครัวเรือน	81,776	24,334	บาทต่อครัวเรือน	17
			(2561)สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร	1.59	4.99	เท่า	17
			(2561)สัดส่วนหนี้เสียต่อปริมาณเงินในกู่ยืมเพื่อการเกษตร	4.23	1.99	ร้อยละ	1

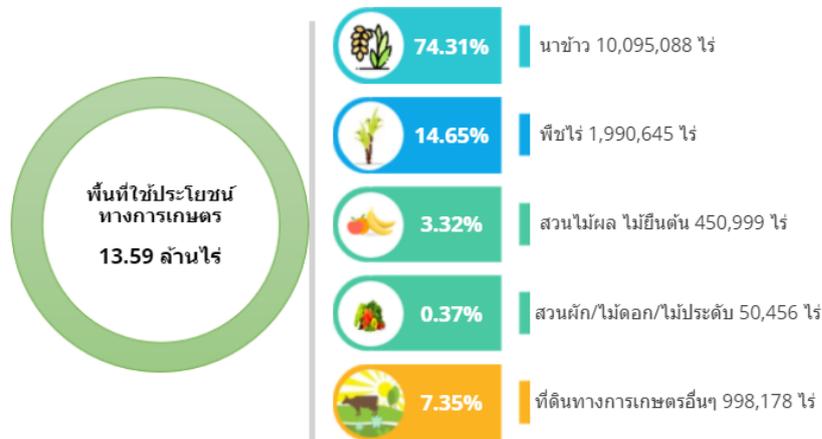
กส : ไม่มีข้อมูลตัวชี้วัด

- : ไม่มีการจัดอันดับของตัวชี้วัด

ข้อมูลเปรียบเทียบตัวชี้วัดภาพรวมด้านเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ผลิตภัณฑ์มวลรวม ภาคเกษตร ณ ราคาประจำปี 2561 มีมูลค่า **63,069** ล้านบาท

อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	2559	2560	2561
	4.1	0.0	2.5

พืชสำคัญ (f:ข้อมูลพยากรณ์)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	2561	2562	2563(f)	2561	2562	2563(f)	2561	2562	2563(f)
ข้าว									
ข้าวนาปี	7,713,011	7,409,677	7,983,681	2,684,126	2,575,249	2,783,695	348	348	349
ข้าวนาปรัง	829,724	510,323	563,300	514,079	309,673	345,544	620	607	613
พืชไร่									
อ้อยโรงงาน	1,390,783	1,476,587	1,226,599	16,204,132	16,396,565	9,433,560	11,651	11,104	7,691
มันสำปะหลัง	623,507	664,917	722,935	2,141,025	2,325,038	2,436,585	3,434	3,497	3,370
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	13,334	7,092	7,561	8,686	4,396	4,835	651	620	639
ถั่วเหลือง	19,668	2,790	6,829	4,872	675	1,662	248	242	243
สวนไม้ผล ไม้ยืนต้น									
สวนผัก/ไม้ดอก/ไม้ประดับ									
ข้าวโพดหวาน	5,013	4,961	4,918	9,220	8,744	8,306	1,839	1,763	1,689
มะเขือเทศ	666	896	1,170	1,916	2,438	3,471	2,877	2,721	2,967
กล้วยไม้	4	4	4	6	5	5	1,500	1,250	1,250

หมายเหตุ: na (ไม่มีข้อมูล)

ประมงสำคัญ	เนื้อที่เพาะเลี้ยง (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	2560	2561	2562	2560	2561	2562	2560	2561	2562
การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง									
การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด									
รวมสัตว์น้ำจืดทุกชนิด	74,879	59,361	59,524	26,148	24,802	23,593	349	418	396

หมายเหตุ: na (ไม่มีข้อมูล)

ปศุสัตว์สำคัญ (p:ประมาณการ)	จำนวนการเลี้ยง (ตัว)			ปริมาณผลผลิต				ผลผลิตต่อหน่วยการเลี้ยง			
	2561	2562(p)	2563(p)	2561	2562(p)	2563(p)	หน่วย	2561	2562(p)	2563(p)	หน่วย
การเลี้ยงปศุสัตว์											
โคนม (น้ำนมดิบ)	33,568	38,802	40,547	71,940	78,164	79,864	ตัน	2,143.1	2,014.4	1,969.7	กก.
กระบือ	151,176	176,619	179,575	35,948	36,834	40,470	ตัว	0.2	0.2	0.2	ตัว
สุกร	269,208	245,467	514,706	677,035	550,291	869,508	ตัว	2.5	2.2	1.7	ตัว
ไก่เนื้อ	5,980,051	5,639,523	5,216,653	24,412,321	22,772,587	21,108,219	ตัว	4.1	4.0	4.0	ตัว
ไก่ไข่ (ไข่ไก่)	3,023,945	3,171,284	2,303,962	672,364	620,123	546,168	ฟอง	222.3	195.5	237.1	ฟอง
โคเนื้อ	565,541	597,671	648,713	146,821	136,705	146,789	ตัว	0.3	0.2	0.2	ตัว
ไก่พื้นเมือง	5,106,633	5,356,084	5,605,682	5,985,153	6,176,335	6,959,864	ตัว	1.2	1.2	1.2	ตัว
เบ็ดเนื้อ	462,155	494,800	501,819	1,185,647	1,193,727	1,195,480	ตัว	2.6	2.4	2.4	ตัว
เบ็ดไข่(ไข่เบ็ด)	200,166	210,748	217,139	37,945	40,213	40,600	ฟอง	189.6	190.8	187.0	ฟอง

หมายเหตุ: na (ไม่มีข้อมูล)

ศักยภาพเชิงพลังงานจากชีวมวลของแข็งจากพืช (Table of Energy Potential of Solid Biomass)	พินตันเทียบเท่ากับน้ำมันดิบ (ktoe)			
	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562
อ้อยโรงงาน (ส่วนยอด ใบ และกากอ้อย)	1,599.97	1,388.14	2,138.74	2,164.16
ข้าว (แกลบ ฟางข้าว)	1,530.37	1,450.39	1,486.87	1,394.33
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ส่วนลำต้น ยอด ใบ และชังข้าวโพด)	2.99	1.98	2.88	3.59
มันสำปะหลัง (ส่วนลำต้น และเหง้า)	165.70	172.41	169.89	184.50
ปาล์มน้ำมัน (ส่วนหางใบ ก้าน ใยปาล์ม กะลา ทะลาย)	1.03	1.60	4.15	4.16
มะพร้าว (ส่วนกะลา เปลือกและกาบ ต้านใบ ชัน ทะลาย)	0.25	0.10	0.08	0.05
ถั่วเหลือง (ลำต้น ยอด ใบ เปลือก)	1.58	2.05	2.42	2.20
ยางพารา (ถ่านไม้ ไม้พิน เศษไม้ ชี้อ้อย)	13.58	20.49	16.48	20.95
พืชอื่นๆ เช่น ถั่วลิสง (เปลือก) ฝ้าย(ลำต้น) ข้าวฟ่าง(ใบและต้น)	0.38	na	na	na
ยอดรวม	3,315.85	3,037.16	3,821.51	3,773.94

๑.๒.๓ สรุปผลระดับการพัฒนาศักยภาพรายสาขา : ภาคอุตสาหกรรม

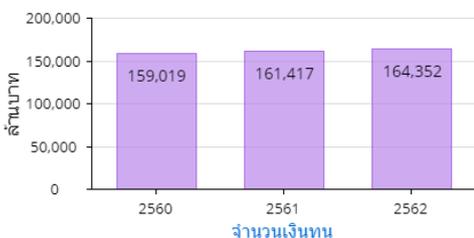
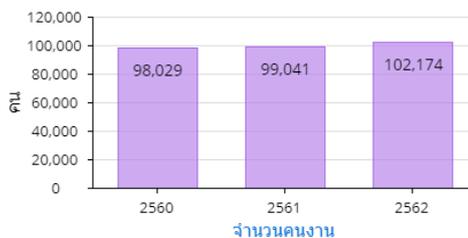
การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมแบบปริมาณลูกโซ่ยังคงมีการขยายตัวมากกว่าค่าเฉลี่ยและอยู่ในอันดับ ๕ ของประเทศ สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมแบบปริมาณลูกโซ่ ยังอยู่ในระดับค่าเฉลี่ย ปริมาณการใช้พลังงานทดแทนมากกว่าค่าเฉลี่ย แต่สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมแบบปริมาณลูกโซ่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี ๒๕๖๑ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ ๑๐๕,๓๓๑ ล้านบาทซึ่งปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ เป็นการขยายตัวอย่างต่อเนื่องทั้งนี้ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๒ มีโรงงานอุตสาหกรรมรวม ๑๒,๗๘๙ แห่งเงินลงทุนทั้งสิ้น ๑๖๔,๓๕๒ ล้านบาท โดยมีคนงานอยู่ในระบบ ๑๐๒,๑๗๔ คน ข้อมูลที่เป็นจุดเด่นของกลุ่มฯ ได้แก่ การลงทุนภาคอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มสัดส่วนภาคอุตสาหกรรมและรักษาอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมในแรงงานชั้นสูง และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน แต่การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพในการผลิตและขนส่งยังต่ำ

ตารางที่ ๒๗ แสดงตัวชี้วัดภาพรวมด้านอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

อันดับ	1	18	ตัวชี้วัดด้านอุตสาหกรรม	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
					ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
			(2561)สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่	44.05	29.59	ร้อยละ	9
			(2561)อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม แบบปริมาณลูกโซ่	2.53	6.84	ร้อยละ	5
			(2561)สัดส่วนมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	0.14	20.14	ร้อยละ	9
			(2562)ปริมาณการใช้น้ำมันดิบ	1,065,571.84	785,202.20	พันลิตร	12
			(2562)ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน	747.49	831.57	พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ	8
			(2562)สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย	24.59	37.01	ร้อยละ	7
			(2561)สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่	7.99	8.60	toe/ล้านบาท	12
			(2561)สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่	24.53	24.82	Ton Co2eq/ล้านบาท	6
			(2562)อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	1.41	5.55	ร้อยละ	16

ก. :ไม่มีข้อมูลตัวชี้วัด
 - :ไม่มีการจัดอันดับของตัวชี้วัด

สรุปศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

๑.๒.๔ สรุปผลระดับการพัฒนาศักยภาพรายสาขา : การค้าและธุรกิจขนาดย่อม

ด้านการค้าและธุรกิจขนาดย่อม มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมปี ๒๕๖๑ สาขาขายส่งและขายปลีกรวมเท่ากับ ๕๓,๓๑๘ ล้านบาท มีการปรับตัวลดลงจากปี ๒๕๖๐ โดยมีวิสาหกิจชุมชนได้รับการจดทะเบียนขยายตัวอย่างต่อเนื่องในส่วนรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ขยายตัวอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกันมีมูลค่ารวม ๒๓,๐๗๕ ล้านบาท และกำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปี ๒๕๖๑ มีมูลค่ารวมเท่ากับ ๓๙,๔๙๘ ล้านบาท กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีจำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียน ถึง ๑๓,๖๑๗ แห่งมากที่สุดในประเทศ แต่กำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย สิ่งที่ต้องดำเนินการยกระดับวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างผลกำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสร้างมูลค่า สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม

ตารางที่ ๒๘ แสดงตัวชี้วัดภาพรวมด้านการค้าและธุรกิจขนาดย่อมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

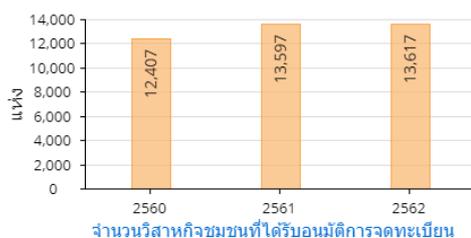
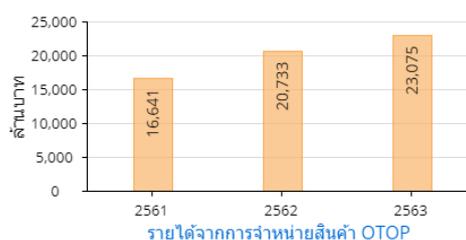
ตัวชี้วัดด้านการค้า และธุรกิจขนาดย่อม "กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง"

อันดับ	อันดับ	18	ตัวชี้วัดด้านการค้า และธุรกิจขนาดย่อม	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
					ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
			(2561)กำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่	19.57	15.74	ร้อยละ	11
			(2563)อัตราเพิ่มของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP	8.50	11.29	ร้อยละ	6
			(2562)จำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียน	4,816	13,617	แห่ง	1
			(2561)สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	6.09	2.23	ร้อยละ	15

กส :ไม่มีข้อมูลตัวชี้วัด

- :ไม่มีการจัดอันดับของตัวชี้วัด

สรุปศักยภาพการค้า และธุรกิจขนาดย่อม "กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง"

๑.๒.๕ สรุปผลระดับการพัฒนาศักยภาพรายสาขา : การท่องเที่ยว

ด้านท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พบว่า รายได้จากการท่องเที่ยวมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ๒๕๖๑ และ ๒๕๖๒ นี้มีมูลค่าเท่ากับ ๒๒,๐๐๒ ล้านบาท ซึ่งสอดคล้องกับมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารที่มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในสามปี ย้อนหลัง ด้านจำนวนผู้เยี่ยมเยือน พบว่า มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยมากกว่าชาวต่างชาติ และเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปี โดยในปี ๒๕๖๒ มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนรวมเท่ากับ ๘ ล้านคน ด้านการใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปี เช่นกัน โดยปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ๑,๐๗๓ บาท/คน/วัน มีจำนวนห้องพักที่ลงทะเบียนไว้รวม ๑๖,๔๓๙ ห้อง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ มีอัตราการเข้าพักอยู่ที่ร้อยละ ๕๓ จำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวอยู่ที่ประมาณ ๒.๓๗ วัน ในส่วนนี้สะท้อนให้เห็นว่า ระยะเวลาพำนักอยู่ที่ ๒ วัน และยังมีช่วงที่ห้องพักว่างอยู่ถึงร้อยละ ๔๗ ซึ่งยังมีช่องว่างการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ทั้งการเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยว ยืดระยะเวลาพำนักสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด รวมทั้งการกระจายรายได้สู่จังหวัดรอง และสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวหลังยุคโควิด-๑๙

ตารางที่ ๒๙ แสดงตัวชี้วัดภาพรวมด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

؛ ตัวชี้วัดด้านท่องเที่ยวและบริการ "กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง"

อันดับ	อันดับ	อันดับ	18	ตัวชี้วัดด้านท่องเที่ยวและบริการ	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
						ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
				(2562)รายได้จากการท่องเที่ยว	92,227	22,002	ล้านบาท	13
				(2561)สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	4.36	1.71	ร้อยละ	8
				(2561)สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาค้ากลางทางการเงินต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	4.48	8.25	ร้อยละ	4
				(2561)สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	47.57	58.24	ร้อยละ	8
				(2561)อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) แบบปริมาณลูกโซ่	4.08	2.41	ร้อยละ	15

na :ไม่มีข้อมูลตัวชี้วัด

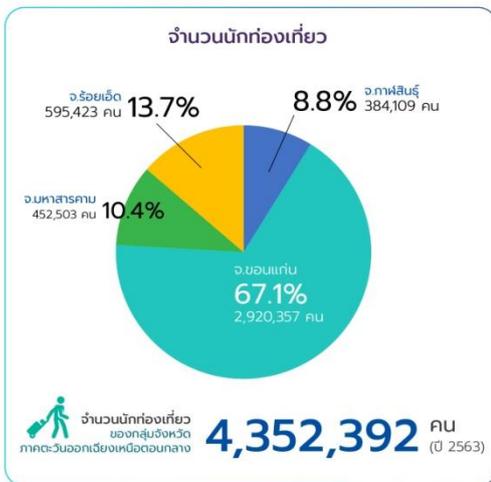
- :ไม่มีการจัดอันดับของตัวชี้วัด

■ ชาวต่างชาติ ■ ชาวไทย

รายการ/ปี	2560	2561	2562
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน (คน)	7,397,469	7,723,381	8,020,503
ชาวไทย	7,300,779	7,623,448	7,918,795
ชาวต่างชาติ	96,690	99,933	101,708
จำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	2.41	2.42	2.37
ชาวไทย	2.41	2.42	2.37
ชาวต่างชาติ	2.53	2.54	2.47
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพื่อการท่องเที่ยว (บาท/คน/วัน)	1,010	1,053	1,073
ชาวไทย	1,007	1,050	1,070
ชาวต่างชาติ	1,290	1,352	1,380
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	15,289	15,123	16,439
อัตราการเข้าพัก (ร้อยละ)	51	53	53

ทบวทาคำคัญภาคท่งท่ย

ที่มา : กรมการท่งท่ย กรมการท่งท่ยและกีฬา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

๑.๒.๖ สรุปผลระดับการพัฒนาศีกยภาพรายสาขา : ด้านสังคม

๑) ด้านการศีกษา เรียนรู้ และอาชีพ

สัดส่วนคนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้ ร้อยละ ๙๘.๘๒ มากกว่าค่าเฉลี่ยและอยู่ในอันดับ ๒ สัดส่วนคนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้ ร้อยละ ๙๘.๘๒ มากกว่าค่าเฉลี่ยและอยู่ในอันดับ ๓ คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและอยู่ในลำดับ ๑๕ ของกลุ่มจังหวัด และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการศีกษา (O-net) ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและอยู่ในลำดับ ๑๔ ของกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ ๓๐ แสดงตัวชี้วัดภาพรวมด้านการศีกษา เรียนรู้ และอาชีพกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ; ตัวชี้วัดด้านสังคม "กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง"

อันดับ	อันดับ	อันดับ	ตัวชี้วัดด้านสังคม (การศีกษา เรียนรู้ และอาชีพ)	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
					ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
1		18	(2561)จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย	8.1	7.9 ปี		8
			(2563)อัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	98.28	100.18 ร้อยละ		5
			(2561)คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการศีกษา (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	33.91	32.07 คะแนน		14
			(2559)คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย	98.10	94.42 คะแนน IQ		15
			(2559)ร้อยละของเด็กนักเรียนที่มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน	77.03	82.44 ร้อยละ		1
			(2562)สัดส่วนคนอายุ 6 ปีขึ้นไปปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	99.69	99.94 ร้อยละ		2
			(2561)อัตราการอ่านของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป	76.3	82.9 ร้อยละ		2
			(2561)สัดส่วนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต่อจำนวนประชากร	53.74	49.70 ร้อยละ		10
			(2562)จำนวนผู้มีปัญหาท้องถันหรือราษฎรชาวบ้านเฉลี่ยต่อหมู่บ้าน	42	48 คน		4
			(2563)อัตราเพิ่มของผู้เรียนระบบทวิภาคี	1.68	0.20 ร้อยละ		12
			(2562)สัดส่วนคนอายุ 15 -59 ปี มีอาชีพและมีรายได้	99.54	99.80 ร้อยละ		2
			(2562)สัดส่วนคนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้	96.19	98.82 ร้อยละ		3
			(2562)สัดส่วนแรงงานเพศหญิงต่อประชากรแรงงาน	44.62	44.67 ร้อยละ		8
			(2562)สัดส่วนผู้หญิงในระดับบริหารหรือในระดับการตัดสินใจต่อจำนวนแรงงานในระดับบริหารทั้งหมด	32.24	25.91 ร้อยละ		13

๒) ด้านสุขภาพและสาธารณสุข

ตารางที่ ๓๑ แสดงตัวชี้วัดภาพรวมด้านสุขภาพและสาธารณสุขกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

อันดับ	1	18	ตัวชี้วัดด้านสังคม (สุขภาพ และสาธารณสุข)	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
					ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
			(2562)อัตราการเกิดมีชีพ	9.0	7.0	รายต่อประชากรพันคน	17
			(2563)ร้อยละของเด็กที่มีพัฒนาการสมวัย	97.40	98.48	ร้อยละ	1
			(2562)สัดส่วนคนอายุยืน 80 ปีขึ้นไปต่อจำนวนประชากรทั้งหมด	2.43	1.97	ร้อยละ	16
			(2562)สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอลดลงปี	99.91	99.98	ร้อยละ	4
			(2562)สัดส่วนครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน	99.28	99.84	ร้อยละ	1
			(2562)สัดส่วนครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	99.55	99.88	ร้อยละ	2
			(2560)สัดส่วนผู้สูงอายุที่พักอาศัยอยู่ในห้องนอนชั้นล่างหรืออยู่บ้านชั้นเดียว	80.74	87.75	ร้อยละ	4
			(2560)สัดส่วนผู้สูงอายุที่มีห้องน้ำส่วนตัวแบบโถนั่งห้อยเท้าภายในบ้าน	46.93	27.36	ร้อยละ	15
			(2562)สัดส่วนคนอายุ 35 ปีขึ้นไป ใ้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	96.29	99.28	ร้อยละ	2
			(2562)สัดส่วนคนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 30 นาที	99.60	99.89	ร้อยละ	2
			(2563)สัดส่วนประชากรที่มีภาวะอ้วนและหรือภาวะอ้วนลงพุง	33.95	28.68	ร้อยละ	3
			(2562)อัตราการคลอดในมารดาอายุ 15-19 ปี	31.6	26.5	รายต่อหญิงวัยเดียวกันพันคน	2
			(2562)อัตราการคลอดในมารดาอายุ 10-14 ปี	1.1	1.0	รายต่อหญิงวัยเดียวกันพันคน	5
			(2562)สัดส่วนคนสูบบุหรี่	6.05	6.39	ร้อยละ	13
			(2562)สัดส่วนคนดื่มสุรา	5.93	6.44	ร้อยละ	11
			(2562)อัตราผู้ป่วยทางสุขภาพจิตต่อประชากรแสนคน	3,251	3,370	รายต่อประชากรแสนคน	14
			(2562)อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ (โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง และมะเร็ง)	5.30	1.83	ร้อยละ	1
			(2562)อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จต่อประชากรแสนคน	7.12	6.69	รายต่อประชากรแสนคน	6
			(2562)สัดส่วนค่าใช้จ่ายประเภทเวชภัณฑ์และค่าตรวจรักษาพยาบาล ต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครัวเรือน เฉลี่ยต่อเดือน	1.29	1.58	ร้อยละ	15
			(2562)อัตราประชากรต่อแพทย์ 1 คน	2,045	1,963	คน	9

เด็กที่มีพัฒนาการสมวัย ร้อยละ ๙๘.๔๘ เป็นอันดับ ๑ สัดส่วนครัวเรือนที่กินอาหารถูกลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน ร้อยละ ๙๙.๘๔ อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย ๕ โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ ร้อยละ ๑.๘๓ เพิ่มน้อยสุดในกลุ่มจังหวัด แต่สัดส่วนคนสูบบุหรี่ ร้อยละ ๖.๓๙ และสัดส่วนคนดื่มสุรา ร้อยละ ๖.๔๔ สูงกว่าค่าเฉลี่ย และอัตราผู้ป่วยทางสุขภาพจิตต่อประชากรแสนคน ค่าสถิติอยู่ที่ ๓,๓๗๐ สูงกว่าค่าเฉลี่ย

๓) ด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ

ตารางที่ ๓๒ แสดงตัวชี้วัดภาพรวมด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ

อันดับ	1	18	ตัวชี้วัดด้านสังคม (ความยากจน และเหลื่อมล้ำ)	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
					ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
			(2562)รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย	23,359	19,838	บาทต่อเดือน	15
			(2562)อัตราส่วนการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน	21.45	16.36	ร้อยละ	15
			(2562)รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด	4,068	3,765	บาทต่อเดือนต่อคน	10
			(2562)มูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด	48,858	88,804	บาทต่อครัวเรือน	2
			(2562)สัดส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ในระบบต่อครัวเรือนที่มีหนี้ทั้งหมด	95.61	99.52	ร้อยละ	1
			(2562)ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient)	0.410	0.417	คะแนน Gini (0-1)	10
			(2562)สัดส่วนคนจนจากรายจ่าย	8.05	7.22	ร้อยละ	6
			(2562)สัดส่วนหนี้สินเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนกลุ่มที่ยากจนที่สุด	6.6	6.6	เท่า	12
			(2562)สัดส่วนมูลค่าหนี้ต่อมูลค่าหนี้ทั้งหมดของครัวเรือน	1.23	0.26	ร้อยละ	2
			(2563)สัดส่วนนักเรียนด้อยโอกาสต่อนักเรียนทั้งหมด	61.81	77.20	ร้อยละ	17

สัดส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ในระบบต่อครัวเรือนที่มีหนี้ทั้งหมด อยู่ที่ร้อยละ ๙๙.๕๒ เป็นอันดับ ๑ ของประเทศแต่รายได้เฉลี่ยครัวเรือน ๑๙,๘๓๘ บาท/เดือน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่ของประเทศที่ ๒๓,๓๕๙ บาท/เดือน อยู่ในอันดับ ๑๕ ของกลุ่มจังหวัดและอัตราส่วนหนี้สินเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนกลุ่มยากจนที่สุด ที่ ๖.๖ เท่าเป็นอันดับ ๑๒ ของกลุ่มจังหวัด โดยมีสัดส่วนนักเรียนด้อยโอกาสต่อนักเรียนทั้งหมด ร้อยละ ๗๗.๒ อันดับที่ ๑๗ ของ ๑๘ กลุ่มจังหวัด

๔) ด้านชุมชนและครอบครัว

ตารางที่ ๓๓ แสดงตัวชี้วัดภาพรวมด้านชุมชนและครอบครัว

อันดับ	ตัวชี้วัดด้านสังคม (ชุมชนและครอบครัว)	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
			ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
1	18				
	(2562)สัดส่วนของครอบครัวขยาย	32.83	37.12	ร้อยละ	6
	(2562)อัตราเด็กที่อยู่ในการคุมประพฤติ	0.16	0.02	คดีต่อเยาวชนพันคน	1
	(2563)สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี (ที่ผ่านเกณฑ์ประเมินและที่ได้รับรางวัลทุกประเภท) ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด	2.79	2.49	ร้อยละ	13
	(2562)สัดส่วนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนต่อจำนวนหมู่บ้าน	41.41	45.60	ร้อยละ	5
	(2562)สัดส่วนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อจำนวนหมู่บ้าน	81.02	95.79	ร้อยละ	4
	(2561)จำนวนองค์กรชุมชนต่อประชากรแสนคน	152.70	158.00	แห่ง	6
	(2562)สัดส่วนองค์กรชุมชน (สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร) ที่มีเสถียรภาพทางการเงินอยู่ในระดับมั่นคงถึงดีมาก	58.36	52.64	ร้อยละ	15
	(2562)สัดส่วนครัวเรือนที่มีคนในครัวเรือนเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรในท้องถิ่น	68.46	82.12	ร้อยละ	2
	(2562)สัดส่วนครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ชุมชนหรือท้องถิ่น	99.63	99.78	ร้อยละ	7
	(2562)สัดส่วนครัวเรือนที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่ายร้อยละ 10 ขึ้นไป	53.75	51.41	ร้อยละ	13
	(2562)สัดส่วนครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง	78.02	92.26	ร้อยละ	3
	(2562)สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ในครัวเรือน	84.60	97.07	ร้อยละ	1
	(2562)สัดส่วนครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 45 ลิตรต่อวัน	99.88	99.98	ร้อยละ	1
	(2562)อัตราพึ่งพิง	51.60	48.57	ร้อยละ	4
	(2562)สัดส่วนผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ลำพังคนเดียว	8.30	8.88	ร้อยละ	11
	(2562)อัตราการจดทะเบียนหย่า	5.87	5.84	คู่ต่อพันครัวเรือน	15
	(2562)อัตราเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	7.48	6.14	เหตุการณ์ต่อแสนครัวเรือน	7

อัตราเด็กที่อยู่ในการคุมประพฤติ ค่าสถิติอยู่ที่ ๐.๐๒ ต่อคดีเยาวชนพันคน น้อยสุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ในครัวเรือน ร้อยละ ๙๗.๐๗ สูงสุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด แต่สัดส่วนผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ลำพังคนเดียว ร้อยละ ๘.๘๘ อยู่ในอันดับ ๑๑ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด

๕) ด้านสวัสดิการด้านสังคม

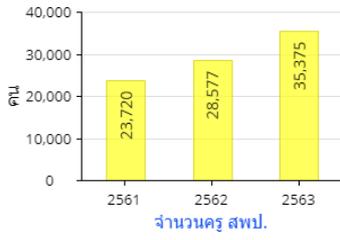
สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงสิทธิสวัสดิการประกันสุขภาพ ร้อยละ ๙๘.๘๗ สูงสุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด และสัดส่วนคนพิการได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน ชุมชน หรือภาครัฐ ร้อยละ ๑๐๐ สูงสุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด แต่สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานทั้งหมด ร้อยละ ๕.๕๓ อันดับที่ ๑๖ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด

ตารางที่ ๓๔ แสดงตัวชี้วัดภาพรวมด้านสวัสดิการด้านสังคม

อันดับ	ตัวชี้วัดด้านสังคม (สวัสดิการด้านสังคม)	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
			ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
1	18				
	(2563)สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงสิทธิสวัสดิการประกันสุขภาพ	96.74	98.97	ร้อยละ	1
	(2563)สัดส่วนประชากรผู้ไปใช้สิทธิประกันสุขภาพ	43.86	45.73	ร้อยละ	7
	(2561)สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานทั้งหมด	7.40	5.53	ร้อยละ	16
	(2562)สัดส่วนแรงงานที่เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติต่อกำลังแรงงานทั้งหมด	6.96	10.77	ร้อยละ	4
	(2562)สัดส่วนคนพิการได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน ชุมชน หรือภาครัฐ	99.98	100.00	ร้อยละ	1
	(2563)จำนวนนักเรียนพิการเรียนร่วมเฉลี่ยต่อโรงเรียน	13	14	คนต่อโรงเรียน	5
	(2563)จำนวนการขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนยุติธรรม	287	498	ราย	2

ก๓ :ไม่มีข้อมูลตัวชี้วัด
- :ไม่มีการจัดอันดับของตัวชี้วัด

☑ สถานการณ์ทางการศึกษา

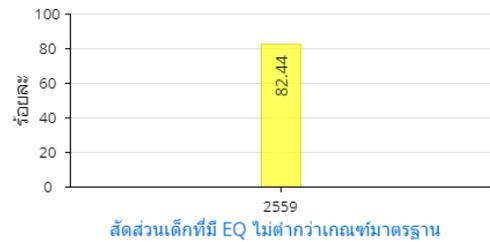
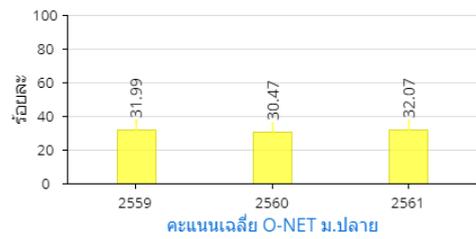
อัตราส่วนครูต่อนักเรียน

1:9

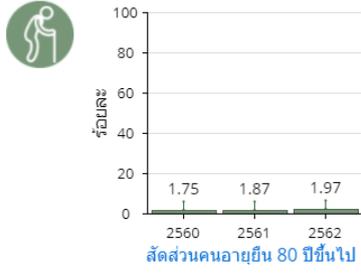
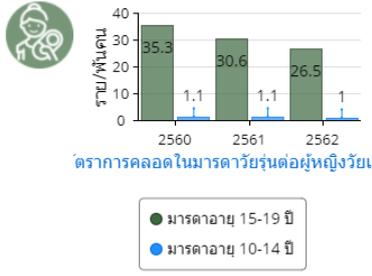

จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้อง

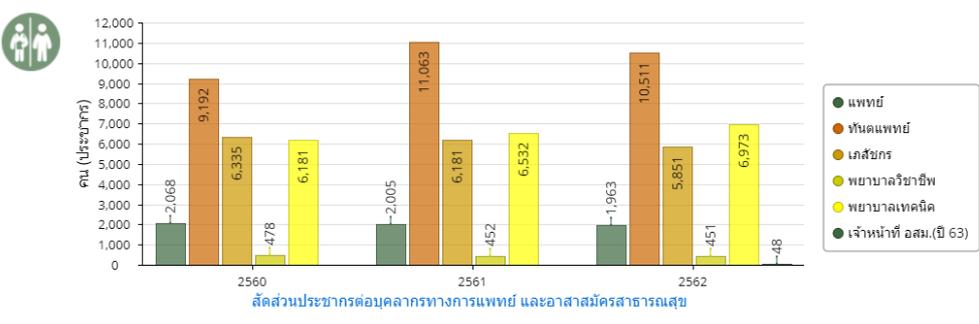
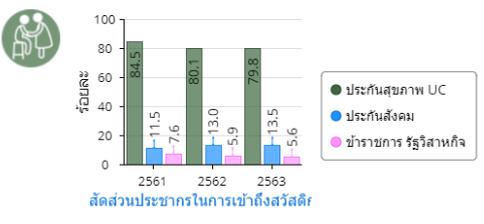
12:1

สถานะด้านสุขภาพของประชากร

ทรัพยากรสาธารณสุขและการบริการด้านสุขภาพ

อัตราส่วน ปช.ต่อสถานพยาบาล

54,913 : 1

อัตราส่วน ปช.ต่อเตียง

527 : 1

จำนวนสถานพยาบาล

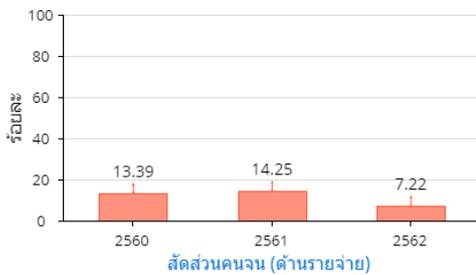

จำนวนประชากรกลางปี

จำนวนเตียง

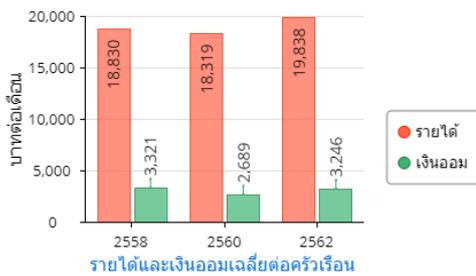
สถานการณ์ด้านความยากจนและเหลื่อมล้ำ

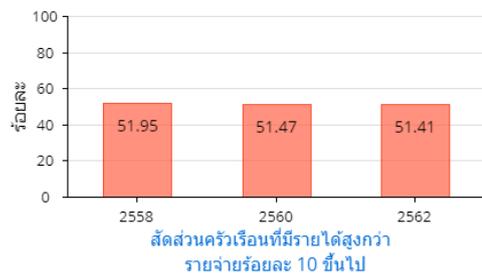
สัดส่วนคนจน (ด้านรายจ่าย)

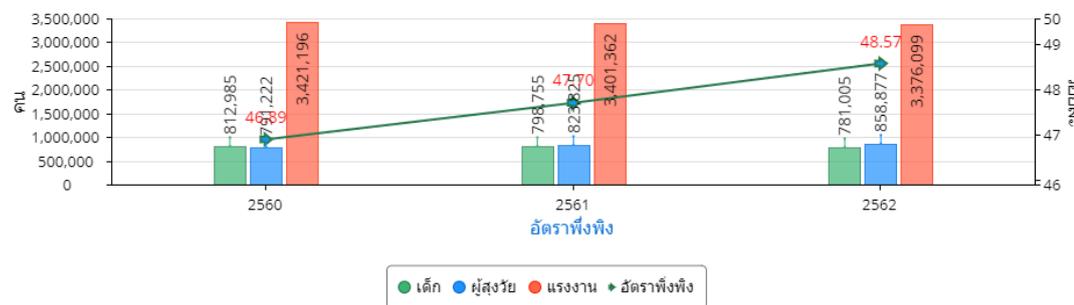
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (GINI)

รายได้และเงินออมเฉลี่ยต่อครัวเรือน

สัดส่วนครัวเรือนที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่ายร้อยละ 10 ขึ้นไป

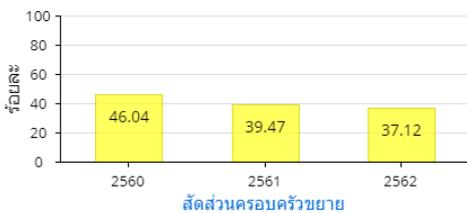
อัตราพึงพิง

● เด็ก ● ผู้สูงอายุ ● แรงงาน ● สัดส่วนพึงพิง

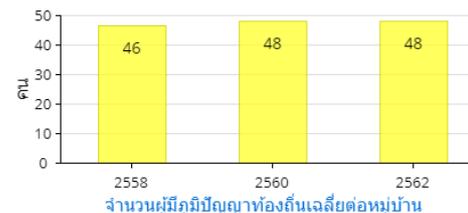
การเข้าถึงบริการสาธารณะ

ครอบครัวและความอบอุ่น

การมีส่วนร่วมชุมชน

สรุปผลระดับการพัฒนาศักยภาพรายสาขา : ด้านสังคม

ด้านการศึกษา จากข้อมูลเฉพาะในเขตพื้นที่งานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในปี ๒๕๖๓ พบว่ามีอัตราส่วนครูต่อนักเรียนอยู่ที่ ๑ : ๙ คน และมีอัตราส่วนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้องอยู่ที่ ๑๒ คน และมีจำนวนปี การศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ ๗ ปีซึ่งปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี ๒๕๖๐ ในด้านคุณภาพการศึกษาที่พิจารณาจากข้อมูล คะแนน O NET และ IQ มีการปรับตัวเพิ่มขึ้น แต่ยังคงต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภาพรวม อย่างไรก็ตามค่าสัดส่วนของเด็กที่มี EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อยู่ที่ร้อยละ ๘๒.๔๔ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ย ในด้านการอ่านของประชากรในจังหวัด พบว่า มีอัตราการอ่านในปี ๒๕๖๑ อยู่ที่ร้อยละ ๘๒.๙ และมีเวลาที่ใช้อ่านเฉลี่ยต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ปรับสูงขึ้นมา อยู่ที่ ๖๘ นาที ต่อวัน

ด้านสาธารณสุข ในปี ๒๕๖๒ จังหวัดมีสถานพยาบาลรวม ๙๒ แห่ง รวม ๙,๕๘๗ เตียง โดยอัตราส่วนประชากรต่อสถานพยาบาลอยู่ที่ ๕๔,๙๑๓ : ๑ และอัตราส่วนประชากรต่อเตียงเท่ากับ ๕๒๗ : ๑ สัดส่วนนี้อาจยังไม่เพียงพอต่อการให้บริการผู้ป่วย ด้านสุขภาพของประชากรของจังหวัด มีอายุยืนเพิ่มมากขึ้นและภาวะอ้วนลงพุงปรับตัวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามยังพบปัญหาสุขภาพที่อาจเพิ่มขึ้นจากสัดส่วนคนดื่มสุราและคนที่สูบบุหรี่ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ (ข้อมูลจากการสำรวจ) และอัตราการเจ็บป่วยด้วย ๕ โรคร้ายสำคัญเพิ่มขึ้นในทุกโรค ซึ่งควรต้องมีการเฝ้าระวังและรณรงค์การรักษาสุขภาพกับประชากรต่อไป

ด้านสังคม ด้านรายได้ และความเหลื่อมล้ำ มีอัตราการพึ่งพิงอยู่ที่ร้อยละ ๔๘.๕๗ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเล็กน้อย ทั้งนี้ ๓ ปีที่ผ่านมาประชากรผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยแรงงานและประชากรวัยเด็กลดลง ด้านรายได้และเงินออมเฉลี่ยต่อครัวเรือนปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ โดยปัจจุบันครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ ๑๙,๘๓๘ บาท/เดือน และมีเงินออมเฉลี่ยเท่ากับ ๓,๒๔๖ บาท/เดือน ทั้งนี้ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ปี ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ ๐.๔๑๗ และมีคนจนในสัดส่วนที่ลดลงเหลือร้อยละ ๗.๒๒ แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำมีการปรับตัวลดลง

ด้านการเข้าถึงบริการสาธารณะ ครัวเรือนส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กว่าร้อยละ ๘๖.๖๐ เข้าถึงไฟฟ้า แต่มีเพียงร้อยละ ๒๐.๕๔ ที่เข้าถึงน้ำประปา แสดงให้เห็นการให้บริการขั้นพื้นฐานด้านประปาที่ยังต้องพัฒนาให้ครอบคลุมเพิ่มขึ้น สำหรับการใช้นโยบายการสื่อสาร พบว่า ในจังหวัดมีสัดส่วนประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตกว่าร้อยละ ๔๙.๗๐ และประชากรส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๖๘ ของประชากรทั้งหมดในกลุ่มจังหวัดมีโทรศัพท์มือถือ ซึ่งสัดส่วนทั้งสองเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในระยะ ๓ ปี ที่ผ่านมา แสดงให้เห็นถึงการปรับตัวของประชากรเข้าสู่ยุคดิจิทัลมากขึ้น

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีจำนวนองค์กรชุมชนต่อประชากรแสนคน รวมประมาณ ๑๕๘ แห่ง มีสัดส่วนครัวเรือนมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะคิดเป็นร้อยละ ๙๙.๗๘ โดยในปี ๒๕๖๒ ปรับตัวลดลงเล็กน้อยจากปีที่ผ่านมา และมีสัดส่วนครัวเรือนที่สมาชิกเข้าร่วมองค์กรกว่าร้อยละ ๘๒ พร้อมทั้งในปี ๒๕๖๒ ยังมีการรวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่นเท่าเดิมเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๐ อยู่ที่ ๔๘ ราย

๑.๒.๗ สรุปผลระดับการพัฒนาศักยภาพรายสาขา : ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

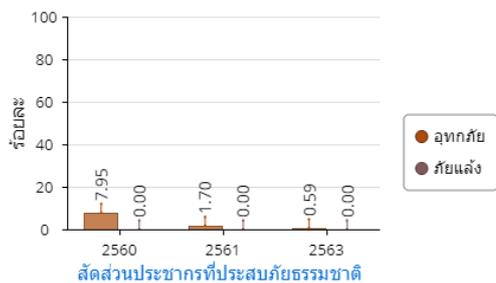
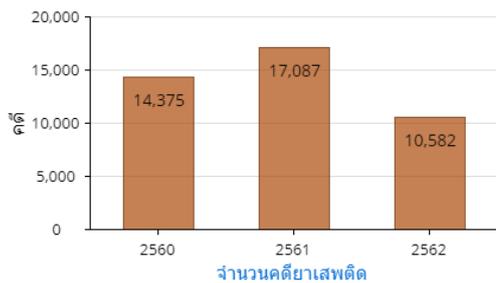
ตารางที่ ๓๕ แสดงตัวชี้วัดภาพรวมด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๘๕ ตัวชี้วัดด้านความมั่นคง "กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง"

อันดับ	1	18	ตัวชี้วัดด้านความมั่นคง (ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน)	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
					ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
			(2563)อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนต่อประชากรแสนคน	11.60	14.10	รายต่อประชากรแสนคน	16
			(2562)จำนวนคดียาเสพติด	9,771	10,582	คดี	13
			(2562)อัตราการเกิดคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน	90	74	คดีต่อประชากรแสนคน	7
			(2562)สัดส่วนคดีที่จับกุมได้ต่อคดีที่รับแจ้ง	82.65	85.11	ร้อยละ	9

กา :ไม่มีข้อมูลตัวชี้วัด
- :ไม่มีการจัดอันดับของตัวชี้วัด

☑️ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีแนวโน้มของจำนวนคดีอาญาต่อร่างกายและจำนวนคดีอาญาต่อทรัพย์สินมีการปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง และคดีอาชญากรรมปรับตัวลดลงจากปี ๒๕๖๑ ที่ผ่านมา ในขณะที่การเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนมีจำนวนปรับตัวเพิ่มขึ้น ด้านภัยธรรมชาติ ในระยะ ๓ ปีที่ผ่านมา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีรายงานสถานการณ์การเกิดอุทกภัยทำให้ประชากรหรือทรัพย์สินได้รับความเสียหาย

๑.๒.๘ สรุปผลระดับการพัฒนาศักยภาพรายสาขา : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ ๓๖ แสดงตัวชี้วัดภาพรวมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

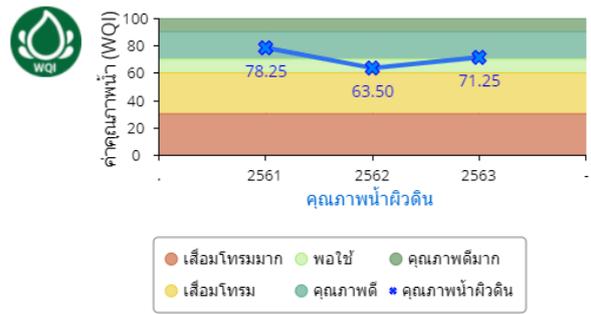
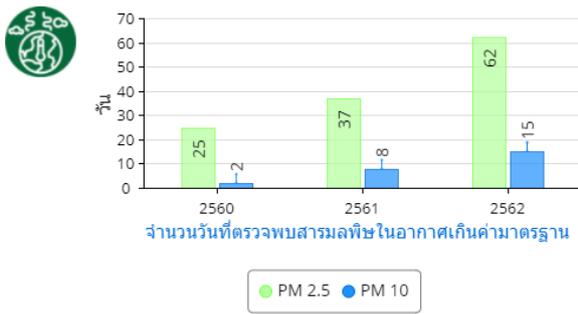
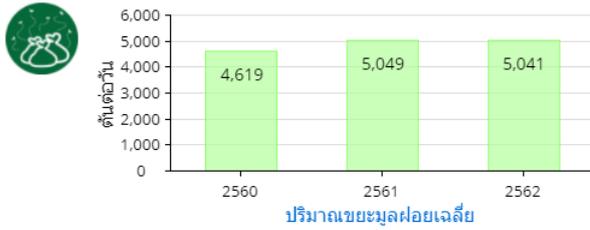
☞ ตัวชี้วัดด้านทรัพยากร/สวล. "กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง"

อันดับ	1	18	ตัวชี้วัดด้านทรัพยากร/สวล. (ทรัพยากรทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม)	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
					ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
			(2562)สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด	31.77	8.17	ร้อยละ	17
			(2562)สัดส่วนพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ต่อพื้นที่จังหวัด	20.97	4.10	ร้อยละ	15
			(2562)สัดส่วนพื้นที่ป่าเศรษฐกิจต่อพื้นที่จังหวัด	2.71	1.91	ร้อยละ	8
			(2563)ผลตรวจวัดคุณภาพน้ำ (WQI)	67	71	คะแนน (1-100)	8
			(2562)สัดส่วนจำนวนวันที่มีคุณภาพอากาศในเกณฑ์มาตรฐาน	89	67	ร้อยละ	16
			(2562)สัดส่วนขยะมูลฝอยชุมชนที่นำไปใช้ประโยชน์	48.05	57.21	ร้อยละ	6
			(2562) สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง	73.14	71.05	ร้อยละ	12
			(2562)ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น	3,616	5,041	ตันต่อวัน	15
			(2563)ปริมาณกากอุตสาหกรรมอันตรายที่เข้าสู่ระบบการจัดการ	66,455.93	2,242.12	ตัน	10
			(2562)จำนวนเรื่องร้องเรียนด้านปัญหามลพิษ	21	4	เรื่อง	3

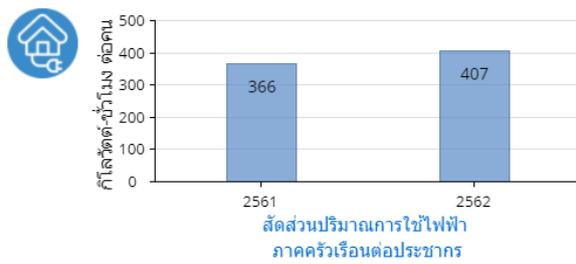
อันดับ	1	18	ตัวชี้วัดด้านทรัพยากร/สวล. (ภัยธรรมชาติ)	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง		
					ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
			(2563)สัดส่วนมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดจากภัยธรรมชาติ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมา แบบปรับราคาฐาน	0.01	0.00	ร้อยละ	7
			(2563)จำนวนผู้เสียชีวิตจากภัยธรรมชาติ	4	4	ราย	10
			(2563)สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบอุทกภัย และภัยแล้ง	23.99	8.27	ร้อยละ	4
			(2563)มูลค่าความเสียหายจากอุทกภัย และภัยแล้ง	3,259,960	420,000	บาท	8
			(2563)สัดส่วนประชากรที่ประสบอุทกภัย	2.18	0.59	ร้อยละ	8
			(2561)จำนวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)	66,428	116,890	คน	2
			(2562)จำนวนระบบพยากรณ์และอุปกรณ์เตือนภัยล่วงหน้า	173	34	ชิ้น	15

กล : ไม่มีข้อมูลตัวชี้วัด
- : ไม่มีการจัดอันดับของตัวชี้วัด

ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

การใช้พลังงาน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดอยู่ที่ร้อยละ ๘.๑๗ พื้นที่ชลประทาน ๒,๓๒๔,๐๖๒ ไร่ ด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม พบว่า มีจำนวนเรื่องร้องเรียนด้านปัญหามลพิษ ลดลงจากปี ๒๕๖๑ และยังมีรายงานการตรวจพบค่า PM๒.๕ และ PM๑๐ ใน ๓ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดมีปริมาณขยะมูลฝอยปรับตัวลดลงเล็กน้อย ทั้งนี้คุณภาพน้ำอยู่ในระดับคุณภาพดีและค่าคุณภาพปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับจากปี ๒๕๖๒ ที่ผ่านมา สะท้อนผลให้เห็นว่าทางกลุ่มจังหวัดมีการดำเนินการควบคุมดูแลปริมาณขยะและคุณภาพน้ำที่ดีขึ้นตามลำดับ **ด้านพลังงาน** ในภาคครัวเรือนมีแนวโน้มการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิงต่อหัวประชากรปรับตัวเพิ่มมากขึ้นในขณะที่ภาคไม่ใช่ครัวเรือนมีสัดส่วนการใช้ไฟฟ้าต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ ปรับตัวลดลงที่ประมาณ ๖,๗๑๖ kWh/ล้านบาท ซึ่งมีประสิทธิภาพการใช้โดยเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย และจำนวนระบบพยากรณ์และอุปกรณ์เตือนภัยล่วงหน้า ค่าสถิติจำนวน ๓๔ ชิ้น น้อยกว่าค่าเฉลี่ย (๑๗๓ ชิ้น) อยู่ในอันดับที่ ๑๕ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด

๑.๓ ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

๑.๓.๑ การสำรวจความคิดเห็น ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้กำหนดเป้าหมายโดยรวม ๖ ด้าน คือ ๑.คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ ๒.ลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้และความยากจน ๓.การเจริญเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔.มีความมั่นคงทางด้านอาหารพลังงานและน้ำ ๕.มั่นคงในเอกราชสังคมปลอดภัย สามัคคี โปร่งดอง และ ๖.ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด) จึงได้จัดทำโครงการติดตามประเมินผลความสุขมวลรวมของประชาชนขึ้นโดยสำนักงานสถิติทั้ง ๔ จังหวัด ทำการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อประเมินระดับความสุขมวลรวมของประชาชน และปัญหาและความต้องการของประชาชนในกลุ่มจังหวัด และนำข้อมูลที่ได้ไปเชื่อมโยงการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รวมทั้งนำไปพัฒนาแนวทางและกิจกรรมสร้างความสุขสำหรับประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางต่อไปโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสุข

๑) ภาวะเศรษฐกิจของครัวเรือน

(๑) รายได้ ค่าใช้จ่าย

จากการสอบถามข้อมูลรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนในกลุ่มจังหวัดฯ ส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ย ๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน ร้อยละ ๓๘.๔ รายได้เฉลี่ยไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน ร้อยละ ๒๘.๗ รายได้เฉลี่ย ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน ร้อยละ ๒๐.๒ และรายได้มากกว่า ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน ร้อยละ ๑๒.๗๗

สำหรับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ผู้ตอบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือนร้อยละ ๔๖.๘ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ต่อเดือน ร้อยละ ๓๐.๒ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยมากกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน ร้อยละ ๒๒.๙

(๒) การออม

ผู้ตอบสัมภาษณ์ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ร้อยละ ๔๓.๒ ไม่มีการออม และร้อยละ ๕๖.๘ มีการออม โดยส่วนใหญ่ออมเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน ร้อยละ ๓๖.๒ ออมเงิน ๑,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน ร้อยละ ๑๘.๖ และออมเงินมากกว่า ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน ร้อยละ ๒.๐

๒) ภาวะหนี้สิน

ภาวะหนี้สินของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ร้อยละ ๒๖.๙ ไม่มีหนี้สิน และร้อยละ ๗๓.๑ มีหนี้สินโดยมีวัตถุประสงค์ของการเป็นหนี้คือหนี้สินเพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน ร้อยละ ๖๔.๓ และหนี้สินเพื่อการลงทุน ร้อยละ ๔๔.๕

๓) ตัวชี้วัดความสุข

จากการสอบถามระดับความสุขของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ที่มีต่อตัวชี้วัดความสุขด้านต่าง ๆ ในไตรมาสที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ นั้น พบว่า ในภาพรวมประชาชนกลุ่มจังหวัดฯ มีความสุขในระดับมาก หรือร้อยละ ๗๕.๔ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามตัวชี้วัดความสุข จะเห็นได้ว่า ตัวชี้วัดความสุขที่มีระดับความสุขมากที่สุด คือ ด้านการเข้าถึงธรรมชาติด้วยการอยู่ร่วมกันมีความสุขในระดับมาก (ร้อยละ ๘๐.๐) รองลงมา คือ ด้านการมีครอบครัวที่อบอุ่น มีความสุขในระดับมาก (ร้อยละ ๗๘.๔) ด้านความปลอดภัยและพฤติกรรมของคนในชุมชน มีความสุขระดับมาก (ร้อยละ ๗๖.๔) ด้านการมีความภาคภูมิใจในตนเอง มีความสุขระดับมาก (ร้อยละ ๗๖.๐) ด้านการมีสิ่งแวดล้อมที่ดีมีความสุขในระดับมาก (ร้อยละ ๗๕.๖) ด้านการมีชุมชนที่เข้มแข็ง มีความสุขระดับมาก (ร้อยละ ๗๕.๒) ด้านการมีร่างกายและจิตใจที่เข้มแข็ง มีความสุขระดับมาก (ร้อยละ ๗๔.๒) และด้านการดำเนินการมีหลักประกันในชีวิตมีความสุขในระดับมาก (ร้อยละ ๗๐.๖)

หากเปรียบเทียบระดับความสุขของไตรมาสที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และไตรมาสที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จะพบว่า ในภาพรวมประชาชนกลุ่มจังหวัดฯ มีระดับความสุขเพิ่มขึ้น จากร้อยละ ๗๕.๒ เป็นร้อยละ ๗๕.๔ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒ เมื่อพิจารณาแต่ละตัวชี้วัดความสุข จะเห็นได้ว่า ตัวชี้วัดที่มีระดับความสุขเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ ด้านการเข้าถึงธรรมชาติด้วยการอยู่ร่วมกันมีระดับความสุขเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๐ ตัวชี้วัดที่มีระดับความสุขลดลงมากที่สุด คือ ด้านการมีชุมชนที่เข้มแข็ง และด้านการมีร่างกายและจิตใจที่เข้มแข็งมีระดับความสุขลดลงเท่ากัน คือ ร้อยละ ๐.๔ ส่วนตัวชี้วัดที่มีระดับความสุขเท่าเดิม คือ ด้านการมีความภาคภูมิใจในตนเอง และด้านการมีสิ่งแวดล้อมที่ดี

ตารางที่ ๓๗ แสดงระดับความสุขของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง จำแนกตามตัวชี้วัดความสุขไตรมาส ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ และไตรมาส ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ตัวชี้วัดความสุข	ไตรมาสที่ ๔/๒๕๖๒			ไตรมาสที่ ๓/๒๕๖๓			เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
	ร้อยละ	แปลผล	ลำดับ	ร้อยละ	แปลผล	ลำดับ	
ภาพรวม	๗๕.๒	มาก	-	๗๕.๔	มาก	-	๐.๒
ด้านการเข้าถึงธรรมชาติด้วยการอยู่ร่วมกัน	๗๘.๐	มาก	๒	๘๐.๐	มาก	๑	-๒.๐
ด้านการมีครอบครัวที่อบอุ่น	๗๘.๘	มาก	๑	๗๘.๔	มาก	๒	-๐.๒
ด้านการมีสิ่งแวดล้อมที่ดี	๗๕.๔	มาก	๖	๗๖.๔	มาก	๓	-๑.๐
ด้านความปลอดภัยและพฤติกรรมของคนในชุมชน	๗๖.๐	มาก	๓	๗๖.๐	มาก	๔	-
ด้านการมีความภาคภูมิใจในตนเอง	๗๕.๖	มาก	๔	๗๕.๖	มาก	๕	-
ด้านการมีชุมชนที่เข้มแข็ง	๗๕.๖	มาก	๕	๗๕.๒	มาก	๖	-๔.๐
ด้านการมีร่างกายและจิตใจที่เข้มแข็ง	๗๔.๖	มาก	๗	๗๔.๒	มาก	๗	-๔.๐
ด้านการมีหลักประกันในชีวิต	๗๐.๘	มาก	๘	๗๐.๖	มาก	๘	-๒.๐

ที่มา :สำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, ๒๕๖๔

๑.๓.๒ ประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนเพื่อประกอบการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

เมื่อสอบถามเกี่ยวกับประเด็นปัญหาในด้านต่าง ๆ ของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พบว่า ประเด็นปัญหาที่มีระดับความรุนแรงของปัญหามากที่สุด คือปัญหาคุณภาพการผลิตผลผลิตทางการเกษตรราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ และตลาดรองรับสินค้าเกษตร มีระดับความรุนแรงของปัญหาที่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๖๐.๙ รองลงมา คือ ปัญหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ภัยธรรมชาติ (ภัยแล้ง น้ำท่วม ฯลฯ) มีระดับความรุนแรงของปัญหาที่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๕๑.๗ ปัญหาไม่มีทักษะในการประกอบอาชีพการขาดแรงงานทักษะฝีมือ รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายมีระดับความรุนแรงของปัญหาที่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๓๙.๗

สำหรับความต้องการของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ที่จะให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางดำเนินการพัฒนาและแก้ไขปัญหา ๓ ลำดับแรก คือ

- (๑) โครงการแก้ไขปัญหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภคและบริโภค
- (๒) โครงการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเกษตร
- (๓) โครงการแก้ไขปัญหาและพัฒนาด้านการประกอบอาชีพและทักษะฝีมือแรงงาน

ตารางที่ ๓๘ แสดงระดับความรุนแรงของปัญหาและความต้องการของประชาชนในกลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางจำแนกตามประเด็นปัญหา

ประเด็นปัญหา	รวม	ระดับความรุนแรงของปัญหา			ไม่มีปัญหา
		มากที่สุด-มาก	ปานกลาง	น้อย-น้อยที่สุด	
๑. ปัญหาคุณภาพการผลิตผลผลิตทางการเกษตรราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ และตลาดรองรับสินค้าเกษตร	๑๐๐.๐	๖๐.๙	๒๒.๗	๐.๗	๑๕.๗
๒. ปัญหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ภัยธรรมชาติ(ภัยแล้ง น้ำท่วม ฯลฯ)	๑๐๐.๐	๕๑.๗	๒๕.๒	๒.๒	๒๐.๙
๓. ปัญหาไม่มีทักษะในการประกอบอาชีพการขาดแรงงานทักษะฝีมือ รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย	๑๐๐.๐	๓๙.๗	๓๕.๘	๐.๖	๒๓.๙
๔. ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑๐๐.๐	๓๕.๗	๓๙.๓	๒.๑	๒๒.๙
๕. ปัญหาด้านการค้า การลงทุน ผู้ประกอบการSMEs และตลาดสินค้า	๑๐๐.๐	๓๐.๗	๓๖.๔	๑.๗	๓๑.๒
๖. ปัญหาด้านมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ไม่ได้มาตรฐานไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวในจังหวัดได้	๑๐๐.๐	๒๒.๘	๓๘.๗	๒.๗	๓๕.๘
๗. ปัญหาด้านขยะมูลฝอย มลพิษสิ่งแวดล้อมและการบุกรุกทำลายป่า	๑๐๐.๐	๒๑.๙	๓๕.๓	๑.๖	๔๑.๒
๘. ปัญหาเส้นทางคมนาคมและขนส่ง และมาตรฐานความปลอดภัยทางถนน	๑๐๐.๐	๒๐.๗	๓๕.๘	๑.๓	๔๒.๒
๙. ปัญหาโอกาสและการเข้าถึงการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ	๑๐๐.๐	๑๓.๗	๓๐.๗	๑.๓	๕๔.๓
๑๐. ปัญหาการเข้าถึงบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขมูลฐาน (การป้องกันโรคการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสภาพ)	๑๐๐.๐	๑๒.๗	๓๒.๙	๑.๐	๕๓.๔
๑๑. ปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์โรคโควิด-๑๙	๑๐๐.๐	๐.๔	๙.๖	๐.๘	๘๙.๒

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, ๒๕๖๔

๑.๔ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป็นแผนที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัดการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางในช่วงที่ผ่านมา ตามแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ ซึ่งประกอบด้วย ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตการเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ ระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพ และยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

โดยมีจุดเน้นการพัฒนาเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดให้ได้มาตรฐาน ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง และการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าทางการค้า การลงทุน การบริการ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ซึ่งเป็นผลให้เศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดขยายตัวในระดับปานกลาง แต่ยังไม่เสถียรภาพ และมีปัญหาที่สำคัญต้องได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตและบริการเดิมให้มีขีดความเข้มแข็งเพิ่มมากขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่ เพื่อเพิ่มศักยภาพให้มีขีดความสามารถทางการแข่งขันในและนอกภูมิภาค ผนวกกับความท้าทายในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง คือการแก้ไขปัญหาพื้นฐาน อาทิ ปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง รวมถึงการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรต่อไร่ต่ำ ผลิตภาพแรงงานต่ำ ปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำและการกระจายรายได้ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด รวมถึงภัยคุกคามที่เกิดขึ้นจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัด ซึ่งปัญหาเหล่านี้กลุ่มจังหวัดให้ความสำคัญในการใช้นวัตกรรมเป็นตัวนำในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น เกษตรกรรมอุตสาหกรรม ระบบโลจิสติกส์ ระบบราง อุตสาหกรรมอากาศยาน อาศัยความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม ในการบูรณาการขับเคลื่อนการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดให้ไปสู่เป้าหมายการพัฒนาตามแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ โดยมีการเตรียมแผนงานโครงการที่สามารถยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยมีความสอดคล้องกับศักยภาพหรือประเด็นปัญหาในพื้นที่และเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาลโดยสามารถจำแนกกลุ่มของโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ แผนงานโครงการตามแผนปฏิบัติการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๖๔,๒๓๗,๖๐๐ บาท รวม ๔ โครงการ ๖ กิจกรรม เมื่อนำเข้าพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แล้ว คงเหลืองบประมาณจำนวน ๓๑,๖๕๕,๒๐๐ บาท รวม ๖ กิจกรรม และได้มีการยกเลิกโครงการจำนวน ๒ โครงการและมีการโอนเปลี่ยนแปลงโครงการ เพื่อดำเนินโครงการ Y๒ ตามมติ ก.บ.ก สรุปแล้วมีโครงการตามประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ทั้งหมด ๓ โครงการ ๑๐ กิจกรรม งบประมาณรวม ๔๘,๖๖๗,๒๐๕ บาท

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2561 - 2565

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพ
การบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2561 - 2565

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพ
และมาตรฐานสินค้าเกษตร

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ ระบบโลจิสติกส์ และระบบราง ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๒๔๙,๑๕๖,๙๐๐ บาท รวม ๒ โครงการ ๘ กิจกรรม ไม่มีโครงการที่นำเข้าพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2561 - 2565

ประเด็นการพัฒนาก่อนที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ ระบบโลจิสติกส์ และระบบราง

ด้านการพัฒนาโครงข่ายคมนาคม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ และระบบราง

โครงการฝึกอบรมวิชาชีพ
ด้านอุตสาหกรรมระบบขนส่งทางราง
ด้านวิชาชีพงานทางรถไฟ (Civil work)

ในวันที่ **ผ่านระบบออนไลน์ WSI!**
31 สิงหาคม - 8 กันยายน 2564

ผู้เข้าอบรมจะได้รับใบประกาศนียบัตรในแต่ละกิจกรรมที่เข้าร่วม

ลงทะเบียนเข้าร่วม
<https://cut.ly/kWag-PFP>

วันที่ - 7 กันยายน 2564

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม
 ผศ.ดร.อภิสิทธิ์ คำภีร์
 โทร 083-4688811

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2561 - 2565

ประเด็นการพัฒนาก่อนที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ ระบบโลจิสติกส์ และระบบราง

บจก.ดีดี เอ็กสโปสท์ ทศก.พอร์ทัลเฟรช อีโนเวชันฟาร์ม ทศก.กรีนเฟลลอสันฐาน
ฟาร์มอุตสาหกรรมจังหวัดมหาสารคาม

บจก.เออเอ็ม 289 บจก.นันทาไลฟ์สไตล์ บจก.เอเชียสตาโรตอเนกา

ด้านการพัฒนาระบบตลาดกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๘,๑๘๒,๐๐๐ บาท บาท รวม ๑ โครงการ ๓ กิจกรรม ไม่มีโครงการที่นำเข้าพระราชบัญญัติโอนงบประมาณ

ผลสัมฤทธิ์หรือประโยชน์ที่จะได้รับการใช้จ่ายงบประมาณ

สามารถจำแนกผลสัมฤทธิ์หรือประโยชน์ที่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับจากการใช้จ่ายงบประมาณตามกลุ่มของโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ แผนงานโครงการตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มจังหวัด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน มีการเพิ่มพื้นที่ชลประทานด้วยการพัฒนาน้ำบาดาลเพื่อเกษตรนอกชลประทานโดยระบบกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ และระบบอื่นๆ จำนวน ๔,๕๐๐ ไร่ ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร และด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและพืชเศรษฐกิจหลัก กลุ่มจังหวัดได้ส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้เรื่องการผลิตข้าวหอมมะลิตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์และนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติในการผลิต ข้าวหอมมะลิอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ ๓ เพื่อให้เกษตรกรเข้าสู่การรับรองมาตรฐานการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ และมีผลผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์สำหรับการแปรรูปจำหน่ายในระดับจังหวัด และระดับประเทศ โดยการพัฒนากระบวนการมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ รวมถึงการพัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร ตลอดจนพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของกลุ่มจังหวัดได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น โดยผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานเกษตรกรได้รับการส่งเสริมการผลิตข้าวอินทรีย์ และเข้าสู่ระบบการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๑,๐๐๐ ราย ๑๐,๐๐๐ ไร่ และได้รับการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๒๐ กลุ่ม รวมทั้งการนำนวัตกรรมสู่เกษตรกรเพื่อพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าโดยเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๖๐๐ ราย ได้รับการพัฒนาความรู้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชผักตามประเด็นปัญหาความต้องการของกลุ่ม ส่งผลให้กลุ่มเกษตรกรผลิตผักอินทรีย์ได้ปริมาณและมาตรฐานตามความต้องการของตลาด เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การผลิตและการตลาดผักอินทรีย์ระหว่างกลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ และเกษตรกรสามารถผลิต และจำหน่ายผักอินทรีย์ได้เพิ่มมากขึ้นจากเดิมก่อนเข้าร่วมโครงการ และการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารปลอดภัย มีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านมาตรฐานแก่สถานประกอบการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและเพื่อสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการแปรรูปการเกษตรได้รับความรู้ด้านมาตรฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการยื่นขอมาตรฐาน ออย. /GMP/HACCP จำนวน ๑๐ แห่ง ผู้ประกอบการแปรรูปการเกษตรได้รับความรู้ด้านมาตรฐานและได้รับการรับรองมาตรฐาน ออย. /GMP /HACCP จำนวน ๕ แห่ง ผู้ประกอบการแปรรูปการเกษตรได้รับความรู้ด้านมาตรฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการยื่นขอมาตรฐาน ออย. /GMP/HACCP จำนวน ๑๐ แห่ง ผู้ประกอบการแปรรูปการเกษตรได้รับความรู้ด้านมาตรฐานและได้รับการรับรองมาตรฐาน ออย. /GMP /HACCP จำนวน ๕๓ แห่ง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ ระบบโลจิสติกส์ และระบบราง ด้านการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์และระบบราง มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคม จำนวน ๖ เส้นทาง จาก ๒ ช่องจราจร เป็นถนน ๔ ช่องจราจรเชื่อมโยงระหว่าง ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และขอนแก่น เชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข ๑๒ (EWEC) กาฬสินธุ์ เชื่อมโยงกาฬสินธุ์ มุกดาหาร แขวงสุวรรณเขต สปป.ลาว ด้านทิศใต้เชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข ๒๐๒ (AH๑๒๑) เชื่อมอีสานใต้ บุรีรัมย์ ยโสธร ทิศเหนือเชื่อมโยงกับชัยภูมิ เพชรบูรณ์ กลุ่มภาคกลางตอนล่าง ผลประโยชน์ประชาชนผู้ใช้เส้นทางสัญจรได้รับความสะดวก ลดระยะเวลาในการเดินทาง มีความปลอดภัย ชุมชนโดยรอบโครงการ มีความสะดวก และความมีระเบียบในการใช้พื้นที่จอดรถ สำหรับบริการภาคธุรกิจ การกอล์ฟ และระบบแสงสว่างในเวลากลางคืน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เกษตรกร และผู้ประกอบการขนส่ง ได้รับความสะดวก ลดระยะเวลา และต้นทุนขนส่ง ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตในภาคเกษตร เส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมีความสะดวกปลอดภัย ลดระยะเวลาการเดินทางส่งผลให้การเพิ่มจุดท่องเที่ยวในพื้นที่มีมากขึ้น สร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น ด้านการพัฒนาระบบตลาดกลุ่มจังหวัดเป็นการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทาง

การตลาดการสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมององค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล ผลประโยชน์ที่ได้รับคือผลิตภัณฑ์สินค้าของกลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มสินค้า OTOP/ผู้ประกอบการ SMEs ได้เชื่อมโยงและ เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้า ตลอดจนได้ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สินค้าของกลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มสินค้า OTOP/ผู้ประกอบการ SMEs ผู้ประกอบการมีการพัฒนาด้านการตลาดและมีการพัฒนาสินค้าให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร ด้านการส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด ได้จัดทำโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ไตโนเสาร์ซึ่งมีกิจกรรมเชื่อมโยง คือ การสร้างกิจกรรมในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงภูมิศาสตร์ธรณีวิทยา มีการจัดกิจกรรมวิ่งร้อยแก่นสารสินธุ์ จุราสสิค มารารอน เพื่อสร้างการรับรู้และดึงดูดนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับดินแดนอีสานตอนบนซึ่งเป็นดินแดนที่ค้นพบซากไดโนเสาร์ และการใช้ไดโนเสาร์และซากฟอสซิลเป็นสื่อ นั้น เป็นรูปแบบสากลที่นักท่องเที่ยวเข้าถึงได้ง่าย โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติที่รับรู้รับทราบเกี่ยวกับไดโนเสาร์อยู่แล้วนั้น ทั้งนี้จึงง่ายต่อการสร้างจุดขายด้านการท่องเที่ยววีโอพาร์คในอนาคตเพื่อนำไปสู่การพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืนในอนาคต ตามแนวทางของยูเนสโก ซึ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ท่องถิ่น ด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงภูมิศาสตร์ ธรณีวิทยา หรือ Geotourism ตามที่ชุมชนต่างๆ ทั้งในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลประโยชน์ที่ได้รับมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายมากขึ้น เป็นการขับเคลื่อนจังหวัดขอนแก่นในการเป็นอุทยานธรณีระดับประเทศและอุทยานธรณีระดับโลก และเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ จังหวัดขอนแก่นได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นอุทยานธรณีระดับประเทศแล้ว พร้อมทั้งส่งเสริมและกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวให้เดินทางท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด สร้างโอกาสและกระตุ้นให้เกิดการกระจายรายได้ลงสู่พื้นที่ชุมชนในกลุ่มจังหวัด ด้านพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐานและใหม่ให้ป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมนานาชาติ เป็นการเสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการ การบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชีการผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชน ที่ครบวงจร ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยดำเนินการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ใหม่และ OTOP ให้มีคุณภาพ และพัฒนาและเสริมสร้างโอกาสทางการตลาดให้กับผ้าไหมและ OTOP ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ผลประโยชน์ที่ได้รับกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด,ผู้ผลิต ผู้ประกอบการไหมและ OTOP ของกลุ่มจังหวัด,หมู่บ้านชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี/กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด,ผู้ผลิต ผู้ประกอบการไหมและ OTOP ของกลุ่มจังหวัด,เครือข่าย OTOP ของกลุ่มจังหวัด,หมู่บ้านชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีในกลุ่มจังหวัด มีรายได้จากการจำหน่ายผ้าไหม ผลิตภัณฑ์จากไหมและ OTOP ของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

๒. ประเด็นการพัฒนา

๒.๑ บทวิเคราะห์

๒.๑.๑ การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนา SWOT Analysis

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีศักยภาพและความท้าทายในการพัฒนาในหลายด้านการประเมินศักยภาพ สถานการณ์ปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด จำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งปัจจัยภายนอก (โอกาส/ภัยคุกคาม) และปัจจัยภายใน (จุดแข็ง/ข้อจำกัด) เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดในรอบปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ โดยสรุปรายละเอียดการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม (SWOT Analysis) ของกลุ่มจังหวัด ดังนี้

๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน

(๑) จุดแข็ง (Strengths)

S๑	ภูมิศาสตร์ตั้งอยู่บนแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) ที่ผ่านมาได้ดำเนินการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๑๒ กาฬสินธุ์-นาไคร้ แล้วเสร็จตามแนวโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาครุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) เป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เชื่อมต่อกับพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ และประเทศเพื่อนบ้าน
S๒	มีความแข็งแกร่งในภาคอุตสาหกรรม (การผลิต) การเกษตร และภาคการบริการ (การศึกษา)
S๓	มีส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร อยู่ที่ร้อยละ ๖๙.๙๕ มากที่สุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด และเป็นฐานการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทนของประเทศ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ที่สามารถแปรรูปไปสู่อาหารและพลังงานทดแทน
S๔	ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เช่น ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้, ข้าวเหนียวเขาวงกาฬสินธุ์, ข้าวทับทิมชุมแพ ผ้าไหมแพรวากาฬสินธุ์และผ้าไหมมัดหมี่ชนบท
S๕	มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่สามารถเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ ได้แก่เขื่อนอุบลรัตน์จังหวัดขอนแก่น และเขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์
S๖	มีจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP จำนวน ๑,๗๒๒ ฟาร์ม และมีโรงงาน/ ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP/HACCP จำนวน ๓๓ แห่ง เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เช่น อาหาร และเครื่องสำอาง เป็นต้น
S๗	มีโรงงานขนาดใหญ่แปรรูปพืชเศรษฐกิจหลักจำนวนมาก และมีสินค้าเกษตรหลากหลาย เป็นโอกาสในการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมการเกษตรมากขึ้น
S๘	มีประชากรวัยแรงงานเพียงพอและเป็นแหล่งผลิตแรงงานเป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการทั่วไป
S๙	มีความพร้อมด้านปัจจัยเพื่อรองรับการลงทุน เช่น การเป็นศูนย์กลางการศึกษาศูนย์บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข และมีศูนย์ราชการระดับภาค การเงินและธุรกิจตลอดจนเป็นศูนย์กลางของการส่งเสริมการลงทุน
S๑๐	มีจำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียน ถึง ๑๓,๖๑๗ แห่ง มากที่สุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด
S๑๑	มีแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เช่นการท่องเที่ยวก่อนยุคประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นแหล่งไดโนเสาร์กินพืชที่สมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย บริเวณอำเภอกุเวียง อำเภอกุเวียงเก่าจังหวัดขอนแก่น และ บริเวณภู่ม้า อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งจังหวัดขอนแก่นได้ยื่นความจำนงต่อคณะกรรมการส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งธรณีวิทยาและจัดตั้งอุทยาน

	ธรณี และผ่านการประเมินและได้รับการประกาศรับรองเป็นอุทยานธรณีระดับประเทศ และกำลังก้าวสู่การเป็นอุทยานธรณีโลกของยูเนสโก
S๑๒	จังหวัดขอนแก่นที่ได้รับการจัดตั้งให้เป็น Smart City MICE City Medical hub และ ทัศนกรรมโลก แห่งผ้ามัดหมี่ (Word Craft City for Ikat (Mudmee))
S๑๓	มีการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่จะผลักดันให้เป็น เวชนคร (Medico polis)
S๑๔	อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย ๕ โรคร้ายแรงที่สำคัญ ร้อยละ ๑.๘๓ เพิ่มขึ้นน้อยสุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด

(๒) จุดอ่อน ข้อจำกัด (Weakness)

W๑	ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ (ข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง) เฉลี่ยต่อไร่ยังคงอยู่ในอัตราต่ำกว่าค่าเฉลี่ย
W๒	สัดส่วนหมู่บ้านที่มีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี อยู่ที่ร้อยละ ๓๗.๗๙ อยู่ในอันดับสุดท้ายของประเทศ
W๓	สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก
W๔	การเพิ่มมูลค่าจากการแปรรูปผลผลิตทางเกษตรยังไม่หลากหลาย และยังเป็น การแปรรูปขั้นต้น
W๕	พื้นที่ชลประทานยังมีน้อยเพียงร้อยละ ๑๖.๓๘ และขาดการจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ การส่งและกระจายน้ำเข้าสู่แปลงไร่นายังไม่ทั่วถึงได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และไม่สามารถเชื่อมโยงต่อเนื่องทั้ง ๔ จังหวัด
W๖	การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพในการผลิตและขนส่งยังอยู่ในระดับต่ำ
W๗	กำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ เนื่องจากความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ SMEs และการขยายการตลาดยังไม่เข้มแข็งและแข่งขันได้
W๘	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย
W๙	ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) ยังมีน้อยและยังไม่มี การออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคตในกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม
W๑๐	แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐานและครบวงจร และขาดการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด
W๑๑	รายได้การท่องเที่ยวยังกระจุกตัวในจังหวัดขอนแก่นถึงร้อยละ ๘๐
W๑๒	คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและอยู่ในลำดับ ๑๕ ของกลุ่มจังหวัด และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (O-net) ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและอยู่ในลำดับ ๑๔ ของกลุ่มจังหวัด และสัดส่วนนักเรียนด้อยโอกาสต่อนักเรียนทั้งหมด ร้อยละ ๗๗.๒ อันดับ ๑๗ ของ ๑๘ กลุ่มจังหวัด

W๑๓	รายได้เฉลี่ยครัวเรือน ๑๙,๘๓๘ บาท/เดือน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่ ๒๓,๓๕๙ บาท/เดือน อยู่ในอันดับ ๑๕ ของกลุ่มจังหวัด
W๑๔	ปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำยังสูง (ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ปี ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ ๐.๔๑๗)
W๑๕	สัดส่วนผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ลำพังคนเดียว ร้อยละ ๘.๘๘ อยู่ในอันดับ ๑๑ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด
W๑๖	สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานทั้งหมดต่ำกว่าค่าเฉลี่ย
W๑๗	อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนยังสูง (ต่อประชากรแสนคน ค่าสถิติอยู่ที่ ๑๔.๑๐ อยู่ในอันดับที่ ๑๖ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด)
W๑๘	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดต่ำ (ร้อยละ ๘.๑๗ อยู่ในอันดับที่ ๑๗ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด)
W๑๙	จำนวนระบบพยากรณ์และอุปกรณ์เตือนภัยล่วงหน้ายังมีน้อยและไม่ครอบคลุมในทุกพื้นที่ (ค่าสถิติจำนวน ๓๔ ชิ้น น้อยกว่าค่าเฉลี่ย (๑๗๓ ชิ้น) อยู่ในอันดับที่ ๑๕ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด)
W๒๐	ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งซ้ำซากในกลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำสาขาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด
W๒๑	ปัญหาฝุ่น คิวน์จากการเผาเศษวัสดุทางการเกษตร

๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

(๑) โอกาส (Opportunities)

O๑	มีโครงการพัฒนาการขนส่งทางรางในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ได้แก่โครงการรถไฟทางคู่ ขอนแก่น-หนองคาย โครงการ รถไฟทางคู่สายใหม่ บ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม โครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ – หนองคาย เฟส ๒ เส้นทางโคราช-หนองคาย
O๒	มีโครงการพัฒนาท่าอากาศยานขอนแก่น และร้อยเอ็ดให้สามารถรองรับอัตราการเติบโตของจำนวนผู้โดยสารและจำนวนเที่ยวบินเพิ่มมากขึ้น
O๓	มีนโยบายพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาคในโครงการพัฒนาท่าเรือบก (Dry Port) ของการทำเรือแห่งประเทศไทย บริเวณอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น โครงการก่อสร้างระบบท่อขนส่งน้ำมันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้งคลังน้ำมัน ในพื้นที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเมื่อระบบแล้วเสร็จจะสามารถลดปริมาณการขนส่งน้ำมันทางรถบรรทุกลงไปจำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ เที่ยวต่อปี คิดเป็นการประหยัดเชื้อเพลิงในการขนส่งลงไปได้กว่า ๒๑ ล้านลิตรต่อ
O๔	มีการส่งเสริมสนับสนุนระบบการขนส่งทางรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เทคโนโลยีอวกาศให้เป็นอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนเข้าสู่ประเทศที่มีรายได้สูง
O๕	การเปิดใช้เส้นทางโครงการรถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-จีน ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ โอกาสที่นักท่องเที่ยวชาวจีนจะเข้ามาใน สปป.ลาวก็มีสูงขึ้น และอาจจะขยายไปยังประเทศใกล้เคียงได้ง่ายขึ้น
O๖	แนวคิดการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่ให้ความสำคัญการสินค้าและบริการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น Zero Waste Zero loss เกิดความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัย เป็นการเพิ่มโอกาสให้กับสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัด
O๗	ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy)

๐๘	นโยบายส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน จากเอธานอลเป็นการเพิ่มโอกาสการผลิตสินค้าเกษตรประเภทพืชพลังงานโดยเฉพาะ อ้อยและ มันสำปะหลัง และพลังงานจากลม แสงอาทิตย์ และชีวมวล
๐๙	นโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรมีทักษะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น (Smart Farmers - Start up) ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรมาตรฐานสูง และการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
๐๑๐	ระบบตลาดและระบบขนส่งสินค้าในปัจจุบันเอื้อต่อการประกอบธุรกิจในระบบเศรษฐกิจดิจิทัล
๐๑๑	นโยบายการจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๐๑๒	พลังของคนรุ่นใหม่ ในการสร้างความเปลี่ยนแปลงสังคม โดยใช้เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อในการสร้างนวัตกรรมในรูปแบบต่างๆ ในด้านวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๐๑๓	การกลับคืนของแรงงานคืนถิ่นจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ทำให้กลุ่มจังหวัดมีแรงงานคุณภาพ แรงงานชั้นสูง และความหลากหลายของสาขามาเพื่อร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น
๐๑๔	การเปลี่ยนแปลงหลังยุคโควิด - ๑๙ มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่ความเป็นปกติใหม่ (new normal) เป็นโอกาสในการสร้างธุรกิจใหม่และการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานและการท่องเที่ยวพักผ่อนเป็นแบบ Workation
๐๑๕	นโยบายส่งเสริมหลักสิทธิมนุษยชน สร้างความเท่าเทียมกันในทุกมิติ ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ LGBTQ+

(๒) อุปสรรค ภัยคุกคาม (Treats)

T๑	ปัญหาราคาสินค้าภาคการเกษตรไม่มีเสถียรภาพ และมีการปรับราคาปัจจัยการผลิตให้สูงขึ้น
T๒	ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก ทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ (น้ำท่วม ฝนแล้ง) ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการผลิตสินค้าเกษตร และส่งผลกระทบต่อทรัพยากรป่าไม้และแหล่งน้ำ
T๓	การเปิดความร่วมมือทางการค้ากับประเทศต่างๆ ส่งผลให้การแข่งขันมีความรุนแรงมากขึ้นและในกรณีประเทศไทยยังไม่ตัดสินใจในการเข้าร่วมในการเข้าร่วมบางข้อตกลงทางการค้าอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
T๔	มีแนวโน้มการเข้าสู่สังคมสูงอายุ ส่งผลต่อจำนวนแรงงาน และสวัสดิการ
T๕	การเปิดใช้เส้นทางโครงการรถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-จีน ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ โอกาสที่สินค้าจีนจะเข้ามาทำตลาดใน สปป.ลาวก็มีสูงขึ้น และอาจจะขยายไปยังประเทศใกล้เคียงได้ง่ายขึ้น
T๖	การกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี เช่น มาตรฐานการผลิต สินค้ามาตรฐานด้านความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานทางทรัพย์สินทางปัญญา
T๗	จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมมีการหดตัวมากขึ้นตามการใช้จ่ายในทุกหมวดจากกำลังซื้อที่อ่อนแอรวมถึงความและการหดตัวต่อเนื่องจากอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศที่อ่อนแอ
T๘	ตำแหน่งงานและความพร้อมของการรองรับแรงงานคืนถิ่นจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ยังไม่เพียงพอ

T๙	ปัญหาภัยคุกคามไซเบอร์ที่มีซับซ้อน และทวีความรุนแรง และก่อความเสียหายมากขึ้น
T๑๐	ภัยคุกคามในปัจจุบันมีความความผันผวน (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความสลับซับซ้อน (Complexity) ความคลุมเครือ (Ambiguity) “VUCA World” เพราะการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเป็นความท้าทายของกลุ่มจังหวัดที่ต้องทำความเข้าใจและปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของการเมืองเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันอย่างรวดเร็ว

๒.๑.๒ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคามของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลางสามารถนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบแมตริกซ์ เพื่อกำหนดทิศทาง*/แนวทางการพัฒนาได้ดังนี้

TOWS MATRIX

INTERNAL FACTORS			
EXTERNAL FACTORS		Strengths (S)	Weaknesses (W)
	Opportunities (O)	Strengths/Opportunities (SO)	Weaknesses/Opportunities (WO)
	Threats (T)	Strengths/Threats (ST)	Weaknesses/Threats (WT)

(๑) การพัฒนาจุดแข็งให้โดดเด่นและการใช้ประโยชน์จากโอกาสเพื่อเสริมข้อได้เปรียบ (SO Strategy – “Maxi-maxi” Strategy)

แนวทางการพัฒนาเชิงรุก			
S๑	ภูมิศาสตร์ตั้งอยู่บนแนวระเบียงเศรษฐกิจ ตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) และทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) เป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เชื่อมต่อกับพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ และประเทศเพื่อนบ้าน	O๑	มีโครงการพัฒนาการขนส่งทางรางในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ได้แก่โครงการรถไฟทางคู่ ขอนแก่น-หนองคาย โครงการ รถไฟทางคู่สายใหม่ บ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม โครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ – หนองคาย เฟส ๒ เส้นทางโคราช-หนองคาย
S๒	มีความแข็งแกร่งในภาคอุตสาหกรรม (การผลิต) การเกษตร และภาคการบริการ (การศึกษา)	O๒	มีโครงการพัฒนาท่าอากาศยานขอนแก่น และร้อยเอ็ดให้สามารถรองรับอัตราการเติบโตของจำนวนผู้โดยสารและจำนวนเที่ยวบินเพิ่มมากขึ้น

S๓	มีสัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรอยู่ที่ร้อยละ ๖๙.๙๕ มากที่สุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด และเป็นฐานการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทนของประเทศ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ที่สามารถแปรรูปไปสู่อาหารและพลังงานทดแทน	O๓	มีนโยบายพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาคในโครงการพัฒนาท่าเรือบก (Dry Port) ของการทำเรือแห่งประเทศไทย บริเวณอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น โครงการก่อสร้างระบบท่อขนส่งน้ำมันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้งคลังน้ำมัน ในพื้นที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเมื่อระบบแล้วเสร็จจะสามารถลดปริมาณการขนส่งน้ำมันทางรถบรรทุกลงไปได้จำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ เทียบต่อปี คิดเป็นการประหยัดเชื้อเพลิงในการขนส่งลงไปได้กว่า ๒๑ ล้านลิตรต่อ
S๔	ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เช่น ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้, ข้าวเหนียวเขาวงกาศสินธุ์, ข้าวทับทิมชุมแพ ผ้าไหมแพรวากาฬสินธุ์และผ้าไหมมัดหมี่ชนบท	O๔	มีการส่งเสริมสนับสนุนระบบการขนส่งทางรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เทคโนโลยีอวกาศให้เป็นอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนเข้าสู่ประเทศที่มีรายได้สูง
S๕	มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่สามารถเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ ได้แก่ เขื่อนอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น และเขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์	O๕	การเปิดใช้เส้นทางโครงการรถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-จีน ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ โอกาสที่นักท่องเที่ยวชาวจีนจะเข้ามาใน สปป.ลาวก็มีสูงขึ้น และอาจจะขยายไปยังประเทศใกล้เคียงได้ง่ายขึ้น
S๖	มีจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP จำนวน ๑,๗๒๒ ฟาร์ม และมีโรงงาน/ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP/HACCP จำนวน ๓๓ แห่ง เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เช่น อาหาร และเครื่องสำอาง เป็นต้น	O๖	แนวคิดการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่ให้ความสำคัญการสินค้าและบริการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น Zero Waste Zero loss เกิดความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัย เป็นการเพิ่มโอกาสให้กับสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัด
S๗	มีโรงงานขนาดใหญ่แปรรูปพืชเศรษฐกิจหลักจำนวนมาก และมีสินค้าเกษตรหลากหลาย เป็นโอกาสในการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเกษตรมากขึ้น	O๗	ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy)
S๘	มีประชากรวัยแรงงานเพียงพอและเป็นแหล่งผลิตแรงงานเป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการทั่วไป	O๘	นโยบายส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน จากเอทานอลเป็นการเพิ่มโอกาสการผลิตสินค้าเกษตรประเภทพืชพลังงานโดยเฉพาะ อ้อย และ มันสำปะหลัง และพลังงานจากลม แสงอาทิตย์ และชีวมวล

S๘	มีความพร้อมด้านปัจจัยเพื่อรองรับการลงทุน เช่น การเป็นศูนย์กลางการศึกษาศูนย์บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข และมีศูนย์ราชการระดับภาค การเงินและธุรกิจ ตลอดจนเป็นศูนย์กลางของการส่งเสริมการลงทุน	O๙	นโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรมีทักษะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น (Smart Farmers - Start up) ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรมาตรฐานสูง และการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
S๑๐	มีจำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียนถึง ๑๓,๖๑๗ แห่งมากที่สุด ใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด	O๑๐	ระบบตลาดและระบบขนส่งสินค้าในปัจจุบันเอื้อต่อการประกอบธุรกิจในระบบเศรษฐกิจดิจิทัลได้เปรียบของระบบขนส่งและระบบชำระเงินผ่านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีอัตราการชำระเงินเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน
S๑๑	มีแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เช่น การท่องเที่ยวก่อนยุคประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นแหล่งไดโนเสาร์กินพืชที่สมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย บริเวณอำเภอกุเวียง อำเภอกุเวียงเก่าจังหวัดขอนแก่น และ บริเวณภูเก้า ภูเม็ง อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งจังหวัดขอนแก่นได้ยื่นความจำนงต่อคณะกรรมการส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งธรณีวิทยาและจัดตั้งอุทยานธรณี และผ่านการประเมินและได้รับการประกาศรับรองเป็นอุทยานธรณีระดับประเทศ และกำลังก้าวสู่การเป็นอุทยานธรณีโลกของยูเนสโก	O๑๑	นโยบายการจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
S๑๒	จังหวัดขอนแก่นที่ได้รับการจัดตั้งให้เป็น Smart City MICE City Medical hub และ หัตถกรรมโลก แห่งผ้ามัดหมี่ (Word Craft City for Ikat (Mudmee))	O๑๒	พลังของคนรุ่นใหม่ ในการสร้างความเปลี่ยนแปลงสังคม โดยใช้เทคโนโลยี ความคิดสร้าง เพื่อในการสร้างนวัตกรรมในรูปแบบต่างๆ ในด้านวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
S๑๓	มีการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่จะผลักดันให้เป็น เวชนคร (Medicopolis)	O๑๓	การกลับคืนของแรงงานคืนถิ่นจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ทำให้กลุ่มจังหวัดมีแรงงานคุณภาพ แรงงานชั้นสูง และความหลากหลายของสาขามาเพื่อร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

S๑๔	อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย ๕ โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ ร้อยละ ๑.๘๓ เพิ่มขึ้นน้อยสุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด	O๑๔	การเปลี่ยนแปลงหลังยุคโควิด - ๑๙ มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่ความเป็นปกติใหม่ (new normal) เป็นโอกาสในการสร้างธุรกิจใหม่และการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน และการท่องเที่ยวพักผ่อนเป็นแบบ Workation
		O๑๕	นโยบายส่งเสริมหลักสิทธิมนุษยชน สร้างความเท่าเทียมกันในทุกมิติ ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ LGBTQ++

ผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและประโยชน์จากโอกาส สรุปได้ว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ควรกำหนดแนวทางการพัฒนาเชิงรุกดังนี้ ในด้านการพัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร อยู่ที่ร้อยละ ๖๙.๙๕ มากที่สุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัดให้เกิดประสิทธิภาพและความคุ้มค่ารวมทั้งการการบริหารจัดการแหล่งน้ำที่มีอยู่ให้เกิดผลสัมฤทธิ์มากที่สุด และเป็นฐานการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทนของประเทศ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ที่สามารถแปรรูปไปสู่อาหารและพลังงานทดแทน และมีนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) และแผนพัฒนาภาคได้กำหนดให้จังหวัดขอนแก่นเป็นหนึ่งในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ ส่งเสริมและรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP และมีโรงงาน/ ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP/HACCP เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง และสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด และสินค้า GI เช่น อาหารทางเลือก และเวชสำอาง โดยนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์มาใช้ในการเพิ่มมูลค่า เร่งพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคตั้งอยู่บนแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) เป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เชื่อมต่อกับพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ และประเทศเพื่อนบ้าน โดยการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่ยังเป็นจุดคอขวดในเส้นทางระหว่างจังหวัดและระหว่างกลุ่มจังหวัดรวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างเส้นทางขนส่งทางถนนกับระบบขนส่งทางรางในพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้แก่โครงการรถไฟทางคู่ ขอนแก่น-หนองคาย โครงการ รถไฟทางคู่สายใหม่ บ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม โครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ – หนองคาย เฟส ๒ เส้นทางโคราช-หนองคาย และขับเคลื่อนอุตสาหกรรมระบบรางเพื่อเป็นเครื่องยนต์ใหม่ (New engine) ในการยกระดับรายได้ของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น ต้องมีการส่งเสริมด้านการลงทุนในกลุ่มจังหวัดอย่างต่อเนื่อง สร้างการเติบโตในสาขาอุตสาหกรรม การค้าและบริการ กระจายการลงทุนในจังหวัดต่างๆ ตามศักยภาพและความโดดเด่น ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต ในตลาดดิจิทัล เร่งปรับเปลี่ยนระบบตลาดมุ่งสู่เศรษฐกิจดิจิทัลอาศัยความได้เปรียบของระบบขนส่งและระบบชำระเงินผ่านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีอัตราการชำระเงินเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

ด้านการท่องเที่ยวส่งเสริมการท่องเที่ยวก่อนยุคประวัติศาสตร์ MICE City Medical hub และ ส่งเสริมและต่อยอดผ้าทอในกลุ่มจังหวัด ต่อยอดเมืองหัตถกรรมโลก แห่งผ้ามัดหมี่ (Word Craft City for Ikat (Mudmee)) ปรับเปลี่ยนการท่องเที่ยวสู่การเปลี่ยนแปลงหลังยุคโควิด - ๑๙ มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่ความเป็น

ปกติใหม่ (new normal) เป็นโอกาสในการสร้างธุรกิจใหม่และการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานและการท่องเที่ยวพักผ่อนเป็นแบบ Workation และการวางกลยุทธ์เพื่อรองรับการเปิดใช้เส้นทางโครงการรถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-จีน ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ โอกาสที่นักท่องเที่ยวชาวจีนจะเข้ามาใน สปป.ลาวก็มีสูงขึ้น และอาจจะขยายไปยังประเทศใกล้เคียงได้ง่ายขึ้น มีจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่ให้ความสำคัญการสินค้าและบริการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น Zero Waste Zero loss เกิดความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัย เป็นการเพิ่มโอกาสให้กับสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมพลังของคนรุ่นใหม่ ในการสร้างความเปลี่ยนแปลงสังคม โดยใช้เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อในการสร้างนวัตกรรมในรูปแบบต่างๆ ในด้านวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการกลับคืนของแรงงานคืนถิ่นจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ทำให้กลุ่มจังหวัดมีแรงงานคุณภาพ แรงงานชั้นสูง และความหลากหลายของสาขามาเพื่อร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น ส่งเสริมหลักสิทธิมนุษยชน สร้างความเท่าเทียมในสังคม ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ LGBTQ++ และเป็นกลุ่มจังหวัดแห่งความเท่าเทียมในทุกมิติอย่างแท้จริง

๒) การพัฒนาจุดแข็งให้โดดเด่นและการลดปัจจัยภายนอกเพื่อเสริมจุดแข็ง (ST- Strategy-Maxi-Mini)

แนวทางการพัฒนาเชิงแก้ไข			
S๑	ภูมิศาสตร์ตั้งอยู่บนแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) เป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เชื่อมต่อกับพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ และประเทศเพื่อนบ้าน	T๑	ปัญหาราคาสินค้าภาคการเกษตรไม่มีเสถียรภาพ และมีการปรับราคาปัจจัยการผลิตให้สูงขึ้น
S๒	มีความแข็งแกร่งในภาคอุตสาหกรรม (การผลิต) การเกษตร และภาคการบริการ (การศึกษา)	T๒	ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก ทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ (น้ำท่วม ฝนแล้ง) ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการผลิตสินค้าเกษตร และส่งผลกระทบต่อทรัพยากรป่าไม้และแหล่งน้ำ
S๓	มีส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรอยู่ที่ร้อยละ ๖๙.๙๕ มากที่สุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด และเป็นฐานการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทนของประเทศ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ที่สามารถแปรรูปไปสู่อาหารและพลังงานทดแทน	T๓	การเปิดความร่วมมือทางการค้ากับประเทศต่างๆ ส่งผลให้การแข่งขันมีความรุนแรงมากขึ้นและในกรณีที่ประเทศไทยยังไม่ตัดสินใจในการเข้าร่วมในการเข้าร่วมบางข้อตกลงทางการค้าอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
S๔	ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เช่น ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้, ข้าวเหนียวเขาวงกาฬสินธุ์, ข้าวทับทิมชุมแพ ผ้าไหมแพรวากาฬสินธุ์และผ้าไหมมัดหมี่ชนบท	T๔	มีแนวโน้มการเข้าสู่สังคมสูงอายุ ส่งผลต่อจำนวนแรงงาน และสวัสดิการ

S๕	มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่สามารถเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ ได้แก่ เขื่อนอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น และเขื่อนลำปาว จังหวัดกาฬสินธุ์	T๕	การเปิดใช้เส้นทางโครงการรถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-จีน ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ โอกาสที่สินค้าเงินจะเข้ามาทำตลาดใน สปป.ลาวก็มีสูงขึ้น และอาจจะขยายไปยังประเทศใกล้เคียงได้ง่ายขึ้น
S๖	มีจำนวนฟาร์มที่ได้รับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP จำนวน ๑,๗๒๒ ฟาร์ม และมีโรงงาน/ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP/HACCP จำนวน ๓๓ แห่ง เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เช่น อาหาร และเครื่องสำอาง เป็นต้น	T๖	การกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี เช่น มาตรฐานการผลิต สินค้ามาตรฐานด้านความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานทางทรัพย์สินทางปัญญา
S๗	มีโรงงานขนาดใหญ่แปรรูปพืชเศรษฐกิจหลักจำนวนมาก และมีสินค้าเกษตรหลากหลาย เป็นโอกาสในการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเกษตรมากขึ้น	T๗	จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมมีการหดตัวมากขึ้นตามการใช้จ่ายในทุกหมวดจากกำลังซื้อที่อ่อนแอ รวมถึงการหดตัวต่อเนื่องจากอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศที่อ่อนแอ
S๘	มีประชากรวัยแรงงานเพียงพอและเป็นแหล่งผลิตแรงงานเป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการทั่วไป	T๘	ตำแหน่งงานและความพร้อมของการรองรับแรงงานคืนถิ่นจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ยังไม่เพียงพอ
S๙	มีความพร้อมด้านปัจจัยเพื่อรองรับการลงทุน เช่น การเป็นศูนย์กลางการศึกษาศูนย์บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข และมีศูนย์ราชการระดับภาค การเงินและธุรกิจตลอดจนเป็นศูนย์กลางของการส่งเสริมการลงทุน	T๙	ปัญหาภัยคุกคามไซเบอร์ที่มีซับซ้อน และทวีความรุนแรง และก่อความเสียหายมากขึ้น
S๑๐	มีจำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียนถึง ๑๓,๖๑๗ แห่ง มากที่สุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด	T๑๐	ภัยคุกคามในปัจจุบันมีความความผันผวน (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความสลับซับซ้อน (Complexity) ความคลุมเครือ (Ambiguity) “VUCA World” เพราะการเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเป็นความท้าทายของกลุ่มจังหวัดที่ต้องทำความเข้าใจและปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของการเมืองเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันอย่างรวดเร็ว

S๑๑	มีแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เช่นการท่องเที่ยวก่อนยุคประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นแหล่งไดโนเสาร์กินพืชที่สมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย บริเวณอำเภอภูเวียง อำเภอเวียงเก่าจังหวัดขอนแก่น และ บริเวณภูเก้า อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งจังหวัดขอนแก่นได้ยื่นความจำนงต่อคณะกรรมการส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งธรณีวิทยาและจัดตั้งอุทยานธรณี และผ่านการประเมินและได้รับการประกาศรับรองเป็นอุทยานธรณีระดับโลกของยูเนสโก		
S๑๒	จังหวัดขอนแก่นที่ได้รับการจัดตั้งให้เป็น Smart City MICE City Medical hub และ หัตถกรรมโลก แห่งผ้ามัดหมี่ (Word Craft City for Ikat (Mudmee))		
S๑๓	มีการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่จะผลักดันให้เป็น เวชนคร (Medicopolis)		
S๑๔	อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย ๕ โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ ร้อยละ ๑.๘๓ เพิ่มขึ้นน้อยสุดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัด		

ผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์โดยการพัฒนาจุดแข็งร่วมกับการลดอุปสรรคภายนอก สรุปได้ว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางควรกำหนดแนวทางการพัฒนาเชิงแก้ไข ดังนี้ ในด้านการพัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร และการบริหารจัดการแหล่งน้ำที่มีอยู่ให้เกิดผลสัมฤทธิ์มากที่สุด ต้องคำนึงถึงปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก ทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ (น้ำท่วม ฝนแล้ง) และส่งเสริมการเกษตรต้องบริหารความเสี่ยงด้านราคาสินค้าภาคการเกษตรที่ไม่มีเสถียรภาพ และความสามารถของประเทศในการเจรจาตกลงความร่วมมือทางการค้ากับประเทศต่างๆ รวมถึงในกรณีที่ประเทศไทยยังไม่ตัดสินใจในการเข้าร่วมในการเข้าร่วมบางข้อตกลงทางการค้าอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ รวมทั้งการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี เช่น มาตรฐานการผลิต สินค้ามาตรฐานด้านความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานทางทรัพย์สินทางปัญญา ที่อาจเกิดขึ้นในยุคหลังโควิด-๑๙ ที่กลุ่มจังหวัดต้องเร่งปรับตัวทั้งในเรื่องมาตรฐานการผลิต การเพิ่มมูลค่าสินค้าให้สูงขึ้น การหาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่ตอบโจทย์ตลาดในอนาคต เร่งส่งเสริมการลงทุน การสร้างงาน เพื่อจัดการปัญหาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมมีการหดตัวมากขึ้นตามการใช้จ่ายในทุกหมวดจากกำลังซื้อที่อ่อนแอ และเพื่อรองรับแรงงานคืนถิ่นจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส

โคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) และใช้โอกาสที่เป็นศูนย์กลางของระบบโลจิสติกส์ของภูมิภาคเพื่อตั้งรับกับการเปิดใช้เส้นทางโครงการรถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-จีน ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ โอกาสที่สินค้าจีนจะเข้ามาทำตลาดใน สปป.ลาวก็มีสูงขึ้น และอาจจะขยายไปยังประเทศใกล้เคียงได้ง่ายขึ้น ส่งเสริมด้านอาชีพและรายได้ของผู้สูงอายุจากการเข้าสู่สังคมสูงอายุ ป้องกันปัญหาภัยคุกคามไซเบอร์ที่มีซับซ้อน และทวีความรุนแรง และก่อความเสียหายมากขึ้น และที่สำคัญกลุ่มจังหวัดต้องสร้างกลไกในการรับมือกับภัยคุกคามในปัจจุบันมีความความผันผวน ความไม่แน่นอน ความสลับซับซ้อน ความคลุมเครือ ได้อย่างรวดเร็ว คล่องตัว และเท่าทันมากยิ่งขึ้น

๓) การลดจุดอ่อนโดยใช้ประโยชน์จาก (WO Strategy- MINI-MAXI Strategy)

แนวทางการพัฒนาเชิงป้องกัน			
W๑	ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ (ข้าว อ้อย โรงงาน มันสำปะหลัง) เฉลี่ยต่อไร่ยังคงอยู่ในอัตราต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	O๑	มีโครงการพัฒนาการขนส่งทางรางในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ได้แก่โครงการรถไฟทางคู่ ขอนแก่น-หนองคาย โครงการ รถไฟฟ้าทางคู่สายใหม่ บ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม โครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ - หนองคาย เฟส ๒ เส้นทางโคราช-หนองคาย
W๒	สัดส่วนหมู่บ้านที่มีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี อยู่ที่ร้อยละ ๓๗.๗๙ อยู่ในอันดับสุดท้ายของประเทศ	O๒	มีโครงการพัฒนาท่าอากาศยานขอนแก่น และร้อยเอ็ดให้สามารถรองรับอัตราการเติบโตของจำนวนผู้โดยสารและจำนวนเที่ยวบินเพิ่มมากขึ้น
W๓	สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก	O๓	มีนโยบายพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาคในโครงการพัฒนาท่าเรือบก (Dry Port) ของการทำเรือแห่งประเทศไทย บริเวณอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น โครงการก่อสร้างระบบท่อขนส่งน้ำมันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้งคลังน้ำมัน ในพื้นที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
W๔	การเพิ่มมูลค่าจากการแปรรูปผลผลิตทางเกษตรยังไม่หลากหลาย และยังเป็นการแปรรูปขั้นต้น	O๔	มีการส่งเสริมสนับสนุนระบบการขนส่งทางรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เทคโนโลยีอวกาศให้เป็นอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนเข้าสู่ประเทศที่มีรายได้สูง
W๕	พื้นที่ชลประทานยังมีน้อยเพียงร้อยละ ๑๖.๓๘ และขาดการจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ การส่งและกระจายน้ำเข้าสู่แปลงไร่นายังไม่ทั่วถึงได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และไม่สามารถเชื่อมโยงต่อเนื่อง ทั้ง ๔ จังหวัด	O๕	การเปิดใช้เส้นทางโครงการรถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-จีน ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ โอกาสที่นักท่องเที่ยวชาวจีนจะเข้ามาใน สปป.ลาวก็มีสูงขึ้น และอาจจะขยายไปยังประเทศใกล้เคียงได้ง่ายขึ้น

W๖	การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพในการผลิตและขนส่งยังอยู่ในระดับต่ำ	O๖	แนวคิดการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่ให้ความสำคัญการสินค้าและบริการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น Zero Waste Zero loss เกิดความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัย เป็นการเพิ่มโอกาสให้กับสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัด
W๗	กำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ เนื่องจากความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ SMEs และการขยายการตลาดยังไม่เข้มข้นและแข่งขันได้	O๗	ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy)
W๘	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	O๘	นโยบายส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน จากเอทานอลเป็นการเพิ่มโอกาสการผลิตสินค้าเกษตรประเภทพืชพลังงานโดยเฉพาะ อ้อย และ มันสำปะหลัง และพลังงานจากลม แสงอาทิตย์ และชีวมวล
W๙	ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) ยังมีน้อยและยังไม่มีกรอบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคตในกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม	O๙	นโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรมีทักษะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น (Smart Farmers - Start up) ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรมาตรฐานสูง และการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
W๑๐	แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐานและครบวงจร และขาดการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด	O๑๐	ระบบตลาดและระบบขนส่งสินค้าในปัจจุบันเอื้อต่อการประกอบธุรกิจในระบบเศรษฐกิจดิจิทัลได้เปรียบของระบบขนส่งและระบบชำระเงินผ่านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีอัตราการชำระเงินเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน
W๑๑	รายได้การท่องเที่ยวยังกระจุกตัวในจังหวัดขอนแก่นถึงร้อยละ ๘๐	O๑๑	นโยบายการจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
W๑๒	คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและอยู่ในลำดับ ๑๕ ของกลุ่มจังหวัด และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (O-net) ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและอยู่ในลำดับ ๑๔ ของกลุ่มจังหวัด และ	O๑๒	พลังของคนรุ่นใหม่ ในการสร้างความเปลี่ยนแปลงสังคม โดยใช้เทคโนโลยี ความคิดสร้าง เพื่อในการสร้างนวัตกรรมในรูปแบบต่างๆ ในด้านวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

	สัดส่วนนักเรียนด้อยโอกาสต่อนักเรียนทั้งหมด ร้อยละ ๗๗.๒ อันดับที่ ๑๗ ของ ๑๘ กลุ่มจังหวัด		
W๑๓	รายได้เฉลี่ยครัวเรือน ๑๙,๘๓๘ บาท/เดือน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่ ๒๓,๓๕๙ บาท/เดือน อยู่ในอันดับ ๑๕ ของกลุ่มจังหวัด	O๑๓	การกลับคืนของแรงงานคืนถิ่นจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ทำให้กลุ่มจังหวัดมีแรงงานคุณภาพ แรงงานชั้นสูงและความหลากหลายของสาขามาเพื่อร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น
W๑๔	ปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำยังสูง (ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ ปี ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ ๐.๔๑๗)	O๑๔	การเปลี่ยนแปลงหลังยุคโควิด - ๑๙ มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่ความเป็นปกติใหม่ (new normal) เป็นโอกาสในการสร้างธุรกิจใหม่และการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน และการท่องเที่ยวพักผ่อนเป็นแบบ Workation
W๑๕	สัดส่วนผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ลำพังคนเดียว ร้อยละ ๘.๘๘ อยู่ในอันดับ ๑๑ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด	O๑๕	นโยบายส่งเสริมหลักสิทธิมนุษยชน สร้างความเท่าเทียมกันในทุกมิติ ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ LGBTQ+
W๑๖	สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานทั้งหมดต่ำกว่าค่าเฉลี่ย		
W๑๗	อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนยังสูง (ต่อประชากรแสนคน ค่าสถิติอยู่ที่ ๑๔.๑๐ อยู่ในอันดับที่ ๑๖ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด)		
W๑๘	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดต่ำ (ร้อยละ ๘.๑๗ อยู่ในอันดับที่ ๑๗ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด)		
W๑๙	จำนวนระบบพยากรณ์และอุปกรณ์เตือนภัยล่วงหน้ายังมีน้อยและไม่ครอบคลุมในทุกพื้นที่ (ค่าสถิติจำนวน ๓๔ ชิ้น น้อยกว่าค่าเฉลี่ย (๑๗๓ ชิ้น) อยู่ในอันดับที่ ๑๕ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด)		
W๒๐	ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งซ้ำซากในลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำสาขาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด		

W๒๑	ปัญหาฝุ่น ควันจากการเผาเศษวัสดุทางการเกษตร		
W๑	ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ (ข้าว อ้อย โรงงาน มันสำปะหลัง) เฉลี่ยต่อไร่ยังคงอยู่ในอัตราต่ำกว่าค่าเฉลี่ย		

ผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์โดยการลดจุดอ่อนโดยใช้ประโยชน์จากโอกาส สรุปได้ว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ควรกำหนดแนวทางการพัฒนาเชิงป้องกัน ดังนี้ การผลักดันการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นเส้นทางคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ ระบบขนส่งมวลชน การขนส่งระบบราง และอากาศยาน เพื่อเชื่อมโยงโอกาสทางการค้าและการลงทุนเชื่อมโยง สปป.ลาว และสาธารณรัฐประชาชนจีน และจากนโยบายการส่งเสริมส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) ของประเทศที่ช่วยแก้ปัญหาทางการเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดได้แก่ ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ (ข้าว อ้อย โรงงาน มันสำปะหลัง) เฉลี่ยต่อไร่ยังคงอยู่ในอัตราต่ำ การแปรรูปผลผลิตทางเกษตรยังไม่หลากหลาย และยังเป็น การแปรรูปขั้นต้น และปัญหาชลประทานยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทางการเกษตร เพื่อยกระดับรายได้ครัวเรือนให้สูงขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม นอกจากนี้จะต้องมุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้า บริการ การท่องเที่ยวรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนหลังเปิดใช้รถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-จีน และส่งต่อนักท่องเที่ยวจากจังหวัดขอนแก่นสู่จังหวัดอื่นๆ ในกลุ่มจังหวัดเพื่อเป็นการกระจายรายได้การท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง พัฒนาพลังคนรุ่นใหม่ ในการสร้างความเปลี่ยนแปลงสังคม โดยการส่งเสริมการสร้างสติปัญญา IQ และความฉลาดทางอารมณ์ EQ แก่เด็กในทุกช่วงวัย ลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ให้ลดลงต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและจะต้องกำหนดมาตรการเชิงป้องกันปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการแก้ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำสาขา ปัญหาหมอกควันรวมทั้งปัญหาขยะมูลฝอย การเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่มีสัดส่วนน้อยมากให้เพิ่มขึ้น

๔. การลดจุดอ่อนโดยหลีกเลี่ยงการเผชิญอุปสรรค (WT Strategy- MIMI-MINI Strategy)

แนวทางการพัฒนาเชิงรับ			
W๑	ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ (ข้าว อ้อย โรงงาน มันสำปะหลัง) เฉลี่ยต่อไร่ยังคงอยู่ในอัตราต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	T๑	ปัญหาราคาสินค้าภาคการเกษตรไม่มีเสถียรภาพ และมีการปรับราคาปัจจัยการผลิตให้สูงขึ้น
W๒	สัดส่วนหมู่บ้านที่มีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี อยู่ที่ร้อยละ ๓๗.๗๙ อยู่ในอันดับสุดท้ายของประเทศ	T๒	ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก ทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ (น้ำท่วม ฝนแล้ง) ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการผลิตสินค้าเกษตร และส่งผลกระทบต่อทรัพยากรป่าไม้และแหล่งน้ำ

W๓	สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก	T๓	การเปิดความร่วมมือทางการค้ากับประเทศต่างๆ ส่งผลให้การแข่งขันมีความรุนแรงมากขึ้นและในกรณีที่ประเทศไทยยังไม่ตัดสินใจในการเข้าร่วมในการเข้าร่วมบางข้อตกลงทางการค้าอาจส่งผลต่อสิทธิประโยชน์และความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
W๔	การเพิ่มมูลค่าจากการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรยังไม่หลากหลาย และยังเป็นการแปรรูปขั้นต้น	T๔	มีแนวโน้มการเข้าสู่สังคมสูงอายุ ส่งผลต่อจำนวนแรงงาน และสวัสดิการ
W๕	พื้นที่ชลประทานยังมีน้อยเพียงร้อยละ ๑๖.๓๘ และขาดการจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ การส่งและกระจายน้ำเข้าสู่แปลงไร่นายังไม่ทั่วถึงได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และไม่สามารถเชื่อมโยงต่อเนื่อง ทั้ง ๔ จังหวัด	T๕	การเปิดใช้เส้นทางโครงการรถไฟความเร็วปานกลางระหว่าง สปป.ลาว-จีน ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ โอกาสที่สินค้าจีนจะเข้ามาทำตลาดใน สปป.ลาวก็มีสูงขึ้น และอาจจะขยายไปยังประเทศใกล้เคียงได้ง่ายขึ้น
W๖	การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพในการผลิตและขนส่งยังอยู่ในระดับต่ำ	T๖	การกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี เช่น มาตรฐานการผลิต สินค้ามาตรฐานด้านความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานทางทรัพย์สินทางปัญญา
W๗	กำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ เนื่องจากความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ SMEs และการขยายการตลาดยังไม่เข้มแข็งและแข่งขันได้	T๗	จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมมีการหดตัวมากขึ้นตามการใช้จ่ายในทุกหมวดจากกำลังซื้อที่อ่อนแอรวมถึงความ และการหดตัวต่อเนื่องจากอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศที่อ่อนแอ
W๘	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	T๘	ตำแหน่งงานและความพร้อมของการรองรับแรงงานคืนถิ่นจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ที่ยังไม่เพียงพอ
W๙	ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) ยังมีน้อยและยังไม่มีมีการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคตในกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม	T๙	ปัญหาภัยคุกคามไซเบอร์ที่มีซับซ้อน และทวีความรุนแรง และก่อความเสียหายมากขึ้น

W๑๐	แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐาน และครบวงจร และขาดการเชื่อมโยงเส้นทาง การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด	T๑๐	ภัยคุกคามในปัจจุบันมีความความผันผวน (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความสลับซับซ้อน (Complexity) ความคลุมเครือ (Ambiguity) “VUCA World”
W๑๑	รายได้การท่องเที่ยวยังกระจุกตัวในจังหวัด ขอนแก่นถึงร้อยละ ๘๐		
W๑๒	คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียน ไทย ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (O-net) ชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย สัดส่วนคนสูบบุหรี่ คนดื่มสุรา สูงกว่า ค่าเฉลี่ย และอัตราผู้ป่วยทางสุขภาพจิตต่อ ประชากรแสนคน สูงกว่าค่าเฉลี่ย		
W๑๓	รายได้เฉลี่ยครัวเรือน ๑๙,๘๓๘ บาท/เดือน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่ของประเทศที่ ๒๓,๓๕๙ บาท/เดือน อยู่ในอันดับ ๑๕ ของกลุ่ม จังหวัด		
W๑๔	ปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำยังสูง (ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ ปี ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ ๐.๔๑๗)		
W๑๕	สัดส่วนผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ลำพังคนเดียว ร้อยละ ๘.๘๘ อยู่ในอันดับ ๑๑ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด		
W๑๖	สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบ ประกันสังคมต่อกำลังแรงงานทั้งหมดต่ำกว่า ค่าเฉลี่ย		
W๑๗	อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ยังสูง (ต่อประชากรแสนคน ค่าสถิติอยู่ที่ ๑๔.๑๐ อยู่ในอันดับที่ ๑๖ จาก ๑๘ กลุ่ม จังหวัด)		
W๑๘	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดต่ำ (ร้อยละ ๘.๑๗ อยู่ในอันดับที่ ๑๗ จาก ๑๘ กลุ่ม จังหวัด)		
W๑๙	จำนวนระบบพยากรณ์และอุปกรณ์เตือนภัย ล่วงหน้ายังมีน้อยและไม่ครอบคลุมในทุก พื้นที่ (ค่าสถิติจำนวน ๓๔ ขึ้น น้อยกว่า ค่าเฉลี่ย (๑๗๓ ขึ้น) อยู่ในอันดับที่ ๑๕ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด).		

W๒๐	ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งซ้ำซากในกลุ่มน้ำชี และ ลุ่มน้ำสาขาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด		
W๒๑	ปัญหาฝุ่น คิว้นจากการเผาเศษวัสดุทาง การเกษตร		
W๑	ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ (ข้าว อ้อย โรงงาน มันสำปะหลัง) เฉลี่ยต่อไร่ยังคงอยู่ ในอัตราต่ำกว่าค่าเฉลี่ย		

ผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์โดยการลดจุดอ่อนโดยโดยหลีกเลี่ยงการเผชิญภัยคุกคาม สรุปได้ว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางควรกำหนดแนวทางการพัฒนาเชิงรับ ดังนี้ การแก้ไขปัญหาด้านการเกษตรที่ยังเป็นปัญหาหลักของกลุ่มจังหวัด ทั้งด้านต้นทุน ผลผลิตต่อไร่ คุณภาพ การแปรรูป ราคา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ผนวกกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นโยบายการค้าระหว่างประเทศ ที่เข้มข้นขึ้นจึงต้องมีการพัฒนารูปแบบการผลิตและนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม มาใช้ตลอดห่วงโซ่การผลิตเพื่อยกระดับความสามารถทางการแข่งขันให้สามารถแข่งขันในการค้าระหว่างประเทศได้ และต้องยกระดับศักยภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดแบบปริมาณลูกโซ่ซึ่งยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ เนื่องจากความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ SMEs และการขยายการตลาดยังไม่เข้มแข็งและแข่งขันได้ ให้สามารถทำกำไรและเติบโตในโลกของการแข่งขันในอนาคต รวมทั้งพัฒนาศักยภาพของคนที่สามารถหลุดพ้นจากความยากจน และกระจายรายได้ลดความเหลื่อมล้ำของกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม

กรอบแนวคิดการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ได้กำหนดกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ ๕ ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่ เป็นการวางเป้าหมายให้เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาดในอนาคตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคม มีศักยภาพบนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการพิบัติภัยในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและมีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและความเป็นสากล ภายใต้จุดหมายการพัฒนา ดังนี้

Mid Northeastern Cluster Direction 2023 - 2027

๑. Future Economy การเติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต ประกอบด้วย ๓ ส่วนสำคัญ ได้แก่

๑.๑ การเกษตรแห่งอนาคต ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร นำ BCG model มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาผสานกับภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม เริ่มจากพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อภาคเกษตร เช่น แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐาน และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ และสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรที่สามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

Mid Northeastern Cluster Direction 2023 - 2027

๑.๒ การค้าการลงทุนแห่งอนาคต SMEs Start up วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคมมีศักยภาพ สามารถนำอัตลักษณ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนมาเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และสามารถเข้าถึงเทคโนโลยี และเข้าถึงตลาดสมัยใหม่ โครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค เป็นศูนย์กลางขนส่งระบบราง ในภูมิภาค ขับเคลื่อนเมืองนวัตกรรมระบบราง และการตลาดดิจิทัล

๑.๓ สร้างคุณค่าการท่องเที่ยวแห่งอนาคต สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดได้แก่การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยวชุมชน) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน เน้นคุณค่าอย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ เพื่อตอบสนองทิศทางการท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้ การท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยด้วยการสร้างอัตลักษณ์และการเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย

๒. Green Growth การเติบโตบนเศรษฐกิจสีเขียว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้รับการส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) มีการพัฒนาระบบกลไก การอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ การพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการส่งเสริมความเป็นเมืองและชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัด การจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น คิวของของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ แบบบูรณาการ และจากการที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต้องได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยง ลดลงทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและบูรณาการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาและการป้องกันภัยธรรมชาติ สาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรม

๓. Social Sustainability สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม พัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่น่าอยู่สำหรับทุกคน ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชน บนความท้าทายของเทคโนโลยี และโรคอุบัติใหม่ พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุข ชีวนามัย ที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเพื่อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น และส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

๒.๒ เป้าหมายการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งมีกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ ๕ ปี ชำนาญโดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาตินโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่ โดยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ว่า

“เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

คำอธิบาย

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางในระยะ ๕ ปี (๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาดในอนาคตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคมมีศักยภาพบนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถพึ่งพา

ตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการพิบัติภัยในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากล

๒.๒ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑	เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูง	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)	๗.๕
๒	เป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวของภูมิภาคที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแห่งอนาคต	อัตราการขยายตัวรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)	๕
๓	เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ มีพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น	สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๑

๒.๓ ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

คำอธิบาย

ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร นำ BCG model มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาผสานกับภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม เริ่มจากพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อภาคเกษตร เช่นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐาน และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพมีการใช้ฐานความรู้จากการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์ และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรที่สามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

วัตถุประสงค์

๑. เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและรายได้ภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น
๒. เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยฐานเศรษฐกิจชีวภาพ
๓. ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูง ลดการใช้สารเคมี และเพิ่มผลิตภาพแรงงานภาคการเกษตร

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑	เป็นศูนย์กลางด้าน การเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรที่มีมูลค่าสูง	อัตราการขยายตัวของ ภาคเกษตร (เฉลี่ยร้อยละ)	๖๑,๙๑๐ ล้านบาท*	๗.๕ (๔,๖๔๔ ลบ.)
๒	สินค้าเกษตรชีวภาพมี มูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของ มูลค่าสินค้าเกษตร ชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)	N/A	๕

*GPCP สาขาเกษตร ปี ๒๕๖๒

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบโลจิสติกส์การเกษตร และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว
๒. ยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการเกษตรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว
๓. ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตให้มีมูลค่าสูง ยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรกลุ่มเป้าหมายด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม
๔. สร้างผู้ประกอบการด้านเกษตร และพัฒนาช่องทางตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

แผนงานโครงการ

๑. แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบโลจิสติกส์การเกษตร และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว

- ๑.๑ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์การเกษตร การนำเทคโนโลยี เครื่องจักรกลเพื่อเพิ่มผลิต และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
- ๑.๒ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและสร้างแหล่งน้ำเพื่อผลิตการเกษตรที่มีมูลค่าสูง

๒. แผนงานยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการเกษตรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว

- ๒.๑ โครงการส่งเสริมมาตรฐานการผลิต การบริหารจัดการ และการตรวจรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อการตลาดในอนาคต

๒.๒ โครงการยกระดับการการแข่งขันของเกษตรกรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๓ โครงการส่งเสริมการผลิตพืช/ปศุสัตว์/ประมงให้มีสารอาหารสูง และการผลิตอาหารฟังก์ชันมูลค่าสูง

๓. แผนงานส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตการให้มีมูลค่าสูง ยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรกลุ่มเป้าหมายด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม

๓.๑ โครงการส่งเสริมการผลิต การแปรรูปคุณภาพสูง โดยการนำภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรมในสินค้าเกษตรเป้าหมายสู่เกษตรกรผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์

๓.๒ โครงการการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในตลาดมูลค่าสูงตอบสนองการตลาดในระดับสากล

๔. แผนงานสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรเพื่อรองรับเศรษฐกิจแห่งอนาคตและส่งเสริมและพัฒนาช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจดิจิทัล

๔.๑ โครงการเพิ่มศักยภาพเกษตรกรเพื่อเป็นผู้ประกอบการ (Start up) เพื่อรองรับเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๔.๒ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน และการตลาดสินค้าเกษตร ครบวงจรเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจดิจิทัล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

คำอธิบาย

โครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค เป็นศูนย์กลางขนส่งระบบรางในภูมิภาค ขับเคลื่อนเมืองนวัตกรรมระบบราง และพัฒนาแรงงานด้านระบบรางและระบบอัตโนมัติ ผู้ประกอบการและแรงงานด้านโลจิสติกส์ และระบบรางมีองค์ความรู้และทักษะที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และคุณภาพสูง SMEs วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคมมีศักยภาพ สามารถนำอัตลักษณ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนมาเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและเข้าถึงตลาดสมัยใหม่ ส่งเสริมการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ เน้นสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวที่มีรูปแบบเฉพาะ สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดได้แก่การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชุมชน)แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน เน้นคุณค่าอย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่เพื่อตอบสนองทิศทางการท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้การท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยด้วยการสร้างอัตลักษณ์และการเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย

วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน ระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน และการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางให้เติบโตได้ในอนาคต

๑.๒ เป็นกลุ่มจังหวัดมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑.๓ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแห่งอนาคต

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑	กลุ่มจังหวัดมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	มูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)		๑๐
๒	รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น	อัตราส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัด ขอนแก่นและจังหวัดอื่นๆ ในกลุ่มจังหวัด (สัดส่วน)	ปี ๒๕๖๓ ๘๒:๑๘	๖๐:๔๐

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงข่ายคมนาคม เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

๒. พัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการและ การพัฒนาทักษะแรงงานเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๓. ส่งเสริมการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๔. พัฒนาการท่องเที่ยว และยกระดับสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๕. การพัฒนาตลาดสินค้า การบริการ และการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

แผนงานโครงการ

๑. แผนงานพัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน

๑.๑ โครงการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภูมิภาค

๑.๒ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

๑.๓ โครงการร้อยแก่นสารสินธุ์ Railway innopolis มหานครระบบราง

๑.๔ โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมอากาศยานและการบิน

๒. แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๒.๑ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

๓. แผนงานพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

๓.๑ โครงการพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต ในตลาดดิจิทัล

๔. แผนงานพัฒนาทักษะแรงงานเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๔.๑ โครงการพัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน (Up skill) และเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานชั้นสูงในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อรองรับเศรษฐกิจมูลค่าสูง

๕. แผนงานส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริการของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๕.๑ โครงการส่งเสริมการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๖. แผนงานยกระดับสู่การท่องเที่ยวกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์เชิงคุณค่าด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๖.๑ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์กลุ่มจังหวัด และยกระดับการท่องเที่ยวเชิงคุณค่ากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๖.๒ โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ดีโน-ทุ่งกุลารุส-สารคาม

๖.๓ โครงการส่งเสริมพื้นที่กลุ่มจังหวัดเป็นพื้นที่ถ่ายทำ และการสนับสนุนผู้ผลิต ภาพยนตร์ ละคร ซีรีส์ และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องของผู้ผลิตในกลุ่มจังหวัดเพื่อส่งเสริมอิทธิพลทางวัฒนธรรม (Soft Power) กลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

๗. แผนงานพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน และเป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมนานาชาติ

๗.๑ โครงการพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน

๗.๒ โครงการส่งเสริมผ้าไหมร้อยแก่นสารสินธุ์สู่ตลาดโลก

๘. แผนงานการพัฒนาตลาดสินค้า การบริการ และการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๘.๑ โครงการพัฒนาระบบตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด (สินค้า การบริการ และการท่องเที่ยว) แบบหลายช่องทางเพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัล

๘.๒ โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อการผลิต การตลาดของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับตลาดในอนาคต

ประเด็นประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

คำอธิบาย

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีการพัฒนาระบบกลไกการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ การพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการส่งเสริมความเป็นเมืองและชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น ควันของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการและจากการที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีพื้นที่พื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับ

ผลกระทบที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต้องได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงลดลงทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและบูรณาการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาและการป้องกันภัยธรรมชาติ สาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์

๑.๑ เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ มีพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น

๑.๒ สามารถจัดการภัยพิบัติอย่างบูรณาการร่วมกันระหว่างจังหวัดและกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงให้มีประสิทธิภาพในการลดความเสี่ยงการเกิดภัยพิบัติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๗๐
๑	มีพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น	สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	ร้อยละ ๘.๑๗ *	๑
๒	ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งของกลุ่มจังหวัด	สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบอุทกภัยและภัยแล้ง	ร้อยละ ๘.๒๗**	๕.๕

* ข้อมูลปี ๒๕๖๒ ** ข้อมูลปี ๒๕๖๓

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล

๒. อนุรักษ์และบริหารทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการปลูกป่าและอุตสาหกรรมเกษตรสาขาป่าไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวกลุ่มจังหวัด

๓. ส่งเสริมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น กลุ่มจังหวัดควนแบบบูรณาการ

๔. เสริมสร้างการบูรณาการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

แผนงานโครงการ

๑. แผนงานส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล

๑.๑ โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรในระบบอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มจังหวัด

๑.๒ โครงการส่งเสริมและพัฒนาการใช้พลังงานหมุนเวียน การพัฒนานวัตกรรมสีเขียวเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๑.๓ โครงการส่งเสริมการออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้ฉลากสิ่งแวดล้อมในผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อตลาดแห่งอนาคต

๒. แผนงานส่งเสริมการปลูกป่า เพิ่มพื้นที่สีเขียว และอุตสาหกรรมเกษตรสาขาป่าไม้ เชื่อมโยง ๔ จังหวัด

๒.๑ โครงการส่งเสริมการปลูกป่า เพิ่มพื้นที่สีเขียว และอุตสาหกรรมเกษตรสาขาป่าไม้ เชื่อมโยง ๔ จังหวัด

๒.๒ โครงการส่งเสริมอาชีพการผลิตกล้าไม้และการดูแลรักษาต้นไม้ สวนป่า และผู้ที่มีหน้าที่จัดการและดูแลต้นไม้ (รุกขกร)

๓. แผนงานส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และบูรณาการการจัดการของเสีย น้ำเสีย และฝุ่นควัน กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

๓.๑ โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำอื่นในกลุ่มจังหวัด

๓.๒ โครงการธนาคารน้ำใต้ดินเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

๓.๓ โครงการส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการ

๓.๔ โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษจากฝุ่นควันจากการจราจรและภาคการผลิตอุตสาหกรรม

๔. แผนงานเสริมสร้างการบูรณาการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

๔.๑ โครงการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และสาธารณสุขด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

๔.๒ โครงการแก้ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำในกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

คำอธิบาย

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม พัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชน บนความท้าทายของเทคโนโลยีและโรคอุบัติใหม่พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุข ที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัดส่งเสริมการรื้อฟื้นนวัตกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเพื่อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น และส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

วัตถุประสงค์

๑.๑ เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพรองรับการเปลี่ยนแปลงและสังคมมีความมั่นคงและสงบสุขอย่างยั่งยืน

๑.๒ เพื่อพัฒนาการศึกษาทั้งในและนอกระบบ รวมทั้งการเสริมสร้างพัฒนาการเด็กทุกช่วงวัยเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๑.๓ พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด

๑.๔ และส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๗๐
๑.	เพิ่มรายได้ครัวเรือน	รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๑๙,๘๓๘ บาท/เดือน*	๕
๒	ลดความเหลื่อมล้ำสร้าง ความเสมอภาคด้านรายได้	ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient) ลดลง	๐.๔๑๐*	๐.๓๕

*ข้อมูลปี ๒๕๖๒

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับการศึกษาและคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม
๒. สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น
๓. เสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด
๔. พัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

แผนงานโครงการ

๑. แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม

๑.๑ โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพิ่มศักยภาพในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม

๑.๒ โครงการเตรียมการก่อนยามสูงอายุกลุ่มร้อยละแก่คนสารสินธุ์

๒. แผนงานส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบให้มีคุณภาพ

๒.๑ โครงการส่งเสริมสติปัญญาของผู้เรียนกลุ่มร้อยละแก่คนสารสินธุ์

๒.๒ โครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ กลุ่มร้อยละแก่คนสารสินธุ์

๓. แผนงานสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น

๓.๑ โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงเพื่อความอยู่ดีมีสุข

๓.๒ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน ส่งเสริมอาชีพ เพื่อแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น ยกระดับศักยภาพ และเพิ่มขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากกลุ่มร้อยละแก่คนสารสินธุ์

๔. แผนงานเสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด

๔.๑ โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตทุกกลุ่มวัยร้อยละแก่คนสารสินธุ์

๔.๒ โครงการพัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาโรครพชาติไปไม้ดับและมะเร็งท่อน้ำดี ร้อยแก่คนสารสินธุ์

๔.๓ โครงการพัฒนาเศรษฐกิจด้านเกษตรสมุนไพรและการพัฒนาเมืองสมุนไพร ร้อยแก่คนสารสินธุ์เพื่อพึ่งตนเองในการรับมือกับโรคอุบัติใหม่

๕. แผนงานการพัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

๕.๑ โครงการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ ชุมชน เมืองด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๕.๒ โครงการอนุรักษ์อัตลักษณ์ชุมชนดั้งเดิมบนวิถีโลกใหม่

๓. แบบ กจ.๑

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

เป้าหมายการพัฒนา: “เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับ กา ร เกษ ต ร และ อุตสาหกรรมเกษตรที่มี มูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจ ชีวภาพ	๑. อัตราการขยายตัวของภาค เกษตร (เฉลี่ยร้อยละ)	๑.๕	๑.๕	๑.๕	๑.๕	๑.๕	๗.๕
	๒. อัตราการขยายตัวของมูลค่า สินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)	๑	๑	๑	๑	๑	๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ กา ร พ ั ท น า ช ี ต ความสามารถทางการ แข่งขันด้านการค้า การ ลงทุน การบริการ และ การท่องเที่ยวเพื่อรองรับ ระบบเศรษฐกิจแห่ง อนาคต	๑. มูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๒	๒	๒	๒	๒	๑๐
	๒. อัตราส่วนรายได้จากการ ท่องเที่ยวของจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอื่นๆในกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้น	๗๕ : ๒๕	๗๐ : ๓๐	๖๕ : ๓๕	๖๐ : ๔๐	๕๕ : ๔๕	๕๕ : ๔๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา ที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยง จากสาธารณสุขด้วยพลัง ชุมชนและเทคโนโลยี	๑. สัดส่วนพื้นที่สีเขียวทุก ประเภทเพิ่มขึ้น(ร้อยละ)	๐.๒	๐.๒	๐.๒	๐.๒	๐.๒	๑
	๒. สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบ อุทกภัยและภัยแล้ง (ร้อยละ)	๘.๐๐	๗.๕๐	๗.๐๐	๖.๕๐	๖.๐๐	๕.๕๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชน พื้นที่และเมืองมีความ เจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน	๑. รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๑	๑	๑	๑	๑	๕
	๒.ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอ ภาคด้านรายได้ (Gini coefficient) ลดลง	๐.๔๐๐	๐.๓๙๐	๐.๓๘๐	๐.๓๗๐	๐.๓๖๐	๐.๓๕๐

บัญชีโครงการภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	ยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บท	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ				๑,๐๙๐	๑,๐๙๐	๑,๐๙๐	๑,๐๙๐	๑,๐๙๐	๕,๔๕๐
๑. แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบโลจิสติกส์การเกษตร และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว				๓๕๐	๓๕๐	๓๕๐	๓๕๐	๓๕๐	๑,๗๕๐
๑.๑ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์การเกษตร การนำเทคโนโลยี เครื่องจักรกลเพื่อเพิ่มผลิต และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรมูลค่าสูง	๑,๒,๓	๒,๓	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๗๕๐
๑.๒ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและสร้างแหล่งน้ำเพื่อผลิตการเกษตรที่มีมูลค่าสูง	๑,๒,๓	๒,๓	กรมชลประทาน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ , อปท	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑,๐๐๐
๒.แผนงานยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว				๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๒,๕๐๐
๒.๑ โครงการส่งเสริมการมาตรฐานการผลิต การบริหารจัดการ และการตรวจรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อการตลาดในอนาคต	๑,๒	๒,๓	สนง.เกษตรจังหวัด	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
๒.๒ โครงการยกระดับการการแข่งขันของเกษตรกรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว	๑,๒	๒,๓	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๗๕๐
๒.๓ โครงการส่งเสริมการผลิตพืช/ปศุสัตว์/ประมงให้มีสารอาหารสูง และการผลิตอาหารแห่งอนาคต	๑,๒	๒,๓	สนง.เกษตรจังหวัด	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๑,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	ยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บท	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
๓. แผนงานส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตให้มีมูลค่าสูง ยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรกลุ่มเป้าหมายด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม				๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๗๕๐
๓.๑ โครงการส่งเสริมการผลิต การแปรรูปคุณภาพสูง โดยการนำภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในสินค้าเกษตรเป้าหมายสู่เกษตรกรผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์	๑,๒,๔	๒,๓	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด สนง.เกษตร จังหวัด, TCDC ขอนแก่น Sci park kku.	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐
๓.๒ โครงการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในตลาดมูลค่าสูงตอบสนองการตลาดในระดับสากล	๑,๒,๔	๒,๓	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด สนง.เกษตร จังหวัด, TCDC ขอนแก่น Sci park Kku.	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
๔. แผนงานสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรเพื่อรองรับเศรษฐกิจแห่งอนาคต และส่งเสริมและพัฒนาช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจดิจิทัล				๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๔๕๐
๔.๑ โครงการเพิ่มศักยภาพเกษตรกรเพื่อเป็นผู้ประกอบการ (Start up) และกลุ่ม SMEs เพื่อรองรับเศรษฐกิจแห่งอนาคต	๑,๒,๔	๒,๓	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด สนง.เกษตร จังหวัด, TCDC ขอนแก่น Sci park Kku. สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด สนง.พาณิชย์จังหวัด	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๒๐๐
๔.๒ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน และการตลาดสินค้าเกษตร ครบวงจร เพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจดิจิทัล	๑,๒,๔	๒,๓	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด สนง.เกษตร จังหวัด, TCDC ขอนแก่น Sci park Kku. สนง. พาณิชย์จังหวัด	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	ยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บท	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต				๑,๘๑๐	๑,๘๖๐	๑,๗๖๐	๑,๗๖๐	๑,๗๖๐	๘,๙๕๐
๑. แผนงานพัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน				๘๓๐	๘๘๐	๗๘๐	๗๘๐	๗๘๐	๔,๐๕๐
๑.๑ โครงการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภูมิภาค	๑,๒,๓	๒,๗	กระทรวงคมนาคม แขวงทางหลวง แขวงทางหลวงชนบท กรมท่าอากาศยาน มทร.อีสาน วช.ขอนแก่น	๗๐๐	๗๐๐	๗๐๐	๗๐๐	๗๐๐	๓,๕๐๐
๑.๒ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	๑,๒	๒,๗	กระทรวงคมนาคม แขวงทางหลวง แขวงทางหลวงชนบท กรมท่าอากาศยาน มทร.อีสาน วช.ขอนแก่น	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๒๐๐
๑.๓ โครงการร้อยแก่นสารสินธุ์ Railway innopolis มหานครระบบราง	๑,๒	๒,๗	มทร.อีสาน วช.ขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิควาปี ปทุมวิทยาลัยการอาชีพ บ้านไผ่	๖๐	๑๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๒๐๐
๑.๔ ส่งเสริมอุตสาหกรรมอากาศยานและการบินกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	๑,๒	๒,๗	มทร.อีสาน วช.ขอนแก่น สถานศึกษาในพื้นที่	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๕๐
๒. แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว				๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๑,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	ยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บท	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
๒.๑ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	๑,๒,๓	๒,๕	กระทรวงคมนาคม แขวงทางหลวง แขวงทางหลวงชนบท กรมท่าอากาศยาน สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๑,๕๐๐
๓. แผนงานพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง				๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
๓.๑ โครงการพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต ในตลาดดิจิทัล	๑,๒	๒,๘	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สนง.พาณิชย์จังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สนง.เกษตรจังหวัด สสว. depa	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
๔. แผนงานพัฒนาทักษะแรงงานเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต				๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๕๐
๔.๑ โครงการพัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน (Up skill) และเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานชั้นสูงในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อรองรับเศรษฐกิจมูลค่าสูง	๑,๒	๒,๔	สถาบันพัฒนาฝีมือ แรงงานภาค ๖ แรงงานจังหวัดในกลุ่ม จังหวัด สนง.พัฒนาฝีมือแรงงาน สถานศึกษาในพื้นที่	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๕๐
๕. แผนงานส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริการของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต				๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	ยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บท	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
๕.๑ โครงการส่งเสริมการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต	๑,๒	๒,๔	สนง.พาณิชย์จังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
๖. แผนงานยกระดับสู่การท่องเที่ยวกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์เชิงคุณค่าด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์				๒๕๐	๒๕๐	๒๕๐	๒๕๐	๒๕๐	๑,๒๕๐
๖.๑ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์กลุ่มจังหวัด และยกระดับการท่องเที่ยวเชิงคุณค่ากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์	๑,๒	๒,๕	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด TCDC.ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว อปท.	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐
๖.๒ โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ดิโน-ทุ่งกุลารุสคาม	๑,๒	๒,๕	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด TCDC.ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว อปท.	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	ยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บท	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
๖.๓ โครงการส่งเสริมทุนทางวัฒนธรรมมาต่อยอดสร้างสรรค์สินค้าและบริการ (Creative Culture) เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก	๑,๒	๒,๕	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด TCDC.ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว อปท.	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
๗. แผนงานพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน และเป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมนานาชาติ				๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๗๕๐
๗.๑ โครงการพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน	๑,๒	๒,๕	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
๗.๒ โครงการส่งเสริมผ้าไหมร้อยแก่นสารสินธุ์สู่ตลาดโลก	๑,๒	๒,๕	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐
๘. แผนงานการพัฒนาตลาดสินค้า การบริการ และการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต				๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๗๕๐
๘.๑ โครงการพัฒนาระบบตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด (สินค้า การบริการ และการท่องเที่ยว) แบบหลายช่องทางเพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัล	๑,๒	๒,๔	สนง.พาณิชย์จังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด depa	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	ยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บท	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
๘.๒ โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อการผลิต การตลาดของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับตลาดในอนาคต	๑,๒	๒,๔	สนง.พาณิชย์จังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด TCDC ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
ประเด็นประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสารอันตรายด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี				๗๘๐	๗๘๐	๗๘๐	๗๘๐	๗๘๐	๓,๙๐๐
๑. แผนงานส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล				๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐
๑.๑ โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรในระบบอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มจังหวัด	๑,๒	๕,๑๘	สนง.พาณิชย์จังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สนง.ทสจสนง. พลังงานจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๕๐
๑.๒ โครงการส่งเสริมและพัฒนการใช้พลังงานหมุนเวียน การพัฒนานวัตกรรมสีเขียวเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	๑,๒	๕,๑๘	สนง.พาณิชย์จังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สนง.ทสจ สนง.พลังงานจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	ยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บท	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑.๓ โครงการส่งเสริมการออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้ฉลากสิ่งแวดล้อมในผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อตลาดแห่งอนาคต	๑,๒	๕,๑๘	สนง.พาณิชย์จังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สนง.ทสจ สนง.พลังงานจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
๒. แผนงานส่งเสริมการปลูกป่า เพิ่มพื้นที่สีเขียว และอุตสาหกรรมเกษตรสาขาป่าไม้ เชื่อมโยง ๔ จังหวัด				๗๐	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐	๓๕๐
๒.๑ โครงการส่งเสริมการปลูกป่า เพิ่มพื้นที่สีเขียว และอุตสาหกรรมเกษตรสาขาป่าไม้ เชื่อมโยง ๔ จังหวัด	๑,๒	๕,๑๘	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนง.ทสจ	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
๒.๒ โครงการส่งเสริมอาชีพการผลิตกล้าไม้และการดูแลรักษาต้นไม้ สวนป่า และผู้ที่มีหน้าที่จัดการและดูแลต้นไม้ (รุกขกร)	๑,๒	๕,๑๘		๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
๓. แผนงานส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และบูรณาการการจัดการของเสีย น้ำเสีย และฝุ่นควัน กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์				๒๑๐	๒๑๐	๒๑๐	๒๑๐	๒๑๐	๑,๐๕๐
๓.๑ โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำอื่นในกลุ่มจังหวัด	๑,๒	๕,๑๘	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนง.ทสจ กรมชลประทาน	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๓.๒ โครงการธนาคารน้ำใต้ดินเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม	๑,๒	๕,๑๘	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนง.ทสจ	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๒๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	ยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บท	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
๓.๓ โครงการส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการ	๑,๒	๕,๑๘	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนง.ทสจ	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
๓.๔ โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและภาคการผลิตอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดมลพิษจากฝุ่น คิววี	๑,๒	๕,๑๘	สนง.เกษตรจังหวัด สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด สนง.ทสจ สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัด	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
๔. แผนงานเสริมสร้างการบูรณาการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี				๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	๒,๐๐๐
๔.๑ โครงการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และสาธารณสุขด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี	๑,๒	๑,๑๘	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัด	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐
๔.๒ โครงการแก้ปัญหาหน้าท่วมน้ำแล้งลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำในลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๑,๒	๕,๑๙	กรมชลประทาน สนง.ทสจ	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๑,๕๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน				๑,๑๓๐	๑,๑๓๐	๑,๑๓๐	๑,๑๓๐	๑,๑๓๐	๕,๖๕๐
๑. แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม				๑๓๐	๑๓๐	๑๓๐	๑๓๐	๑๓๐	๖๕๐
๑.๑ โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพิ่มศักยภาพในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม	๑,๒,๓	๓,๑๑	พมจ. สสจ. สนง.ศึกษาธิการจังหวัด สถานศึกษาในพื้นที่ อปท.	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	ยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บท	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑.๒ โครงการเตรียมการก่อนยามสูงอายุกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	๑,๒,๓	๓,๑๑	พมจ. สสจ. สนง.ศึกษาธิการจังหวัด สถานศึกษาในพื้นที่ อปท.	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๕๐
๒. แผนงานส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบให้มีคุณภาพ				๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๔๐๐
๒.๑ โครงการส่งเสริมสติปัญญาของผู้เรียนกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	๑,๒,๓	๓,๑๒	สนง.ศึกษาธิการจังหวัด สถานศึกษาในพื้นที่ อปท.	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
๒.๒ โครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ กลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	๑,๒,๓	๓,๑๒	สนง.ศึกษาธิการจังหวัด สถานศึกษาในพื้นที่	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๕๐
๓. แผนงานสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น				๒๒๐	๒๒๐	๒๒๐	๒๒๐	๒๒๐	๑,๑๐๐
๓.๑ โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงเพื่อความอยู่ดีมีสุข	๑,๒,๓	๔,๑๕	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัด ที่ทำการปกครอง จังหวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๗๕๐
๓.๒ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน ส่งเสริมอาชีพ เพื่อแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น ยกกระดับศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	๑,๒,๓	๔,๑๖	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัด ที่ทำการปกครอง จังหวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐	๓๕๐
๔. แผนงานเสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด				๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๑,๕๐๐
๔.๑ โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตทุกกลุ่มวัยร้อยแก่นสารสินธุ์	๑,๒,๓	๓,๑๑	สสจ.	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (ล้านบาท)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	ยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บท	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
๔.๒ โครงการพัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี ร้อยแก่นสารสินธุ์	๑,๒,๓	๓,๑๓	สสจ.	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๗๕๐
๔.๓ โครงการพัฒนาเศรษฐกิจด้านเกษตรสมุนไพรและการพัฒนาเมืองสมุนไพร ร้อยแก่นสารสินธุ์เพื่อพึ่งตนเองในการรับมือกับโรคอุบัติใหม่	๑,๒,๓	๓,๑๓	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สนง.เกษตรจังหวัด TCDC ขอนแก่น มหาวิทยาลัยในพื้นที่	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐
๕. แผนงานการพัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน				๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	๒,๐๐๐
๕.๑ โครงการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ ชุมชน เมืองด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์	๑,๒,๓	๔,๖	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด TCDC ขอนแก่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐
๕.๒ โครงการอนุรักษ์อัตลักษณ์ชุมชนดั้งเดิมบนวิถีโลกใหม่	๑,๒,๓	๔,๖	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด TCDC ขอนแก่น	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๑,๕๐๐
รวมทั้งสิ้น				๔,๘๑๐	๔,๘๖๐	๔,๗๖๐	๔,๗๖๐	๔,๗๖๐	๒๓,๙๕๐

คำอธิบาย แหล่งงบประมาณ หมายถึง แหล่งงบประมาณของโครงการ กำหนดไว้ ๔ แหล่ง โดยระบุหมายเลขของแหล่งงบประมาณดังนี้

๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม ๓ หมายถึง งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๔ หมายถึง งบประมาณของภาคเอกชน/ชุมชน (ถ้ามี)

ยุทธศาสตร์ชาติ หมายถึง ความสอดคล้องกับร่างยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี ซึ่งมีจำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ โดยระบุหมายเลขของยุทธศาสตร์ชาติ ดังนี้

๑ หมายถึง ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๔ หมายถึง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๒ หมายถึง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๕ หมายถึง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓ หมายถึง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๖ หมายถึง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๔. Project brief กจ๑-๑

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ
แผนงาน :

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์การเกษตร การนำเทคโนโลยี เครื่องจักรกลเพื่อเพิ่มผลิต และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบโลจิสติกส์การเกษตร และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบโลจิสติกส์การเกษตรและการตรวจรับรองมาตรฐานการผลิตและสินค้าการเกษตร
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางตั้งเป้าเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรโดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการผลิตจนถึงระบบตลาด โดยเริ่มตั้งแต่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร พัฒนาระบบ โลจิสติกส์การเกษตร การนำเทคโนโลยี เครื่องจักรกลเพื่อเพิ่มผลิต และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรมูลค่าเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาตลอดห่วงโซ่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ๕.๒ พัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร การนำเทคโนโลยี เครื่องจักรกลเพื่อเพิ่มผลิต และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ๕.๓ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของเกษตรกรรายย่อยให้มีความเข้มแข็งสามารถบริหารจัดการผลิตและการตลาดร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับฟาร์มขนาดใหญ่
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	พื้นที่การเกษตรได้รับการปรับเปลี่ยนการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีการผลิตเพิ่มขึ้น ๑๐,๐๐๐ ไร่
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ๒๕๐ ล้านบาท กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมชลประทาน กระทรวงคมนาคม
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตรตลอดห่วงโซ่ ๒๕๐ ล้านบาท กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงคมนาคม
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี เครื่องจักรกลเพื่อเพิ่มผลิต และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ๑๕๐ ล้านบาท กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มทักษะ การบริหารจัดการเทคโนโลยีเครื่องจักรกลเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานเกษตร ๑๐๐ ล้านบาท กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน
๙. หน่วยดำเนินการ	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๗๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด งบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์การเกษตร การนำเทคโนโลยีเครื่องจักรกลเพื่อเพิ่มผลิต และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรมูลค่าสูงได้รับการพัฒนา
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗.๕

**การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)**

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและสร้างแหล่งน้ำเพื่อผลิตการเกษตรที่มีมูลค่าสูง
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบโลจิสติกส์การเกษตร และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบโลจิสติกส์การเกษตรและการตรวจรับรองมาตรฐานการผลิตและสินค้าการเกษตร
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์พัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงภายใต้แผนงานด้านการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อผลิตการเกษตรที่มีมูลค่าสูง ซึ่งพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดมักประสบปัญหาภัยแล้งและฝนทิ้งช่วงทุกปี และด้วยสภาพพื้นที่มีลักษณะเป็นดินปนทราย แหล่งน้ำต่าง ๆ ในพื้นที่ เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง สระน้ำ ปริมาณน้ำจะลดลงอย่างรวดเร็ว และมักจะแห้งขอดในช่วงฤดูแล้ง การหวังพึ่งพำน้ำฝนหรือน้ำผิวดินไม่เพียงพอสำหรับการเพาะปลูก/อุปโภคบริโภค จึงจำเป็นต้องพัฒนาน้ำใต้ดิน (น้ำบาดาล) ขึ้นมาใช้ร่วมกับน้ำผิวดิน ซึ่งเป็นอีกหนี่งทางเลือกสำหรับบรรเทาปัญหาการขาดแคลนน้ำในการทำการเกษตร ตลอดจนใช้อุปโภคบริโภคให้สามารถรับมือสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ทันต่อสถานการณ์
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและสร้างแหล่งน้ำเพื่อผลิตการเกษตรที่มีมูลค่าสูง ๕.๒ เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรเป้าหมาย
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	บ่อน้ำบาดาลขนาด ๑๕๐ มิลลิเมตร พร้อมระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๑๒๐ บ่อ/ปี (๙๒๐ บ่อ/๕ปี)
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร โดยระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ๕๐๐ ล้านบาท สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด

๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ก่อสร้างระบบกระจายน้ำและพัฒนาคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร ๒๕๐ ล้านบาท กรมชลประทาน
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พร้อมระบบส่งน้ำ ๒๕๐ ล้านบาท กรมชลประทาน
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด กรม ชลประทาน
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑,๐๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด งบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑๒.๑ บ่อน้ำบาดาลขนาด ๑๕๐ มิลลิเมตร พร้อมระบบสูบน้ำด้วย พลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๑๒๐ บ่อ/ปี (๙๒๐ บ่อ/๕ปี) ๑๒.๒ สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าที่กระจายน้ำเข้าสู่แปลงเกษตรได้ อย่างทั่วถึง ๑๒.๓ ระบบกระจายน้ำที่มีประสิทธิภาพ ๑๒.๔ มีน้ำใช้สำหรับทำการเกษตรอย่างเพียงพอ ๑๒.๕ สามารถขยายพื้นที่เพาะปลูก และวางแผนการเพาะปลูก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนสู่การเกษตรมูลค่าสูง สร้างรายได้ที่ ยั่งยืน

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการมาตรฐานการผลิต การบริหารจัดการ และการตรวจรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อการตลาดในอนาคต
๒. ชื่อแผนงาน	ยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบโลจิสติกส์ การเกษตรและการตรวจรับรองมาตรฐานการผลิตและสินค้าการเกษตร
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> การขยายตัวทางเศรษฐกิจและตลาดการค้าระหว่างประเทศในช่วงที่ผ่านมา เป็นปัจจัยผลักดันให้เกิด การแข่งขันด้านคุณภาพของสินค้าและการบริการที่สูงขึ้น ประกอบกับการปฏิบัติตามกรอบกติกาการค้าเสรีของ World Trade Organization (WTO) จำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบการผลิตและการตรวจสอบเพื่อออกใบรับรองที่ได้คุณภาพ ตามมาตรฐานสากลเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ การยอมรับในสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทย และตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในด้านปริมาณ คุณภาพ และความปลอดภัย กลุ่มจังหวัดจึงมีความจำเป็นในการส่งเสริมการมาตรฐานการผลิต การบริหารจัดการ และการตรวจรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อการตลาดในอนาคต
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อวางมาตรฐานการผลิต ผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการ และการตรวจรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อการค้าในระดับสากล ๕.๒ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ฟาร์มเกษตรได้รับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ ราย
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการมาตรฐานการผลิต การบริหารจัดการ และการตรวจ รับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อการตลาดในอนาคต ๑๒๕ ล้านบาท สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพัฒนาที่ดิน, สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิต ๕๐ ล้านบาท กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การสร้างความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และ สถาบันเกษตรกร ๒๕ ล้านบาท สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด, สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การบริหารจัดการพื้นที่การเกษตรด้วยเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ ๕๐ ล้านบาท กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพัฒนาที่ดิน, สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด งบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑๒.๑ สินค้าเกษตรการผลิตและการบริหารจัดการมีมาตรฐาน ในระดับสากล ๑๒.๒ ฟาร์มเกษตรได้รับรองมาตรฐาน GAP
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗.๕

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ยกระดับการการแข่งขันของเกษตรกรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการเกษตรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว
๓. แนวทางการพัฒนา	ยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการเกษตรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้นำ BCG Model มาแนวทางหลักในการพัฒนาซึ่งเป็นการบูรณาการการพัฒนาเศรษฐกิจ ๓ มิติ คือ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) พร้อมกัน ๆ โดยนำองค์ความรู้มาต่อยอดฐานความเข้มแข็งภายใน คือ ความหลากหลายทางชีวภาพและผลผลิตทางการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์ ปรับเปลี่ยนระบบการผลิตไปสู่การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อรักษาสมดุลของสิ่งแวดล้อม BCG Model ตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) ของสหประชาชาติอย่างน้อย ๕ เป้าหมาย ได้แก่ การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การอนุรักษ์ความหลากหลาย ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน อีกทั้งยังสอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย โดยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การดำเนินการดังกล่าวบรรลุผลเป็นรูปธรรม โดยให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมในเศรษฐกิจชีวภาพซึ่งครอบคลุมอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-curve) ๔ อุตสาหกรรม ได้แก่ เกษตรและอาหาร พลังงานและเคมีชีวภาพ การแพทย์และสุขภาพ และการท่องเที่ยว มาเป็นหมุดหมายหลักในการพัฒนา</p>

<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๕.๑ เพื่อสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากร ความหลากหลายทางชีวภาพ และวัฒนธรรมด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์</p> <p>๕.๒ เพื่อยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p> <p>๕.๓ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ ๕)</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>พัฒนาสินค้าและบริการด้วยหลักการ BCG เชื่อมโยงการเกษตรทางเลือก/เกษตรสมัยใหม่</p> <p>๒๕๐ ล้านบาท</p> <p>กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการปรับระบบการเกษตร สู่มิติประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูง เน้นเกษตรพรีเมียม เกษตรปลอดภัย</p> <p>๒๕๐ ล้านบาท</p> <p>กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.</p>
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>เสริมสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ด้วยการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าจากฐานชีวภาพให้มียกระดับนวัตกรรมขั้นสูง</p> <p>๒๕๐ ล้านบาท</p> <p>กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.</p>
<p>๙. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐</p>

๑๑. งบประมาณ	๗๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด งบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑๒.๑ ระบบการเกษตรกลุ่มจังหวัด มีประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูง เน้นเกษตรพรีเมียม เกษตรปลอดภัย ๑๒.๒ ผลลัพธ์ด้านการเกษตรกลุ่มจังหวัดมีการพัฒนาส่งเสริมการแปรรูปสินค้าจากฐานชีวภาพให้มีนวัตกรรมขั้นสูง
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗.๕

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนานี้ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตพืช/ปศุสัตว์/ประมงให้มีสารอาหารสูง และการผลิตอาหารแห่งอนาคต
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว
๓. แนวทางการพัฒนา	ยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>ทิศทางตลาดอาหารของโลกในอนาคตถูกขับเคลื่อนจากโครงสร้างทางสังคม และพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป โดยแบ่งเป็น ๔ ประการ ได้แก่ ๑) การเป็นสังคมเมืองที่เพิ่มขึ้น ๒) การก้าวสู่สังคมแห่งผู้สูงวัย ๓) การเพิ่มขึ้นของกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่น โรคเบาหวาน โรคหัวใจ และความดันโลหิตสูง และ ๔) การเข้าถึง อินเทอร์เน็ตได้มากขึ้น ทั้งนี้แนวโน้มความต้องการอาหารของโลก และโอกาสของอุตสาหกรรมอาหารไทย ในอนาคต มุ่งเน้นไปสู่ประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ๑. ความปลอดภัยของอาหาร ๒. การผลิตอาหารอย่างยั่งยืน ๓. การผลิตแบบอัตโนมัติและเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปอาหาร ๔. การขนส่งและการให้บริการอาหาร ๕. อาหารเฉพาะกลุ่มอาหารรายบุคคล (Personalized food / Sport food/ Food for aging) ๖. อาหารสุขภาพที่มีรสชาติดี (Low salt / low sugar / low calories) ๗. อาหารพรีเมียม (Organic food / Plant protein) ๘. สารที่ใช้ในอาหารที่มาจากธรรมชาติ อย่างไรก็ตามในช่วงเกือบ ๒๐ ปีที่ผ่านมาการส่งออกของไทยในอุตสาหกรรมอาหารอยู่ในกลุ่มอาหารสำเร็จรูป พร้อมรับประทาน (Ready to eat) และสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity) อัตราส่วนประมาณ ๕๐ : ๕๐</p>

	<p>ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ไทยมีส่วนแบ่งการตลาดสูง ได้แก่ สินค้าโภคภัณฑ์อย่างข้าว กุ้ง ไข่ โดยประเทศไทยส่งออกหลัก ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น อาเซียน และสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตามไทยไม่พึ่งพาแค่ตลาดเก่าแต่มีตลาดใหม่ด้วย จึงทำให้การ ส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารยังขยายตัวได้ดี และหากเราต้องการยกระดับมูลค่าการส่งออก แต่หากไทยต้องการเพิ่ม มูลค่าการส่งออกให้เพิ่มมากกว่านี้ ไทยต้องสร้างและส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น โดยสถาบันอาหาร ๑ ได้แบ่งอาหารอนาคต (Future Food) เป็น ๔ กลุ่ม ๑. อาหารเสริมสุขภาพ หรืออาหารฟังก์ชัน (Functional Food) ๒. อาหารทางการแพทย์ (Medical Food) ๓. อาหารอินทรีย์ (Organic Food) ๔. อาหารที่ผลิตขึ้นมาใหม่ทางนวัตกรรม (Novel Food) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางจึงต้องการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรเพื่อตอบโจทย์การผลิตอาหารในอนาคต</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๕.๑ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรเพื่อตอบโจทย์การผลิตอาหารในอนาคต ๕.๒ เพื่อยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหาร ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ ๕)</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการผลิตพืชให้มีสารอาหารสูงเพื่อการผลิตอาหารแห่งอนาคต ๕๐๐ ล้านบาท กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.</p>

<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการผลิตปศุสัตว์ให้มีสารอาหารสูงเพื่อการผลิตอาหาร แห่งอนาคต</p> <p>๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.</p>
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการผลิตประมงให้มีสารอาหารสูงเพื่อการผลิตอาหาร แห่งอนาคต</p> <p>๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.</p>
<p>๙. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๑,๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p> <p>งบประมาณของกระทรวง/กรม</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑๒.๑ สินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการพัฒนาเพื่อตอบ โจทย์การผลิตอาหารในอนาคต</p> <p>๑๒.๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของกลุ่มจังหวัดมีความใน ความสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p>
<p>๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗.๕</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิต การแปรรูปคุณภาพสูง โดยการนำภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในสินค้าเกษตรเป้าหมายสู่เกษตรกร ผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตการให้มีมูลค่าสูง ยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรกลุ่มเป้าหมายด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตการให้มีมูลค่าสูง ยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรกลุ่มเป้าหมายด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางต้องการวางรากฐานการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาวอันจะนำไปสู่การพัฒนาและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ จึงจำเป็นต้องมีทิศทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง เพื่อนำมาซึ่งโอกาสในการสร้างรายได้สร้างความมั่นคงทางอาหารและพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้กับเกษตรกรในกลุ่มจังหวัด โดยให้ความสำคัญ กับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและ เอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการ แปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม สมัยใหม่ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมพัฒนาระบบนิเวศ ของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็งต่อไป</p>

<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๕.๑ เพื่อวางรากฐานการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาวอันจะนำไปสู่การพัฒนาและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ</p> <p>๕.๒ เพื่อส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรคุณภาพสูง โดยการนำภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในสินค้าเกษตรเป้าหมายสู่เกษตรกรผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการยกระดับ จำนวน ๔๐ ผลิตภัณฑ์</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตเกษตรโดยใช้เทคโนโลยี</p> <p>๒๕๐ ล้านบาท</p> <p>หน่วยงานใน ก.การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ก.พาณิชย์ ก.เกษตรและสหกรณ์ ก.อุตสาหกรรม ภาคเอกชน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรคุณภาพสูง โดยการนำภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในสินค้าเกษตรเป้าหมายสู่เกษตรกรผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์</p> <p>๒๕๐ ล้านบาท</p> <p>หน่วยงานใน ก.การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ก.พาณิชย์ ก.เกษตรและสหกรณ์ ก.อุตสาหกรรม ภาคเอกชน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.</p>
<p>๙. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>หน่วยงานใน ก.การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ก.พาณิชย์ ก.เกษตรและสหกรณ์ ก.อุตสาหกรรม ภาคเอกชน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p> <p>งบประมาณของกระทรวง/กรม</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>สามารถพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรเศรษฐกิจอย่างครบวงจร</p>
<p>๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>มีนวัตกรรมต้นแบบจากสินค้าเกษตรอย่างน้อย ๕ นวัตกรรม</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในตลาดมูลค่าสูงตอบสนองการตลาดในระดับสากล
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตการให้มีมูลค่าสูง ยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรกลุ่มเป้าหมายด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตการให้มีมูลค่าสูง ยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรกลุ่มเป้าหมายด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางต้องการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ที่สำคัญได้แก่ ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ข้าวเหนียวเขาวง ข้าวทับทิมชุมแพ และผลผลิตอื่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและนวัตกรรม การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของสินค้าและผลิตภัณฑ์และการสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและชุมชน ในการพัฒนาอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมทั้งสร้างอัตลักษณ์หรือเรื่องราวแหล่งกำเนิด สร้างความแตกต่างและ ความโดดเด่น และสร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ พื้นถิ่นทั้งในระดับประเทศและเพื่อการส่งออกต่อไป</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๕.๑ เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ที่สำคัญได้แก่ ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ข้าวเหนียวเขาวง ข้าวทับทิมชุมแพ และผลผลิตอื่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น</p> <p>๕.๒ เพื่อสร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ พื้นถิ่นทั้งในระดับประเทศและเพื่อการส่งออก</p>

๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	สินค้าอัตลักษณ์ท้องถิ่นได้รับการยกระดับ จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ที่สำคัญด้วยการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๒๕๐ ล้านบาท หน่วยงานใน ก.การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ก.พาณิชย์ ก. เกษตรและสหกรณ์ ก.อุตสาหกรรม ก.พลังงาน ภาคเอกชน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.
๙. หน่วยดำเนินการ	หน่วยงานใน ก.การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ก.พาณิชย์ ก. เกษตรและสหกรณ์ ก.อุตสาหกรรม ก.พลังงาน ภาคเอกชน TCDC ขอนแก่น Sci Park KKU.
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด งบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	สินค้าอัตลักษณ์ท้องถิ่นได้รับการยกระดับ จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	มีนวัตกรรมต้นแบบจากสินค้าเกษตรอย่างน้อย ๕ นวัตกรรม

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	เพิ่มศักยภาพเกษตรกรเพื่อเป็นผู้ประกอบการ (Start up) และกลุ่ม SMEs เพื่อรองรับเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตการให้มีมูลค่าสูง ยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรกลุ่มเป้าหมายด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม
๓. แนวทางการพัฒนา	สร้างผู้ประกอบการด้านเกษตร และพัฒนาช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางต้องการวางรากฐานจากเกษตรไปสู่การเป็นนักรุกธุรกิจเกษตร / Startup / ผู้ประกอบการขนาดเล็ก / ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต่อไปในอนาคต เพื่อให้เกษตรกรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ส่งผลให้เป็นอีกหนึ่งกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มจังหวัด การดำเนินการเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรเป้าหมาย เน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพของสินค้า บรรลุภัณฑ์ รวมถึงเน้นการเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์-บรรจุภัณฑ์ การทำการตลาดทั้งแบบออนไลน์-ออฟไลน์ และการพัฒนาและยกระดับเกษตรกรใหม่ให้เป็นนักรุกธุรกิจเกษตร กลุ่ม Start up และกลุ่ม SMEs ในอนาคต
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อวางรากฐานจากเกษตรไปสู่การเป็นนักรุกธุรกิจเกษตร / Startup / ผู้ประกอบการขนาดเล็ก / ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต่อไปในอนาคต ๕.๒ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์-บรรจุภัณฑ์ การทำการตลาดทั้งแบบออนไลน์-ออฟไลน์
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรใหม่ให้เป็นนักรุกธุรกิจเกษตร กลุ่ม Start up และกลุ่ม SMEs ในอนาคต จำนวน ๕๐ ราย

๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มศักยภาพเกษตรกรเพื่อเป็นผู้ประกอบการ (Start up) และกลุ่ม SMEs เพื่อรองรับเศรษฐกิจแห่งอนาคตนวัตกรรม ๒๐๐ ล้านบาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด, TCDC ขอนแก่น Sci park KKU. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด, TCDC ขอนแก่น Sci park KKU. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด งบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรใหม่ให้เป็นนักรูธุรกิจเกษตร กลุ่ม Start up และกลุ่ม SMEs ในอนาคต จำนวน ๕๐ ราย
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	สร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตผลทางการเกษตร และสร้างการเติบโตในอุตสาหกรรมเกษตรส่งผลถึงเกษตรกรในพื้นที่สามารถขายสินค้าเกษตรได้สูงขึ้น

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน และการตลาดสินค้าเกษตร ครบวงจร เพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจดิจิทัล
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตการให้มีมูลค่าสูง ยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรกลุ่มเป้าหมายด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม
๓. แนวทางการพัฒนา	สร้างผู้ประกอบการด้านเกษตร และพัฒนาช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>เศรษฐกิจดิจิทัล หรือ Digital Economy เป็นเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่บนโลกออนไลน์ ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจกรรมทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภาคการผลิต การขนส่ง การขาย และการบริการ จากรายงานการวิจัยเศรษฐกิจดิจิทัลในภูมิภาคอาเซียน (e-Conomy SEA ๒๐๒๐) โดย Google, Temasek and Bain & Company ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมในโลกอินเทอร์เน็ตของผู้บริโภคจาก ๖ ประเทศ ได้แก่ ไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และสิงคโปร์นั้น ในปี ๒๐๒๐ นี้ เศรษฐกิจดิจิทัลในภูมิภาคอาเซียนจะเติบโตมีมูลค่าเกิน ๑ แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ และจะเติบโตถึง ๓ แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ</p> <p>ในปี ๒๐๒๕ การทำตลาดสินค้าเกษตร โดยนโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาดให้หลากหลาย ทั้งในรูปแบบ ตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) รถโมบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธะสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขาย เพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ Digital technology ยังสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางการตลาดมากยิ่งขึ้น กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางจึงจัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพตลาดสินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัด รองรับระบบเศรษฐกิจดิจิทัลขึ้นเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในอนาคต</p>

๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ จัดหาช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัดในระบบตลาดดิจิทัล ๕.๒ เพื่อปรับเปลี่ยนระบบตลาดของผู้ประกอบการเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัล
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	สัดส่วนสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบตลาดดิจิทัลร้อยละ ๒๐
๗. พื้นที่เป้าหมาย	ทั้งในและนอกกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เชื่อมโยงเครือข่ายด้านการผลิตและตลาดในสถาบันเกษตรกร ๕๐ ล้านบาท สำนักงานเกษตรจังหวัด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรรองรับระบบเศรษฐกิจดิจิทัล ๑๐๐ ล้านบาท สำนักงานเกษตรจังหวัด/สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ธ.ก.ส./กรมพัฒนาธุรกิจการค้า/สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การจัดงานวันข้าวหอมมะลิโลก ๕๐ ล้านบาท สำนักงานเกษตรจังหวัด/สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาระบบค้าส่งกลุ่มจังหวัดเชื่อมโยงโดยตรงกับผู้ซื้อ และการตลาดสมัยใหม่แบบหลายช่องทาง ๕๐ ล้านบาท สำนักงานเกษตรจังหวัด/สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัด/สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ธ.ก.ส./กรมพัฒนาธุรกิจการค้า/สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด งบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	ช่องทางการตลาดเพิ่มขึ้น
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	สร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตผลทางการเกษตร และสร้างการเติบโตในอุตสาหกรรมเกษตรส่งผลถึงเกษตรกรในพื้นที่สามารถขายสินค้าเกษตรได้สูงขึ้น

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการ
ท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาโครงข่ายคมนาคมกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภูมิภาค
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานพัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาโครงข่ายคมนาคม เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีที่ตั้งเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และการคมนาคม ซึ่งแนวโน้มจะมีการลงทุนในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจซึ่งส่งผลกับภาคการค้า การบริการมีการขยายตัว กลุ่มจังหวัดจึงจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน การอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภูมิภาค ๕.๒ เป็นกลุ่มจังหวัดมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนเส้นทางคมนาคมที่ได้รับการพัฒนา
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาระบบขนส่งทางบก ๒,๕๐๐ ล้านบาท แขวงทางหลวง/กรมทางหลวง แขวงทางหลวงชนบท/กรมทางหลวงชนบท
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ ๑,๐๐๐ ล้านบาท กรมการบินพลเรือน กระทรวงคมนาคม
๙. หน่วยดำเนินการ	แขวงทางหลวง/กรมทางหลวง แขวงทางหลวงชนบท/กรมทางหลวงชนบท กรมการบินพลเรือน กระทรวงคมนาคม
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๓,๕๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด งบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑๒.๑ มีระบบ โครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงการเดินทาง ๑๒.๒ ระบบโลจิสติกส์ทั้งทางบก ทางอากาศและทางราง
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	มีระบบโครงข่ายคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดและนอกภูมิภาค

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการ
ท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานพัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาโครงข่ายคมนาคม เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีที่ตั้งเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และการคมนาคม ซึ่งแนวโน้มจะมีการลงทุนในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลกับภาคการค้า การบริการมีการขยายตัว กลุ่มจังหวัดจึงจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อพัฒนาระบบดลจิสติกส์เพื่อรองรับการลงทุนการอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว เชื่อมโยงจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภูมิภาค ๕.๒ เป็นกลุ่มจังหวัดมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนบุคลากรโลจิสติกส์ที่มีทักษะขั้นสูง
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาด้านบุคลากรโลจิสติกส์ ที่มีทักษะขั้นสูง ๕๐ ล้านบาท กระทรวงคมนาคม สภาหอการค้า สภาอุตสาหกรรม มทร.อีสาน วช.ขอนแก่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาลัยเทคนิควาปีปทุม

<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>พัฒนาฐานข้อมูลกลางด้าน โลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อรองรับ digital transformation ๑๐๐ ล้านบาท มทร.อีสาน วช.ขอนแก่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาลัยเทคนิควาปีปทุม</p>
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๔</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ยกระดับผู้ประกอบการและเพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายผู้ประกอบการ โลจิสติกส์ ๕๐ ล้านบาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด</p>
<p>๙. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>กระทรวงคมนาคม สภาหอการค้า สภาอุตสาหกรรม มทร.อีสาน วช.ขอนแก่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาลัยเทคนิควาปีปทุม</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๒๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด งบประมาณของกระทรวง/กรม</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑๒.๑ ระบบโลจิสติกส์ทั้งทางบก ทางอากาศและทางราง ๑๒.๒ เพิ่มบุคลากรคุณภาพสูงด้านโลจิสติกส์ในกลุ่มจังหวัด</p>
<p>๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>มีระบบโครงข่ายคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดและนอกภูมิภาค</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการ
ท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

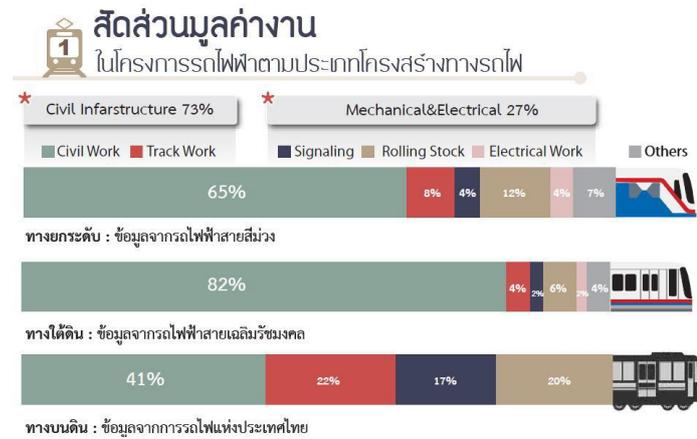
หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ร้อยแก่นสารสินธุ์ Railway Innopolis มหานครระบบราง
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานพัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาโครงข่ายคมนาคม เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>จากยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) เป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว ซึ่งมีวิสัยทัศน์ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งประกอบด้วยหลายยุทธศาสตร์ รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ ๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนากาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจเพื่อหลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายที่พึ่งตนเอง โดยมีเป้าหมายลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาค และมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางจังหวัด เพื่อพัฒนาเมือง เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม ยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ซึ่งมุ่งเน้นให้มีการขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รัฐบาลมีนโยบายเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยในระยะยาวเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคมโดยด้านคมนาคมทางบก เริ่มจากการพัฒนาโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานคร และรถไฟฟ้าเชื่อมกรุงเทพมหานครกับเมืองบรีวารเพิ่มเติม เพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชน และเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น กระทรวงคมนาคมจึงได้มีนโยบายพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ โดยกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาคโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๕ มีเป้าหมายในการเสริมสร้างรากฐานความมั่นคงทาง</p>

สังคม เศรษฐกิจความปลอดภัย และสร้างโอกาสในการแข่งขันให้ประเทศได้ประโยชน์สูงสุดจากการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเชื่อมโยงโครงข่ายและการบริหารจัดการขนส่งผู้โดยสาร สินค้าและบริการที่สะดวกและปลอดภัยทั้งในพื้นที่ชนบท พื้นที่เมือง และระหว่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการขยายฐานการผลิตตามแนวเส้นทางรถไฟ รัฐบาลจึงมีนโยบายพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองกับหัวเมืองหลัก สร้างเส้นทางระบบรางเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน จากท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิไปยังชลบุรี สร้างรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ กรุงเทพฯ-นครราชสีมา-หนองคาย กรุงเทพฯ-หัวหิน และเร่งรัดพัฒนาโครงสร้างรถไฟฟ้า ๑๐ สายทางในกรุงเทพฯ และเขตปริมณฑล รวมถึงการพัฒนาาระบบรถไฟฟ้ามวลขนส่งเพื่อการเดินทางของประชาชน และแก้ไขปัญหาการจราจรของ ๕ เมืองหลักในภูมิภาค อันได้แก่จังหวัด ขอนแก่น ภูเก็ต เชียงใหม่ พิษณุโลก นครราชสีมา เป็นต้น

จากนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการจะลงทุนพัฒนาระบบขนส่งทางรางขนาดใหญ่ ซึ่งโครงการลงทุนเหล่านี้จะใช้เงินลงทุนรวมกันกว่า ๑.๓ ล้านล้านบาท ทั้งที่สภาพความเป็นจริงนั้น การพัฒนาระบบขนส่งทางรางในปัจจุบันยังต้องพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศสูงมาก ตั้งแต่การออกแบบ การก่อสร้างรถจักรและล้อเลื่อน ระบบจ่ายไฟฟ้า การเดินรถ และการบำรุงรักษา ประกอบกับในอดีตที่ผ่านมาประเทศไทยไม่ได้สั่งสมความรู้เรื่องเทคโนโลยีระบบรางไว้อย่างเพียงพอ อีกทั้งการผลิตชิ้นส่วนรถไฟในภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะส่วนที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต ยังไม่มีขีดความสามารถที่จะรองรับการพัฒนาได้ การลงทุนพัฒนาระบบราง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง จำเป็นต้องพึ่งพาความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและการผลิตในภาคอุตสาหกรรมคิดเป็นสัดส่วนสูงมาก

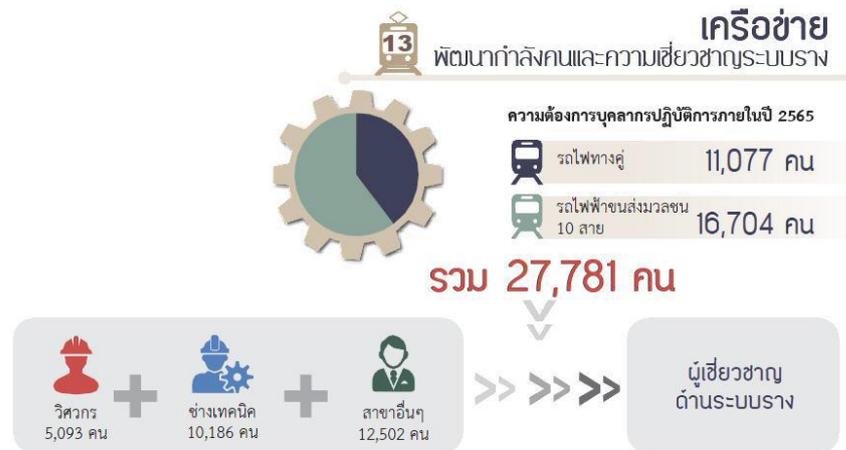
จากข้อมูลการสำรวจความต้องการกำลังคนทางด้านระบบขนส่งทางรางตามประเภทโครงสร้างทางรถไฟดังรูปที่ ๑ จะเห็นได้ว่างานทางด้าน Civil infrastructure มีความต้องการสูงถึง ๗๓% โดยงานที่มีอยู่ภายในประกอบไปด้วย Civil work และ Track work ส่วนงานทางด้าน Mechanical & Electrical มีความต้องการ ๒๗% โดยงานทางด้านนี้แยกย่อยออกเป็นงาน Signaling, Rolling stock และ Electrical work ซึ่งสัดส่วนของงานหากพิจารณาแบ่งตามโครงสร้างทางรถไฟจะมีสัดส่วนมูลค่างานน้อยแตกต่างกัน เช่น ทางใต้ดินมีสัดส่วนมูลค่างานทางด้าน Civil work สูงถึง ๘๒% ในขณะที่ทางบนดินมีสัดส่วนงานเพียง ๔๑% และเมื่อพิจารณาความต้องการบุคลากรปฏิบัติการภายในปี ๒๕๖๕ ในรูปที่ ๒ จะเห็นว่าความต้องการวิศวกรและช่างเทคนิคเมื่อรวมกันแล้วมีสูงถึง ๑๕,๒๗๙ คน และหากรวมสาขาอื่น ๆ เข้าไปด้วยจะมีความต้องการสูงถึง ๒๗,๗๘๑ คน ส่วนในรูปที่ ๓

แสดงถึงความต้องการบุคลากรด้านระบบขนส่งทางแต่ละประเภทคนและแต่ละประเภทงาน

รูปที่ ๑ สัดส่วนความต้องการบุคลากรทางด้านวิศวกรรมสำหรับการขนส่งระบบทางราง

(ที่มา: โครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาเทคโนโลยีระบบขนส่งทางรางแห่งชาติ สวทช.)

รูปที่ ๒ ความต้องการบุคลากรปฏิบัติการสำหรับการขนส่งระบบทางรางภายในปี ๒๕๖๕

(ที่มา: โครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาเทคโนโลยีระบบขนส่งทางรางแห่งชาติ สวทช.)

ประเภทบุคลากร	นโยบาย และ วางแผน	ศึกษา ออกแบบ กำหนด Requirement และ Specification	ก่อสร้าง/ผลิตติดตั้ง ระบบต่าง ๆ (อุตสาหกรรม)	ควบคุมงานและ บริหารโครงการ	Operation & Maintenance	R&D
A ช่างฝีมือ, หัวหน้าคนงาน			✓		✓	✓
B พนักงานเทคนิคคนงาน			✓	✓	✓	✓
C พนักงานที่ต้องการความรู้ระดับมหาวิทยาลัย ได้แก่ วิศวกร ผู้จัดการ ผู้บริหาร			✓			
C1 ป.ตรี	✓	✓	✓	✓	✓	✓
C2 ป.โท/เอก	✓	✓	✓	✓	✓	✓

หมายเหตุ: ก่อนที่จะมาทำงานในสาขาที่เกี่ยวข้องกับระบบรางที่ต้องใช้ความรู้อย่างสูงด้าน วิศวกรรมต้องได้รับการฝึกอบรมเฉพาะด้าน (ด้วยอดีต) ก่อนได้รับใบอนุญาตให้ทำงานได้ 3.6 หรือ 12 เดือนตามความจำเป็น ทั้งนี้ จำเป็นจะต้องได้ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนการดำเนินงานโครงการ และแผนความต้องการบุคลากรประเภทต่างๆ ที่ชัดเจน

รูปที่ ๓ ความต้องการบุคลากรด้านระบบขนส่งทางแต่ละประเภทคนและแต่ละประเภทงาน

(ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมแห่งชาติ สวทช.)

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยมีความต้องการบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ เป็นนักปฏิบัติการวิชาชีพด้านอุตสาหกรรมระบบรางเป็นจำนวนมาก ภายใต้ตำแหน่งที่ตั้งของกลุ่มจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และกาฬสินธุ์ ซึ่งมีพื้นที่อยู่ใจกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถเดินทางเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน GSM ด้วยเส้นทาง EWEC และ North-South ด้วยระบบโลจิสติกส์ โดยพื้นที่ ๔ จังหวัด ได้ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เป้าหมายที่มีศักยภาพด้านอุตสาหกรรมระบบรางตามยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดฯ ซึ่งในระยะเวลาที่ผ่านมาภาครัฐให้การสนับสนุนการก่อสร้างโครงการด้านระบบขนส่งทางรางขนาดใหญ่ ได้แก่ โครงการรถไฟทางคู่ เส้นทางจระ-ขอนแก่น เส้นทางขอนแก่น-หนองคาย เส้นทางบ้านไผ่-นครพนม โครงการรถไฟความเร็วสูง เส้นทางกรุงเทพฯ-หนองคาย ซึ่งมีแนวเส้นทางเดินรถไฟผ่านพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดฯ โดยตรง รวมถึงจังหวัดขอนแก่นเองกำลังอยู่ระหว่างการเตรียมการก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าวางเบาหรือ LRT เส้นทางท่าพระ-สำราญ ระยะทางประมาณ ๒๖ กิโลเมตร โดยคาดว่าจะเริ่มดำเนินการได้ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ นี้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ในอนาคตด้านบุคลากรสำหรับสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมระบบขนส่งทางรางที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางแล้วนั้น ในพื้นที่ ๔ จังหวัดยังขาดแคลนแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับทักษะวิชาชีพด้านระบบขนส่งทางราง รวมถึงสถานประกอบการต่างๆ ที่มีศักยภาพในการผลิตแรงงานหรือชิ้นส่วนรถไฟต่าง ๆ ที่สามารถสนับสนุนอุตสาหกรรมระบบขนส่งทางรางได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเมื่อแรงงานหรือสถานประกอบการในกลุ่มจังหวัดฯ ได้รับการสนับสนุนให้มีการ

ฝึกอาชีพ ฝึกทักษะปฏิบัติ โดยผ่านการฝึกอบรมจากหน่วยงานที่มีประสบการณ์ ทำให้มีความรู้ด้านการฝึกปฏิบัติ จนเกิดความเชี่ยวชาญในด้านอุตสาหกรรมระบบขนส่งทางรางได้แก่วั้น ผลที่ได้รับจึงคาดว่าจะช่วยทำให้ผลิตภาพแรงงานของกลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มสูงขึ้น ประชาชน แรงงาน และสถานประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจนกระทั่งสามารถยกระดับเศรษฐกิจของพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ได้อย่างยั่งยืนด้วยเหตุนี้ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น เป็นหนึ่งในหน่วยงานที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาด้านระบบขนส่งทางรางในภูมิภาค มีบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมปฏิบัติงานทั้งในและต่างประเทศด้านระบบขนส่งทางรางที่มากด้วยประสบการณ์ มีอุปกรณ์ เครื่องมือการฝึกปฏิบัติที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน รวมถึงมีผลงานวิจัยด้านระบบขนส่งทางรางโดดเด่นดั่งนั้น คณะวิศวกรรมศาสตร์ฯ จึงได้เสนอโครงการฝึกอบรมวิชาชีพด้านอุตสาหกรรมระบบขนส่งทางราง เพื่อสนับสนุนการพัฒนา ระบบขนส่งทางราง และการฝึกอบรมให้กับบุคคลระดับแรงงาน ระดับช่าง ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางทั้ง ๔ จังหวัดทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะแรงงานหรือบุคลากรให้เป็นนักปฏิบัติการวิชาชีพเชี่ยวชาญสำหรับอุตสาหกรรมระบบราง ทั้งการยกระดับทักษะการทำงาน (Upskill) และหรือการเปลี่ยนแปลงทักษะการปฏิบัติงานใหม่ (Reskill) ให้มีความสามารถปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมระบบรางอย่างมีประสิทธิภาพและที่สำคัญเพื่อเป็นการพัฒนาทรัพยากรบุคคล เตรียมความพร้อมของกำลังคนรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมระบบขนส่งทางรางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและของประเทศไทยที่กำลังเติบโตอย่างก้าวกระโดด ตามลำดับ

ภายในระยะเวลา ๒-๕ ปี การรถไฟแห่งประเทศไทยจะเริ่มดำเนินการก่อสร้างโครงการรถไฟทางคู่ เส้นทางจังหวัดขอนแก่น-หนองคาย เส้นทางบ้านไผ่-นครพนม รวมถึงโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้ารางเบาLRT ในจังหวัดขอนแก่นมูลค่าโครงการประมาณ ๒ หมื่นล้านบาท โดยคาดว่าจะใช้เวลาดำเนินการโครงการประมาณ ๓ ปี เป็นอย่างน้อย การจัดโครงการฝึกอบรมวิชาชีพด้านอุตสาหกรรมระบบขนส่งทางรางจะเป็นการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะวิชาชีพ เกี่ยวกับการซ่อมบำรุงด้านระบบขนส่งทางรางเพื่อสนับสนุนโครงการด้านระบบขนส่งทางรางที่จะเกิดขึ้นในอนาคต นอกจากนี้เมื่อโครงการดำเนินงานผ่านไปประมาณ ๓-๕ ปีแล้วนั้น องค์กรประกอบในโครงการ เช่น โครงสร้างอาคาร ชิ้นส่วนประกอบในระบบรถไฟ จำเป็นต้องมีการซ่อมแซม บำรุงรักษาหรือเปลี่ยนใหม่เพื่อให้การเดินรถและองค์กรประกอบ

	<p>ต่าง ๆ สามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้ใช้บริการ ดังนั้น เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณ ลดการสั่งซื้อชิ้นส่วนและอะไหล่ของรถไฟและรถรางเบาจากต่างประเทศ กลุ่มจังหวัดฯ จึงจำเป็นต้องมีอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ ของรถไฟและด้านระบบขนส่งทางราง เพื่อนำมาป้อนตลาดอุตสาหกรรมรถไฟและรถรางที่เกิดขึ้น</p> <p>ดังนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น จึงขอเสนอ โครงการร้อยแก่นสารสินธุ์ (Railway Innopolis) เพื่อพัฒนาระบบขนส่งทางรางที่มีฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรมของประเทศสนับสนุนสามารถทำการพัฒนาได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ลดการนำเข้าชิ้นส่วนรถไฟซึ่งมีมูลค่าสูงมากในปัจจุบัน เพิ่มการจ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานในระดับที่ใช้ทักษะ ความรู้ความชำนาญสูง เกิดการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของชาติในสาขาที่เกี่ยวข้องผ่านกระบวนการดูดซับ ถ่ายทอดและการค้นคว้าวิจัยด้านเทคโนโลยีโดยอาศัยความรู้ ความเชี่ยวชาญจากนักวิทยาศาสตร์และนักวิจัยคนไทย ส่งผลให้สามารถสร้างเทคโนโลยีระบบรางเป็นของประเทศไทยได้ เราจะกลายเป็นประเทศผู้ผลิตเทคโนโลยี ไม่ใช่ประเทศผู้นำเข้าเทคโนโลยีอีกต่อไป และจะสามารถยกระดับประเทศให้หลุดพ้นสถานะ MIT ได้ในที่สุด</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๕.๑ เพื่อพัฒนากลุ่มผู้ใช้แรงงานของกลุ่มจังหวัดเข้าสู่ทักษะแรงงานขั้นสูงในอุตสาหกรรมระบบราง สร้างอาชีพที่มั่นคง เพิ่มรายได้</p> <p>๕.๒ ส่งเสริมสถานประกอบการของกลุ่มจังหวัดฯ ปรับเปลี่ยนเข้าสู่อุตสาหกรรมระบบราง</p> <p>๕.๓ เพื่อสนับสนุนให้กลุ่มจังหวัดฯ เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมระบบขนส่งทางราง</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>จำนวนผู้ผ่านการฝึกอบรม ที่ได้รับการพัฒนาเข้าสู่ทักษะแรงงานขั้นสูง</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมร้อยแก่นสารสินธุ์ (Railway Innopolis) ๕๐ ล้านบาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น</p>

๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์ทดสอบมาตรฐานอุตสาหกรรมระบบราง ๑๐๐ ล้านบาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฝึกอบรมวิชาชีพด้านอุตสาหกรรมระบบขนส่งทางราง ด้านวิชาชีพงาน รถไฟฟ้ารางเบา และระบบจ่ายไฟฟ้าขับเคลื่อน ๕๐ ล้านบาท มทร.อีสาน วช.ขอนแก่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิควาปีปทุม วิทยาลัยการอาชีพบ้านไผ่
๙. หน่วยดำเนินการ	มทร.อีสาน วช.ขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิควาปีปทุม
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด งบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	ผู้ใช้แรงงานของกลุ่มจังหวัดเข้าสู่ทักษะแรงงานขั้นสูงในอุตสาหกรรม ระบบราง จำนวน ๒,๐๐๐ คน
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ผู้ใช้แรงงานของกลุ่มจังหวัดเข้าสู่ทักษะแรงงานขั้นสูงในอุตสาหกรรม ระบบราง สร้างอาชีพที่มั่นคง เพิ่มรายได้ และสถานประกอบการของกลุ่ม จังหวัดฯ ปรับเปลี่ยนเข้าสู่อุตสาหกรรมระบบราง

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการ
ท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมอุตสาหกรรมอากาศยานและการบินกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานพัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาโครงข่ายคมนาคม เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>ปัจจุบันการเดินทางภายในประเทศและระหว่างประเทศมีความสะดวกสบายยิ่งขึ้น การเติบโตของอุตสาหกรรมการบินจึงเป็นไปแบบก้าวกระโดด ประเทศไทยได้เล็งเห็นถึงช่องทางการพัฒนาเศรษฐกิจชาติโดยมุ่งสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในด้านอุตสาหกรรมการบินในภูมิภาคโดยการสร้างอาคารส่วนต่อขยายเพิ่มเติมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ รวมถึงเสนอแผนปรับปรุงท่าอากาศยานอุตะเถา จังหวัดระยอง พร้อมผลักดันให้เป็นที่อากาศยานแห่งที่ ๓ ของประเทศต่อจากท่าอากาศยานดอนเมืองและสุวรรณภูมิ ดังนั้นการผลิตบุคลากรทางด้านอากาศยานจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง บุคลากรด้านการซ่อมบำรุงอากาศยานเป็นหนึ่งในอาชีพที่มีความต้องการเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการบินและเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่การพัฒนาเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคอีกด้วย</p> <p>สืบเนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ดำเนินโครงการจัดตั้งสถาบันอุตสาหกรรมการบินแห่ง มทร อีสาน เพื่อรองรับธุรกิจด้านอุตสาหกรรมอากาศยานของไทยที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องสำหรับการจัดเตรียมที่จะเปิดสอนหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน โดยทางมหาวิทยาลัยได้จัดส่งบุคลากรไปฝึกอบรมที่ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันนี้ ที่บริษัท AERO Bildungs ที่เป็นศูนย์ฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานความปลอดภัยขององค์การรับรองความปลอดภัยด้านการบินแห่งสหภาพยุโรป (European Aviation Safety Agency: EASA Part ๑๔๗) ไปแล้ว ๓ รุ่นด้วยกันดังนี้ รุ่นที่ ๑ จำนวน ๒ คน ในปี ๒๕๕๘ รุ่นที่ ๒ จำนวน ๒ คนในปี ๒๕๕๙ และรุ่นที่ ๓ จำนวน ๑๐ คนในปี ๒๕๖๐ รวมทั้งสิ้น ๑๔ คน โดยผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตร CAT B ๑.๑ (เครื่องยนต์ประเภท Jet</p>

	<p>Engine) จำนวน ๘ คน และ CAT B๒ (อิเล็กทรอนิกส์อากาศยาน; Avionics) จำนวน ๖ คน และจากที่บุคลากรได้ผ่านฝึกอบรมดังกล่าวแล้วจึงได้จัดทำโครงการโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๑ และ ๑๗ - ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ ห้อง ๑๓๒๑ (อาคาร ๑๓ ชั้น ๒) สาขาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน แล้วนั้น พบว่าผู้ร่วมอบรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานมากขึ้น หลังจากผ่านการอบรม ทางสถาบันจึงเล็งเห็นว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไปและนักศึกษา นอกจากการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้ว การได้เรียนรู้จากการอบรมเชิงปฏิบัติการจะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยนำความรู้ที่ได้จากชั้นเรียนไปใช้วิเคราะห์ต่อยอด จะเป็นส่วนเสริมต่อการพัฒนาการศึกษา ทั้งจะช่วยในการพัฒนานักศึกษาและสำเร็จเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพต่อไป สถาบันอุตสาหกรรมการบินแห่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานจึงได้จัดการอบรมโครงการฝึกอบรมงานซ่อมบำรุงอากาศยาน Reveting and Safety wire ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน โดยเชิญคณาจารย์ที่ผ่านการฝึกอบรมหรือผู้เชี่ยวชาญมาบรรยาย ชี้แนะแนวทาง สอนการลงมือปฏิบัติการและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำงานพื้นฐานงานซ่อมบำรุงอากาศยาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและบุคคลทั่วไป ทั้งนี้การอบรมดังกล่าวจะมีส่วนช่วยการพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานอีกทางหนึ่ง</p> <p>โครงการฝึกอบรมทักษะพื้นฐานงานซ่อมบำรุงอากาศยานเป็นโครงการที่สำคัญโครงการหนึ่งที่มีส่วนช่วยส่งเสริมให้บัณฑิตด้านวิศวกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน เป็นคนดี คนเก่ง ที่มีทักษะในการทำงาน ทำให้เป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ของประเทศ ซึ่งสอดคล้องตามนโยบายของประเทศ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๕.๑ เพื่อให้นักศึกษาและบุคคลทั่วไปมีทักษะพื้นฐานงานซ่อมบำรุงอากาศยาน</p> <p>๕.๒ เพื่อให้นักศึกษาและบุคคลทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานงานซ่อมบำรุงอากาศยาน</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>แรงงานได้รับการยกระดับด้านซ่อมบำรุงอากาศยาน Reveting and Safety wire ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ คน</p>

๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฝึกอบรมทักษะพื้นฐานซ่อมบำรุงอากาศยาน Reveting and Safety wire ๕๐ ล้านบาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฝึกอบรมพื้นฐานระบบปรับอากาศ สำหรับอากาศยาน ๕๐ ล้านบาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฝึกอบรมซ่อมบำรุงแบตเตอรี่สำหรับอากาศยาน ๕๐ ล้านบาท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น
๙. หน่วยดำเนินการ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด งบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	นักศึกษา , บุคลากร และบุคคลทั่วไป เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมงานซ่อมบำรุงอากาศยาน Reveting and Safety wire ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ คน
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	แรงงานได้รับการยกระดับด้านซ่อมบำรุงอากาศยาน Reveting and Safety wire มีรายได้เพิ่ม สร้างอาชีพใหม่ๆ ในกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการ
ท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกด้านบริการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานพัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมการอากาศยาน
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาโครงข่ายคมนาคม เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมการอากาศยาน เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางให้ความสำคัญเรื่องการท่องเที่ยว โดยได้กำหนด Positioning และประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ยังประสบปัญหาด้านการท่องเที่ยว คือ โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดไม่ได้รับการพัฒนาและไม่ได้มาตรฐาน รวมทั้งสิ่งขาดสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ทำให้รายได้การท่องเที่ยวยังกระจุกตัวในเมืองใหญ่
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เชื่อมโยงจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภูมิภาค ๕.๒ เพื่อพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวทั้งระบบ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเป้าหมายได้รับการพัฒนา
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

๘. กิจกรรมหลัก	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>กระทรวงคมนาคม แขวงทางหลวง แขวงทางหลวงชนบท กรมท่าอากาศยาน สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว</p> <p>๒๕๐ ล้านบาท</p> <p>สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด, อปท.</p>
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สร้าง Landmark สถานที่ท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด</p> <p>๗๕๐ ล้านบาท</p> <p>สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด, อปท.</p>
๙. หน่วยดำเนินการ	<p>กระทรวงคมนาคม แขวงทางหลวง แขวงทางหลวงชนบท กรมท่าอากาศยาน สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อปท.</p>
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	<p>๑,๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p> <p>งบประมาณของกระทรวง/กรม</p>
๑๒. ผลผลิต (Output)	จำนวนโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเป้าหมายได้รับการพัฒนา
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑๓.๑ นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๑๓.๒ เศรษฐกิจของชุมชนดีขึ้น เสริมสร้างศักยภาพชุมชน</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการ
ท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต ในตลาดดิจิทัล
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการและ การพัฒนาทักษะแรงงานเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับฐานรากให้เชื่อมโยงไปสู่ระบบเศรษฐกิจในระดับมหภาค โดยการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการเพิ่มองค์ความรู้ ทั้งในด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ การตลาด และโอกาสในการขยายตลาดในต่างประเทศ ทั้งนี้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางต้องการพัฒนาและส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการให้ยั่งยืน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยกระดับสู่ SME ๔.๐ และส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคตในตลาดดิจิทัล โดยเชื่อมโยงหน่วยงานส่งเสริมผู้ประกอบการ ในการให้องค์ความรู้ ให้คำปรึกษา การดำเนินงานวิจัยนวัตกรรม และเทคโนโลยีมาใช้ การตลาดนำการผลิต การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตตามความเหมาะสม อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการก้าวเข้าสู่สังคมผู้ประกอบการสามารถแข่งขันในระบบธุรกิจสมัยใหม่ได้
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	SMEs Start up วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม ให้มีศักยภาพ สามารถนำอัตลักษณ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนมาเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและเข้าถึงตลาดสมัยใหม่
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวน SMEs Start up วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม ได้รับการพัฒนาและยกระดับศักยภาพ

๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาผู้ประกอบการเชิงรุก (Smart Traders) cjtพัฒนาเครือข่าย SMEs และผู้ประกอบการ ๕๐ ล้านบาท สำนักงานพาณิชย์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด/ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด/สำนักงานเกษตรจังหวัด/สสว.
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มศักยภาพการ SMEs และผู้ประกอบการแปรรูปผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด ๑๐๐ ล้านบาท สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด/สำนักงานเกษตรจังหวัด/สสว.
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้าง ผู้ประกอบการแห่งอนาคต ในตลาดดิจิทัล ๑๐๐ ล้านบาท สำนักงานพาณิชย์จังหวัด/สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด/สสว./สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด/สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด/สสว./สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด งบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	SMEs และเครือข่ายผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาศักยภาพไม่น้อยกว่า ๕๐๐ คน
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	SMEs Start up วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม ได้รับการพัฒนาและยกระดับ ศักยภาพ เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน (Up skill) และเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานชั้นสูงในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อรองรับเศรษฐกิจมูลค่าสูง
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานพัฒนาทักษะแรงงานเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการและ การพัฒนาทักษะแรงงานเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>ไป โลกแห่งการทำงานในอนาคตกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรโลก และทัศนคติของคนรุ่นใหม่ ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิด “อนาคตของงาน (Future of Work)” กล่าวคือ งานบางประเภทจะเลือนหายไป และเกิดงานประเภทใหม่ สถานการณ์ตลาดแรงงานในประเทศ ยังมีความท้าทายมากยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มการใช้ปัญญาประดิษฐ์และระบบอัตโนมัติซึ่งจะเข้ามาทดแทนแรงงาน โดยเฉพาะงานที่มีลักษณะการทำซ้ำเป็นแบบแผน ซึ่งเป็นลักษณะงานส่วนใหญ่ในภาคอุตสาหกรรม มีการคาดการณ์ว่าแรงงานในภาคอุตสาหกรรมของไทยจำนวน ๓ ล้านคน หรือประมาณร้อยละ ๕๕ มีความเสี่ยงสูงที่จะถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีภายในระยะ ๑๐ - ๒๐ ปีข้างหน้า นอกจากนี้แรงงานที่ถูกเลิกจ้างบางส่วนอาจผันตัวไปเป็นแรงงานนอกระบบเพื่อชดเชยรายได้ที่หายไป ในขณะที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและค่านิยมของประชากรรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการมีอิสระในการบริหารจัดการเวลายังผลักดันให้เกิดรูปแบบการจ้างงานที่มีไม่มาตรฐาน ในขณะที่แรงงานที่อยากลาออกจากงานประจำมาเป็น Gig Workers นั้น พบว่า มีมากถึงร้อยละ ๘๖ ส่งผลให้แนวโน้มผู้ทำงานได้รับสิทธิประโยชน์ไม่ครบถ้วน และอาจไม่ได้รับความคุ้มครองตามระบบประกันสังคมมีจำนวนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ พบว่า แรงงานที่ทำงานในลักษณะเป็นครั้งคราว (Gig Workers) ซึ่งเป็นลักษณะงานที่ผู้ทำงานได้รับค่าตอบแทนไม่แน่นอน และความสัมพันธ์ระหว่างลูกจ้างและนายจ้างมีความไม่</p>

	ชัดเจน มีสัดส่วนประมาณร้อยละ ๓๐ ของประชากรวัยแรงงานทั้งหมด ดังนั้นผู้ประกอบการโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดธุรกิจ SMEs จะมีผลกระทบในการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางซึ่งมีแรงงานจำนวนมาก ต้องมีการปรับเปลี่ยนด้านทักษะฝีมือแรงงานโดยการพัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน (Up skill) และเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานชั้นสูงในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อรองรับเศรษฐกิจมูลค่าสูง
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน (Up skill) และเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานชั้นสูงในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อรองรับเศรษฐกิจมูลค่าสูง
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวน แรงงานได้รับการพัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน (Up skill) ชั้นสูงในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อรองรับเศรษฐกิจมูลค่าสูง
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน (Up skill) และการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานชั้นสูงในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อรองรับเศรษฐกิจมูลค่าสูง ๑๐๐ ล้านบาท สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค/แรงงานจังหวัด/มหาวิทยาลัยในพื้นที่
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อรองรับเศรษฐกิจมูลค่าสูง ๕๐ ล้านบาท สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค/แรงงานจังหวัด มหาวิทยาลัยในพื้นที่
๙. หน่วยดำเนินการ	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค/แรงงานจังหวัด มหาวิทยาลัยในพื้นที่
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	จำนวนแรงงาน ได้รับการพัฒนาศักยภาพ ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คน
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	คุณภาพฝีมือแรงงาน (Up skill) และเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานชั้นสูงในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อรองรับเศรษฐกิจมูลค่าสูง

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการ
ท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริการของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> การส่งเสริมการลงทุนที่มีคุณค่าของกลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และส่งเสริมประเทศไทยก้าวพ้นการเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลาง (Middle Income Trap) และเติบโตอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นการส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรม การสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ และการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม และการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมส่งเสริมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการประหยัดพลังงานหรือใช้พลังงานทดแทน เพื่อการเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืนส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของการลงทุน (Cluster) ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่มูลค่า ทั้งนี้ต้องมีกิจกรรมสนับสนุนของภาคส่วนต่างๆ ในกลุ่มจังหวัดเพื่อให้เกิดการลงทุนอย่างต่อเนื่อง
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ

๘. กิจกรรมหลัก	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต</p> <p>๒๕๐ ล้านบาท</p> <p>สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด</p>
๙. หน่วยดำเนินการ	<p>สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด</p>
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	<p>๒๕๐ ล้านบาท</p> <p>งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม</p>
๑๒. ผลผลิต (Output)	มูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	สร้างตำแหน่งงานเพิ่มขึ้นในกลุ่มจังหวัดเศรษฐกิจมีการขยายตัวสูงขึ้น ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการ
ท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์กลุ่มจังหวัด และยกระดับการท่องเที่ยวเชิงคุณค่า กลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๒. ชื่อแผนงาน	ยกระดับสู่การท่องเที่ยวกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์เชิงคุณค่าด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาการท่องเที่ยว และยกระดับสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการท่องเที่ยว ให้ความสำคัญกับการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลกจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยจะต้องพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้น นักท่องเที่ยวคุณภาพ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศ ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ ความเป็นไทย การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม สร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว มุ่งเน้นการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรม ผสานกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต เพื่อสร้างคุณค่าให้กับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่ตอบสนองพฤติกรรม ความต้องการนักท่องเที่ยว และสร้างทางเลือกของประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีสินค้าทางการท่องเที่ยวขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ สูงที่ต้องการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าและเป็นสินค้าด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญต่อไป
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์กลุ่มจังหวัด และยกระดับการท่องเที่ยวเชิงคุณค่ากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	อัตราส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอื่นๆในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น (๕๕ : ๕๕)
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ

๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เทศกาลความคิดสร้างสรรค์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๒๕ ล้านบาท สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด TCDC.ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมธุรกิจ ท่องเที่ยว อปท.
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์กลุ่มจังหวัด และยกระดับการท่องเที่ยวเชิงคุณค่า กลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ๓๗๕ ล้านบาท สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด TCDC.ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมธุรกิจ ท่องเที่ยว อปท.
๙. หน่วยดำเนินการ	TCDC.ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมธุรกิจ ท่องเที่ยว อปท.
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๕๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	อันตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดได้รับการพัฒนาเป็นสินค้าด้านการท่องเที่ยว
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	การท่องเที่ยวอัตลักษณ์กลุ่มจังหวัดเพิ่มมูลค่าด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้าง รายได้การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ดีโน-ทุ่งกุลารุ-สารคาม
๒. ชื่อแผนงาน	ยกระดับสู่การท่องเที่ยวกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์เชิงคุณค่าด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาการท่องเที่ยว และยกระดับสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคามและร้อยเอ็ด เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยว ทั้งด้านการบริการ และแหล่งท่องเที่ยว ที่มีทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ที่โดดเด่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ อาทิ อุทยานแห่งชาติภูเวียง ศูนย์ศึกษาวิจัยและพิพิธภัณฑ์ไดโนเสาร์ พิพิธภัณฑ์สิรินธร วนอุทยานภูแฝก และพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้และพื้นที่จังหวัดมหาสารคามเป็นพื้นที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานและมีความน่าสนใจที่จะนำมากำหนดเป็นเส้นทางท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภายใต้ชื่อ เส้นทางท่องเที่ยว ดีโน-ทุ่งกุลารุ-สารคาม เพื่อการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ โดดเด่น เป็นหนึ่งเดียวของประเทศ
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภายใต้ชื่อ เส้นทางท่องเที่ยว ดีโน-ทุ่งกุลารุ-สารคาม ที่มีเอกลักษณ์ โดดเด่น เป็นหนึ่งเดียวของประเทศ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	อัตราการขยายตัวรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ๕)
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ดีโน-ทุ่งกุลารุ-สารคาม ๕๐๐ ล้านบาท สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด TCDC.ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว อปท.

๙. หน่วยดำเนินการ	TCDC.ขอนแก่น ทอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว อปท.
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๕๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดมีเส้นทางท่องเที่ยวหลัก
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	รายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืน

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการ
ท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมทุนทางวัฒนธรรมมาต่อยอดสร้างสรรค์สินค้าและบริการ (Creative Culture) เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก
๒. ชื่อแผนงาน	ยกระดับสู่การท่องเที่ยวกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์เชิงคุณค่าด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาการท่องเที่ยว และยกระดับสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> ซอฟต์แวร์คืออำนาจโดยปราศจากกำลังทางทหาร (Non-military power) ไม่ว่าจะเป็นอำนาจทางวัฒนธรรม ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ แต่หากนิยามความหมายให้แคบลง ซอฟต์แวร์คืออิทธิพลทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ความนิยมชมชอบ มุมมอง แนวคิดของผู้คน และมีส่วนดึงดูดให้ผู้คนเหล่านั้นรู้สึกมีส่วนร่วมกับวัฒนธรรมของอีกประเทศหนึ่งได้ ซึ่งแต่ละประเทศก็จะมีซอฟต์แวร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง วางกลยุทธ์ด้านส่งเสริมการค้าการใช้สื่อและวัฒนธรรมในฐานะ ‘ซอฟต์แวร์’ ด้วยการนำทุนทางวัฒนธรรมมาต่อยอดสร้างสรรค์สินค้าและบริการ (Creative Culture) เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง และสร้างการรับรู้ถึงคุณค่าของประเพณีวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดผ่านสื่อภาพยนตร์ ละคร ซีรีส์ และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อนำซอฟต์แวร์ ด้วยการนำทุนทางวัฒนธรรมมาต่อยอดสร้างสรรค์สินค้าและบริการ (Creative Culture) เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	อัตราการขยายตัวรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ๕)
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ

๘. กิจกรรมหลัก	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การนำทุนทางวัฒนธรรมมาต่อยอดสร้างสรรค์สินค้าและบริการ (Creative Culture) เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก ๑๕๐ ล้านบาท</p> <p>สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด TCDC.ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว อปท.</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมพื้นที่กลุ่มจังหวัดเป็นพื้นที่ถ่ายทำ และการสนับสนุนผู้ผลิต ภาพยนตร์ ละคร ซีรีส์ และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องของผู้ผลิตในกลุ่มจังหวัดเพื่อส่งเสริมอิทธิพลทางวัฒนธรรม (Soft Power) กลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ๑๐๐ ล้านบาท</p> <p>สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด TCDC.ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว อปท.</p>
๙. หน่วยดำเนินการ	<p>สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด TCDC.ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว อปท.</p>
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	<p>๒๕๐ ล้านบาท</p> <p>งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม</p>
๑๒. ผลผลิต (Output)	<p>ทุนทางวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดได้ต่อยอดสร้างสรรค์สินค้าและบริการ (Creative Culture) เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง</p>
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>มีสินค้าทางวัฒนธรรมที่ทรงอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ และภาพลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการ
ท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน และเป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมนานาชาติ
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาการท่องเที่ยว และยกระดับสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>จากการที่รัฐบาลได้มีนโยบายประเทศไทย ๔.๐ จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ยุคเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมหรือ Value-Based Economy โดยมีฐานคิดหลักคือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม โดยขับเคลื่อนด้วย เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนา SME ผลักดันให้การส่งเสริม SME เป็นวาระแห่งชาติ โดยการสร้างให้เกิดการบูรณาการงานส่งเสริม SME ของประเทศและพัฒนา SME ให้เติบโตและแข็งแกร่งมีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น อีกทั้ง นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก โดยเฉพาะการส่งเสริม OTOP และวิสาหกิจชุมชนเพื่อเพิ่มรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับราษฎรในชนบท ทำให้ผู้ประกอบการได้พัฒนาศักยภาพด้านผลิตภัณฑ์และการใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านแฟชั่นและฟังก์ชัน และก้าวสู่ความเป็นสากล</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีผลิตภัณฑ์เด่นที่เป็นสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ คือผ้าไหม อาทิ ผ้าไหมแพรวาที่ได้รับการขนานนามว่า ราชินีแห่งไหมของจังหวัดกาฬสินธุ์ ผ้าไหมมัดหมี่ของจังหวัดขอนแก่น ผ้าไหมสาเกตของจังหวัดร้อยเอ็ด และผ้าไหมสร้อยดอกหมากของจังหวัดมหาสารคาม ล้วนเป็นที่กล่าวขานถึงความสวยงามของผ้าไหมอีสานตอนกลางเป็นอย่างดี นอกจากนี้ผ้าไหมยังมีผ้าฝ้าย และผลิตภัณฑ์จากผ้าที่โดดเด่นอื่นๆ อีกมากมาย ดังนั้นเพื่อให้ผู้ประกอบการได้พัฒนาศักยภาพด้านผลิตภัณฑ์และการใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านแฟชั่น และฟังก์ชัน และก้าวสู่ความเป็นสากล สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ๔ จังหวัดจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในพัฒนาผู้ประกอบการในด้านการออกแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีจุดเด่นเฉพาะของกลุ่ม การสร้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การนำเสนอ</p>

	ผลงานผ่านการแสดงแฟชั่นโชว์ และส่งเสริมการตลาดในประเทศ และทดลองตลาดในต่างประเทศ ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกายต้องมีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ให้มีรูปแบบสวยงาม มีการเชื่อมโยงถึงสื่อวัฒนธรรม ประเพณีที่งดงามของท้องถิ่น ตลอดจนความสอดคล้องกับแนวโน้มด้านการตลาด เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจที่สนองต่อความต้องการของลูกค้าทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ และนำเสนอผลงานเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดผ่านผลิตภัณฑ์ที่มีอัตลักษณ์สู่อาเซียน อีกทั้งยังเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สนับสนุนให้มีกิจกรรมท่องเที่ยวตามนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดและทำให้ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ก้าวสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน หลุดพ้นจากความยากจน
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการสิ่งทอให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ ด้วยการใช้อรรถกวีความรู้ด้านแฟชั่น และประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ในการสร้างผลิตภัณฑ์ ๕.๒ เพื่อถ่ายทอดทักษะองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๕.๓ เพื่อสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกายในเชิงแฟชั่น และ เทคโนโลยี แก่ ผู้ประกอบการ ๕.๔ เพื่อเป็นช่องทางในการแสดงศักยภาพและสร้างโอกาสด้านการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในกลุ่มจังหวัด
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ชุมชนกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ๕)
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมพัฒนานักออกแบบรุ่นใหม่ (Young Designer) ของผลิตภัณฑ์ชุมชน ๑๕๐ ล้านบาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด TCDC.ขอนแก่น
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อนุรักษ์สินทรัพย์ทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน ๑๐๐ ล้านบาท สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด อปท.
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด TCDC.ขอนแก่น
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๑๑. งบประมาณ	๒๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑๒.๑ วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการพัฒนามี ความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาอาศัยตนเองได้อย่างยั่งยืน และสามารถเป็นต้นแบบให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่นได้ ๑๒.๒ วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก เฉียงเหนือตอนกลางมีขีดความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มขึ้น
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดฯ เกิดการขยายตัวจากกิจกรรมโครงการ

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมผ้าไหมร้อยแก่นสารสินธุ์สู่ตลาดโลก
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน และเป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมนานาชาติ
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาการท่องเที่ยว และยกระดับสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>จากการที่รัฐบาลได้มีนโยบายประเทศไทย ๔.๐ จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ยุคเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมหรือ Value-Based Economy โดยมีฐานคิดหลักคือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม โดยเฉพาะการส่งเสริม OTOP และวิสาหกิจชุมชนเพื่อเพิ่มรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับราษฎรในชนบท ทำให้ผู้ประกอบการได้พัฒนาศักยภาพด้านผลิตภัณฑ์และการใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านแฟชั่น และฟังก์ชัน และก้าวสู่ความเป็นสากล</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีผลิตภัณฑ์เด่นที่เป็นสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ คือผ้าไหม อาทิ ผ้าไหมแพรวาที่ได้รับการขนานนามว่า ราชนิแห่งไหมของจังหวัดกาฬสินธุ์ ผ้าไหมมัดหมี่ของจังหวัดขอนแก่น ผ้าไหมสาเกตของจังหวัดร้อยเอ็ด และผ้าไหมสร้อยดอกหมากของจังหวัดมหาสารคาม ล้วนเป็นที่กล่าวขานถึงความสวยงามของผ้าไหมอีสานตอนกลางเป็นอย่างดี นอกจากนี้ผ้าไหมยังมีผ้าฝ้าย และผลิตภัณฑ์จากผ้าที่โดดเด่นอื่นๆ อีกมากมาย ดังนั้นเพื่อให้ผู้ประกอบการได้พัฒนาศักยภาพด้านผลิตภัณฑ์และการใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านแฟชั่น และฟังก์ชัน และก้าวสู่ความเป็นสากล สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ๔ จังหวัดจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในพัฒนาผู้ประกอบการในด้านการออกแบบ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีจุดเด่นเฉพาะของกลุ่ม การสร้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การนำเสนอผลงานผ่านการแสดงแฟชั่นโชว์ และส่งเสริมการตลาดในประเทศ และทดลองตลาดในต่างประเทศ ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกายต้องมีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ให้มีรูปแบบสวยงาม มีการเชื่อมโยงถึงสี่วัฒนธรรมประเพณีที่งดงามของท้องถิ่น ตลอดจนความสอดคล้องกับแนวโน้มด้านการตลาด เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจที่สนองต่อความต้องการของลูกค้าทั้งตลาดภายในประเทศและ</p>

	ตลาดต่างประเทศ และนำเสนอผลงานเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดผ่านผลิตภัณฑ์ที่มีอัตลักษณ์สู่อาเซียนอีกทั้งยังเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สนับสนุนให้มีกิจกรรมท่องเที่ยวตามนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดและทำให้ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ก้าวสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน หลุดพ้นจากความยากจน
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถผู้ผลิต/ผู้ประกอบการผ้าไหม ในด้านการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์ไหมในเชิงพาณิชย์ ๕.๒ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหม ให้ตรงความต้องการและตอบสนองความต้องการของลูกค้าทั้งในและต่างประเทศ ๕.๓ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาอันทรงคุณค่าของท้องถิ่น
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ชุมชนกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ๕)
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการออกแบบ และการใช้นวัตกรรมเพื่อการผลิตใหม่เพื่อเพิ่มมูลค่าสูงตามความต้องการของตลาดโลก ๒๐๐ ล้านบาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด TCDC.ขอนแก่น
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตหม่อนไหมและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ไหมและ OTOP ๑๕๐ ล้านบาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด TCDC.ขอนแก่น
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมพัฒนาตลาดผ้าไหมร้อยแก่นสารสินธุ์สู่ตลาดโลก ๑๕๐ ล้านบาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด TCDC.ขอนแก่น
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด TCDC.ขอนแก่น
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๕๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม

<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑๒.๑ เกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมได้รับการพัฒนาศักยภาพ ๑๒.๒ ผู้ผลิตผู้ประกอบการชุมชนได้รับการพัฒนาศักยภาพ ๑๒.๓ ผลิตภัณฑ์ไหมและ OTOP ได้รับการยกระดับคุณภาพมาตรฐาน ๑๒.๔ ผ้าไหมและ OTOP กลุ่มจังหวัดมีช่องทางการตลาด ๑๒.๕ มีแหล่งเรียนรู้ไหมครบวงจรเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชุมชน</p>
<p>๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>๑๓.๑ รายได้จากการจำหน่ายผ้าไหม ผลิตภัณฑ์จากไหม และ OTOP ของจังหวัดเพิ่มขึ้น ๑๓.๒ ประชาชนในพื้นที่มีอาชีพ มีรายได้เพิ่มขึ้น</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาระบบตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด (สินค้า การบริการ และการท่องเที่ยว) แบบหลายช่องทางเพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัล
๒. ชื่อแผนงาน	การพัฒนาตลาดสินค้า การบริการ และการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาตลาดสินค้า การบริการ และการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>Digital Disruption เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในทุกวงการในยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นภาคอุตสาหกรรมต่างๆ, การศึกษา, การเงินการธนาคาร และอื่นๆ อีกมากมาย ไม่เว้นแม้แต่ในเรื่องใกล้ตัวเรา ทำให้ธุรกิจมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งการที่ปรับตัวให้ธุรกิจมีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้นต้องอาศัยการใช้เทคโนโลยีต่างๆไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีในการสื่อสาร เทคโนโลยี Cloud, Big Data, Robotics, Machine Learning, AI และอื่นๆ เข้ามาช่วยในการทำธุรกิจ แต่อาศัยเพียงแค่เทคโนโลยีนั้นไม่เพียงพอ วิสัยทัศน์ของผู้นำในองค์กรก็เป็นสิ่งสำคัญ Disruption สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน จึงเป็นทางเลือกใหม่ในการสร้างสิ่งที่แตกต่างจากผู้นำตลาด ดังนั้น เพื่อให้ประเทศก้าวทันการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนการแข่งขันกับประเทศคู่แข่ง การเรียนรู้ การเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า และการขยายตลาด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>กลุ่มจังหวัดมีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพเป็นจำนวนมาก แต่ขาดการทำการตลาดและการจับคู่ทางธุรกิจ ประกอบกับผู้ประกอบการขาดองค์ความรู้ด้านการตลาด ในการเพิ่มศักยภาพตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับ digital transformation ส่งผลให้ยอดขายสินค้าต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๕.๑ เพื่อพัฒนาทักษะความรู้ด้านการตลาดของผู้ประกอบการ เพื่อรองรับ digital transformation</p> <p>๕.๒ เพื่อเพิ่มยอดขายสินค้าของกลุ่มจังหวัดในระบบตลาดดิจิทัล</p>
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ชุมชนกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ๕)
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ

๘. กิจกรรมหลัก	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>พัฒนาระบบตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด (สินค้า การบริการ และการท่องเที่ยว) แบบหลายช่องทางเพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัล</p> <p>๓๗๕ ล้านบาท</p> <p>สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด depa</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy) พัฒนาตัวกลางผู้ให้บริการ เชื่อมโยงผู้ผลิต และผู้ซื้อ</p> <p>๑๒๕ ล้านบาท</p> <p>สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด depa</p>
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด depa
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๕๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดผ่าน ระบบตลาดดิจิทัล เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ผู้ประกอบการมีความสามารถในการแข่งขันในทุกระบบเศรษฐกิจ

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อการผลิต การตลาดของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับตลาดในอนาคต
๒. ชื่อแผนงาน	การพัฒนาตลาดสินค้า การบริการ และการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาตลาดสินค้า การบริการ และการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>จากแนวทางในการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) ต่อยอดอดีต โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย และนำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) ปรับปัจจุบัน เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ตลอดจนปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน ขยายโอกาสการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางกำลังมีแผนการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ สู่ภาค อาทิตย โคร่งข่ายรถไฟทางคู่รถไฟความเร็วสูง ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ซึ่งจะก่อให้เกิดโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ ในภาค ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง มีความต้องการสินค้าและบริการ มากขึ้น โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อการผลิต</p>

	การตลาดของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับตลาดในอนาคต ภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ด้วยเป้าหมายในการร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในภูมิภาค พัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชากรในพื้นที่ โดยใช้ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นต้นทุนในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการและการตลาดในอนาคต
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อการผลิต การตลาดของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับตลาดในอนาคต สร้างฐานรายได้ใหม่ให้กลุ่มจังหวัด
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดที่ขับเคลื่อนโดยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อการผลิต การตลาดของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับตลาดในอนาคต ๒๕๐ ล้านบาท สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด TCDC ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด TCDC ขอนแก่น หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ประกอบการ/ เกษตรกร มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓๐ ต่อปี
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ผู้ประกอบการมีความสามารถในการแข่งขันในทุกระบบเศรษฐกิจ

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรในระบบอุตสาหกรรม การผลิตของกลุ่มจังหวัด
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) หมายถึง ระบบเศรษฐกิจที่มีการวางแผนให้ทรัพยากรใน ระบบการผลิตทั้งหมดสามารถกลับคืนสู่สภาพเดิม และนำกลับมาใช้ใหม่ได้เพื่อรับมือกับปัญหาการขาดแคลน ทรัพยากรในอนาคต ที่ จะมีความต้องการใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิตเพิ่มมากขึ้นจากการขยายตัวทาง เศรษฐกิจและ ความต้องการสินค้าและบริการของผู้บริโภค ดังนั้น เศรษฐกิจ หมุนเวียน จึงมุ่งเน้นการคงคุณค่าผลิตภัณฑ์ให้นานที่สุด ส่งเสริมการใช้ซ้ำ สร้าง ของเสียในปริมาณที่ต่ำที่สุด และให้ความสำคัญกับการจัดการของเสียจากการ ผลิตและบริโภค ด้วยการนำวัสดุคิที่ผ่านการผลิตและบริโภคแล้วเข้าสู่ กระบวนการผลิตใหม่ซึ่งต่างจากระบบเศรษฐกิจแบบ ดั้งเดิมที่เน้นการใช้ ทรัพยากร การผลิต และการสร้างของเสีย ในรูปแบบเศรษฐกิจที่เป็นเส้นตรง หรือ Linear Economy ระบบเศรษฐกิจที่มีความหมุนเวียนจะมีคุณสมบัติที่สามารถ ฟื้นคืนกลับสู่สภาพเดิม และสามารถคง ทรัพยากรที่อยู่ภายในระบบให้มีคุณภาพ และคุณค่าสูงสุด (Maximize Economic Value) หมุนเวียนเป็นวงจร ต่อเนื่อง โดยไม่มีของเสีย (Zero Waste to Landfill) ซึ่งในปัจจุบัน เมื่อกระแสความยั่งยืน และวิกฤตการณ์ด้าน ทรัพยากรกลายเป็นความสนใจร่วมกันของคนทั้งโลก โดย ทิศทางการพัฒนาของโลกมุ่งไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ ยั่งยืนขององค์การ สหประชาชาติ (Sustainable Development Goals: SDGs) จึงทำให้แนวคิด เศรษฐกิจหมุนเวียนถูก กล่าวถึงมากขึ้นในช่วงที่ผ่านมา</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีจำนวนโรงงาน</p>

	อุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก ทั้งโรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และการผลิตอื่นๆ การส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรในระบบอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มจังหวัด จึงมีความจำเป็นในการผลักดันในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) มาใช้ในระบบอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มจังหวัด
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนโรงงานที่นำเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) มาใช้ระบบอุตสาหกรรมการผลิต
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรในระบบอุตสาหกรรม การผลิตของกลุ่มจังหวัด ๑๕๐ ล้านบาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานพลังงานจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด สำนักงานพลังงานจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	โรงงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดนำเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้ในระบบผลิต
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	กลุ่มจังหวัดมีการพัฒนาที่สมดุล ลดต้นทุนการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน ของภาคอุตสาหกรรมสูงขึ้น

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมและพัฒนากิจการใช้พลังงานหมุนเวียน การพัฒนานวัตกรรมสีเขียวเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>มูลค่า GDP ของสาขาพลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ มีมูลค่ารวมกันประมาณ ๙.๕ หมื่นล้านบาท ในกลุ่มนี้จัดเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการเติบโตสูงจากนโยบายภาครัฐ ที่ต้องการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๙ ในส่วนของพลังงาน มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการพัฒนานวัตกรรมการผลิตพลังงานที่มีประสิทธิภาพสูงสามารถรองรับของเสียที่หลากหลายทั้งชนิดและคุณสมบัติ เช่น ขยะจากอุตสาหกรรม คราวเรือน รวมถึงของเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียเหล่านี้เป็นทรัพยากรที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ในรูปแบบของแหล่งพลังงานหมุนเวียนหรือพลังงานทดแทน (Renewable Energy) ได้แก่ การผลิตเชื้อเพลิงจากขยะ (Refuse Derived Fuel, RDF) ก๊าซชีวภาพ ที่นำไปสู่การสร้าง Site Reference ของโรงไฟฟ้าชุมชน (Community-based Biomass Power Plant) ที่มีแหล่งพลังงานทดแทนในพื้นที่ (Distributed Energy Resources, DERs) เช่น พลังงานจาก แสงอาทิตย์ ชีวมวล (รวมขยะ) และก๊าซชีวภาพ ที่เพียงพอ โรงไฟฟ้าชุมชนสามารถสร้างรายได้จากการขายไฟฟ้าผ่านการเชื่อมต่อระบบด้วย Smart Microgrid และใช้เทคโนโลยี Blockchain เป็นแพลตฟอร์มในการบริหารจัดการ ทั้งนี้จำเป็นต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีและระบบการจัดเก็บพลังงาน (Energy Storage System) เนื่องจากมีความสำคัญต่อเสถียรภาพของระบบไฟฟ้าที่ผลิตจากพลังงานทดแทน ประกอบกับการนำ “นวัตกรรมสีเขียว (green innovation)” การสร้างสรรค์หรือการประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ หรือการพัฒนาของเดิมให้ดีขึ้นอย่างชัดเจน รวมถึง</p>

	กระบวนการผลิต วิธีการทำการตลาด ซึ่งเป็นหนึ่งในทางเลือกสำหรับการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพื่อก้าวเข้าสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน มาเปลี่ยนแปลงระบบการผลิตในกลุ่มจังหวัดต่อไป
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมใช้พลังงานหมุนเวียนและมีการพัฒนานวัตกรรมสีเขียวมาใช้ในการกระบวนการผลิต
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ที่ใช้พลังงานหมุนเวียน นวัตกรรมสีเขียว (green innovation) มาใช้กระบวนการผลิต
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมและพัฒนการใช้พลังงานหมุนเวียน เพื่อเศรษฐกิจและสังคม ๑๕๐ ล้านบาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานพลังงานจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมสีเขียวเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ๑๐๐ ล้านบาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานพลังงานจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานพลังงานจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	โรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานหมุนเวียน นวัตกรรมสีเขียว (green innovation) มาใช้กระบวนการผลิต
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	กลุ่มจังหวัดมีการพัฒนาที่สมดุล ลดต้นทุนการผลิต ความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมสูงขึ้น

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้ฉลากสิ่งแวดล้อมในผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อตลาดแห่งอนาคต
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>ปัจจุบันรูปแบบการดำเนินชีวิตได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต คือ มุ่งเน้นการบริโภคมากขึ้น และการเพิ่มขึ้นของ จำนวนประชากรโลก ก็ยิ่งก่อให้เกิดการบริโภคสินค้าสิ้นเปลืองมากขึ้นตามไปด้วย ทำให้มีการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ออกสู่ตลาดในปริมาณที่มาก โดยผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้นต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติในการผลิต ดังนั้นหากการผลิตเกิดขึ้นโดยไม่ คำนึงถึงปริมาณที่จำกัดของทรัพยากรก็จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้เช่นกัน ดังนั้นการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและการบริโภคให้ยั่งยืน จึงน่าจะเป็นแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการแก้ไข ปัญหาดังกล่าว ด้วยการสร้างกลไกส่งเสริมและสนับสนุนผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นั่นคือการใช้สินค้าและ บริการที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคในขณะที่มีการลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและลดการปล่อยมลพิษตลอดวัฏจักรชีวิตให้เหลือน้อยที่สุดจนไม่ส่งผลกระทบต่อคนรุ่นหลัง</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเป็นจำนวนมากที่ต้องการส่งเสริมการออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมส่งเสริมการใช้ฉลากสิ่งแวดล้อมในผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อตลาดแห่งอนาคต</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมการออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้ฉลากสิ่งแวดล้อมในผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อตลาดแห่งอนาคต
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่มีการผลิตที่มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๕๐ ล้านบาท สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด สำนักงานพลังงานจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด TCDC ขอนแก่น
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการใช้ฉลากสิ่งแวดล้อมในผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพื่อตลาดแห่งอนาคต ๕๐ ล้านบาท สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด สำนักงานพลังงานจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด TCDC ขอนแก่น
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด สำนักงานพลังงานจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด TCDC ขอนแก่น
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่มีการผลิตที่มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	กลุ่มจังหวัดมีการพัฒนาที่สมดุล ลดต้นทุนการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน ของภาคอุตสาหกรรมสูงขึ้น

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการปลูกป่า เพิ่มพื้นที่สีเขียว และอุตสาหกรรมเกษตรสาขาป่าไม้ เชื่อมโยง ๔ จังหวัด
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมการปลูกป่า เพิ่มพื้นที่สีเขียว และอุตสาหกรรมเกษตรสาขาป่าไม้ เชื่อมโยง ๔ จังหวัด
๓. แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์และบริหารทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการปลูกป่าและอุตสาหกรรมเกษตรสาขาป่าไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวกลุ่มจังหวัด
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>ความสำคัญของโครงการ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ มุ่งเน้นการพัฒนาให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน โดยแนวทางด้านสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว มุ่งเน้นการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจให้เติบโตและมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ด้วยเศรษฐกิจฐานชีวภาพ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มความเป็นธรรมทางสังคม สามารถลดความเสี่ยงของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและลดปัญหาความขาดแคลนของทรัพยากรลงได้ โดยมีเป้าหมายสู่สังคมที่มีระดับคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้นแต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำลง ผ่านแนวทางและมาตรการต่าง ๆ เช่น การบริโภคและการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวและป่าไม้</p> <p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีทั้งหมด ๑๓ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน สำหรับยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็น</p>

	<p>ธรรม (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน (๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม (๔) ส่งเสริมการผลิตและการ บริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๖) การ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ (๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ และกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ(๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ</p> <p>แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด เป้าหมายการพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ที่เน้นการเติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคตสังคมมั่นคง อย่างยั่งยืน ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนเศรษฐกิจสีเขียว และ ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ สาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี แนวทางการ พัฒนาที่ ๒ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติส่งเสริมการปลูกป่าและ อุดสาหกรรมเกษตรสาขาป่าไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวกลุ่มจังหวัด</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๕.๑ เพื่อส่งเสริมการปลูกป่า ๓ อย่างเพื่อประโยชน์ ๔ อย่าง ตามแนวพระราชดำริฯ ให้ เป็นป่า ๓ อย่างเพื่อประโยชน์ ๔ อย่าง</p> <p>๕.๒ เพื่อการลดค่าครองชีพของเกษตรกร และเพิ่มรายได้รวมในช่วงวิกฤตโควิดให้มี ทรัพย์สินที่เป็นต้นไม้เศรษฐกิจไว้เป็นหลักประกันชีวิตในอนาคตของครอบครัวรวมทั้ง ลดพื้นที่การปลูกพืชเชิงเดี่ยว</p> <p>๕.๓ เพื่ออนุรักษ์และเพิ่มพื้นที่ป่า ๓ อย่างเพื่อประโยชน์ ๔ อย่างให้มีระบบนิเวศที่ สมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพ</p>
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	พื้นที่ป่า ๓ อย่างเพื่อประโยชน์ ๔ อย่างเพิ่มขึ้น ๑๒,๐๐๐ ไร่
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ปลูกป่า ๓ อย่างประโยชน์ ๔ อย่างเพื่อเพิ่มรายได้จากฐานเศรษฐกิจชีวภาพและการ พึ่งพาตนเอง</p> <p>๕๐ ล้านบาท</p> <p>สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด</p>
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	<p>๒๕๐ ล้านบาท</p> <p>งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม</p>

๑๒. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางปลูกต้นไม้ได้ ๓,๐๐๐,๐๐๐ ต้น เพิ่มพื้นที่ป่า ๑๒,๐๐๐ ไร่
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและเกษตรกรหลุดพ้นจากความยากจน

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมอาชีพการผลิตกล้าไม้และการดูแลรักษาต้นไม้ สวนป่า และผู้ที่มีหน้าที่จัดการและดูแลต้นไม้ (รุกขกร)
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมการปลูกป่า เพิ่มพื้นที่สีเขียว และอุตสาหกรรมเกษตรสาขาป่าไม้ เชื่อมโยง ๔ จังหวัด
๓. แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์และบริหารทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการปลูกป่าและอุตสาหกรรมเกษตรสาขาป่าไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวกลุ่มจังหวัด
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ มุ่งเน้นการพัฒนาให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน โดยแนวทางด้านสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว มุ่งเน้นการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจให้เติบโตและมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ด้วยเศรษฐกิจฐานชีวภาพ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มความเป็นธรรมทางสังคม สามารถลดความเสี่ยงของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและลดปัญหาความขาดแคลนของทรัพยากรลงได้ โดยมีเป้าหมายสู่สังคมที่มีระดับคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้นแต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำลง ผ่านแนวทางและมาตรการต่าง ๆ เช่น การบริโภคและการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวดังนั้น การส่งเสริมและถ่ายทอดองค์ความรู้การเพาะชำกล้าไม้ชุมชน จึงตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้นได้เป็นอย่างดี สามารถช่วยบรรเทาปัญหาการขาดแคลนกล้าไม้สำหรับปลูกในพื้นที่ กล่าวคือเมื่อประชาชนมีองค์ความรู้เพาะชำกล้าไม้ ก็จะสามารถ ผลิตกล้าไม้ที่หาเมล็ดได้ในท้องถิ่น ตรงตามสภาพภูมินิเวศน์ของแต่ละพื้นที่ ตอบสนองต่อสภาพปัญหาและความต้องการกล้าไม้ รวมถึงการได้ดำเนินการเพาะชำกล้าไม้ด้วยตนเอง ตั้งแต่การเก็บเมล็ดไม้ การเตรียมวัสดุปลูก การกรอกดินใส่ถุง การเพาะเมล็ดไม้</p>

	การย้ายชำ การดูแลบำรุงรักษาตั้งแต่เมล็ดไม้เริ่มงอก จนถึงได้ขนาดพร้อมปลูก จะเกิดความภาคภูมิใจ ความหวงแหน ดูแลเอาใจใส่ให้กล้าไม้ที่ปลูกมีการเจริญเติบโต เพื่อการใช้ประโยชน์ของชุมชนในรูปแบบต่างๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมขยายผลไปสู่เพื่อนบ้านและคนใกล้ตัว ช่วยเพิ่มจำนวนคนให้มียังองค์ความรู้ด้านการเพาะชำกล้าไม้และปลูกฝังให้มีใจรักและหวงแหนทรัพยากรป่าไม้ได้อีกทางหนึ่ง ดังนั้น การส่งเสริมและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเพาะชำกล้าไม้ชุมชน จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนเป็นอย่างยิ่ง
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเพาะชำกล้าไม้ และสร้างการมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การเพาะชำกล้าไม้ในรูปแบบเครือข่ายเพาะชำกล้าไม้ชุมชน ๕.๒ เพิ่มพื้นที่สีเขียวในระดับชุมชน ในพื้นที่
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ไร่
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมอาชีพการผลิตกล้าไม้และการดูแลรักษาต้นไม้ สวนป่า ๗๕ ล้านบาท สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมอาชีพผู้ที่มีหน้าที่จัดการและดูแลต้นไม้ (รุกขกร) ๒๕ ล้านบาท สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางปลูกต้นไม้ได้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ต้น เพิ่มพื้นที่ป่า ๑๐๐,๐๐๐ ไร่
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและเกษตรกรหลุดพ้นจากความยากจน

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำอื่นในกลุ่มจังหวัด
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และบูรณาการการจัดการของเสีย น้ำเสีย และฝุ่นควัน กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น กลุ่มจังหวัดควันแบบบูรณาการ
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> สภาพพื้นที่ป่าไม้ในลุ่มน้ำชีปัจจุบัน มีปริมาณลดลงจากอดีตที่ผ่านมา โดยเฉพาะบริเวณลุ่มน้ำสาขาลำปาวตอนล่าง มีพื้นที่ป่าลดลงอย่างมาก สืบเนื่องมาจากการบุกรุกทำลายป่าต้นน้ำ การขยายพื้นที่การเกษตร เป็นต้น ส่งผลกระทบต่อการชะล้างพังทลายของดิน การเกิดน้ำท่วมฉับพลัน และปริมาณฝนลดน้อยลง ไม่ตกต้องตามฤดูกาล สภาพปัญหาด้านคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำชี เกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการ เช่น สาเหตุจากการขยายตัวของชุมชนและอุตสาหกรรม การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ ขาดการอนุรักษ์บำรุงดินที่ถูกวิธี เป็นต้น จากข้อมูลคุณภาพน้ำ แม่น้ำสายหลักในลุ่มน้ำชี ได้แก่ ลำน้ำชี ลำน้ำปาว และลำน้ำพองจัดอยู่ในมาตรฐานคุณภาพแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ ๓ โดยในบางช่วงบริเวณที่ไหลผ่านชุมชนขนาดใหญ่ แนวโน้มมีคุณภาพเสื่อมโทรม ดังนั้นควรมีการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุคือผู้ที่ก่อมลพิษอย่างเร่งด่วน
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำอื่นๆในกลุ่มจังหวัด ๕.๒ เพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์แหล่งน้ำและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คุณภาพสิ่งแวดล้อมลุ่มน้ำชีดีขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สร้างจิตสำนึกอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำอื่นในกลุ่มจังหวัด ๕๐ ล้านบาท สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>รณรงค์ส่งเสริมการใช้สารเคมีในการเกษตรเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำอื่นในกลุ่มจังหวัด</p> <p>๕๐ ล้านบาท</p> <p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด</p>
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมอาชีพผู้ที่มีหน้าที่จัดการและดูแลต้นไม้ (รุกขกร)</p> <p>๒๕ ล้านบาท</p> <p>สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด</p>
<p>๙. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๑๐๐ ล้านบาท</p> <p>งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>ประชาชนและเกษตรกรร่วมกันอนุรักษ์แหล่งน้ำ</p>
<p>๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ธนาคารน้ำใต้ดินเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และบูรณาการการจัดการของเสีย น้ำเสีย และฝุ่นควัน กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น กลุ่มจังหวัดควีนแบบบูรณาการ
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>การพัฒนาบำบัดน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค และเกษตรในการแก้ไขปัญหาภัยแล้งในพื้นที่นอกเขตชลประทานอย่างต่อเนื่องจนอาจส่งผลกระทบต่อศักยภาพน้ำบาดาล ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเร่งรัดพัฒนาแหล่งน้ำและเติมน้ำใต้ดินตามแนวทางธนาคารน้ำใต้ดินเพื่อมุ่งสู่การผลิตข้าวขาวงัดตลอดทั้งปีการเติมน้ำใต้ดินคือการเพิ่มเติมปริมาณน้ำโดยการนำน้ำที่เหลือใช้หรือช่วงที่น้ำท่วมหลากเติมลงสู่ใต้ดินในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมหรือในพื้นที่ที่ต้องการเป็นการเก็บสะสมน้ำไว้ใช้โดยฝากไว้ในใต้ดินเพื่อให้เกิดความชุ่มชื้นในดินและสามารถนำกลับมาใช้ในช่วงเวลาที่ขาดแคลนและเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและหากมีการเติมน้ำในปริมาณมากจะเป็นการแก้ไขปัญหาการลดลงของระดับน้ำบาดาลจากการใช้ที่เกินสมดุล</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๕.๑ เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำทำธนาคารน้ำใต้ดินในการเพิ่มศักยภาพปริมาณน้ำต้นทุน</p> <p>๕.๒ เพื่อเพิ่มผลผลิตและส่งเสริมการเกษตรผสมผสานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้ตลอดทั้งปี</p> <p>๕.๓ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและแก้ไขปัญหาความยากจน</p>
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนระบบเติมน้ำใต้ดินระดับต้นผ่านบ่อบาดาลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒๐๐ แห่ง

๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เติมน้ำใต้ดินระดับตื้นผ่านบ่อบาดาลและระบบการกระจายน้ำด้วยพลังแสงอาทิตย์ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในช่วงวิกฤติโควิด ๒๐๐ ล้านบาท สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	ระบบเติมน้ำใต้ดินระดับตื้นผ่านบ่อบาดาล จำนวน ๒๐๐ แห่ง
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	- เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น - มีปริมาณน้ำใต้ดินสำรองเพิ่มขึ้น

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการ
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และบูรณาการการจัดการของเสีย น้ำเสีย และฝุ่นควัน กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น กลุ่มจังหวัดควนแบบบูรณาการ
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> ภายใต้หลักเศรษฐกิจหมุนเวียน Circular Economy ที่ให้ความสำคัญกับการบริหารและการจัดการทรัพยากรทุกชนิดอย่างคุ้มค่าและนำกลับมาหมุนเวียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางใช้หลักการดังกล่าวมาขับเคลื่อนในการจัดการขยะในกลุ่มจังหวัดซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทิ้งขยะ การสร้างการรับรู้และกระตุ้นเตือนเรื่องการจัดการขยะอย่างถูกต้องเหมาะสม การคิดค้นระบบการคัดแยกขยะ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับขยะเพื่อลดปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัดให้ลดลง
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ ขับเคลื่อนในการจัดการขยะในกลุ่มจังหวัดซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทิ้งขยะ การสร้างการรับรู้และกระตุ้นเตือนเรื่องการจัดการขยะอย่างถูกต้องเหมาะสม ๕.๒ เพื่อคิดค้นระบบการคัดแยกขยะ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับขยะเพื่อลดปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัดให้ลดลง
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ปริมาณขยะที่มีการคัดแยกเพิ่มขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทิ้งขยะ และการสร้างการรับรู้และกระตุ้นเตือนเรื่องการจัดการขยะอย่างถูกต้องเหมาะสม ๕๐ ล้านบาท สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการคิดค้นระบบการคัดแยกขยะ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับขยะ ๕๐ ล้านบาท สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑๐๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	ปริมาณขยะต้นทางลดลง
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	สิ่งแวดล้อมดีขึ้น ปริมาณขยะลดลง

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและภาคการผลิตอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดมลพิษจากฝุ่น คิววัน
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และบูรณาการการจัดการของเสีย น้ำเสีย และฝุ่น คิววัน กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น กลุ่มจังหวัดควีนแบบบูรณาการ
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> ในปัจจุบันประเทศไทย ประสบปัญหาหมอกควันปกคลุมและเกิดมลพิษทางอากาศเป็นประจำทุกปี โดยมีสาเหตุหลักมาจากการเผาในที่โล่งทั้งในพื้นที่ป่าและพื้นที่ทำการเกษตร และในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางก็มีการเผาในพื้นที่ทำการเกษตร (กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์) เช่น พื้นที่ทำนาข้าว พื้นที่ปลูกอ้อยซึ่งการเผาต้งกล่าวส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมากรวมทั้งยังส่งผลเสียต่อการทำอาชีพการเกษตรโดยตรง กล่าวคือ ทำให้ดินเสื่อมโทรม ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นผลผลิตที่ได้รับต่ำกว่าที่ควรจะเป็น รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้ดำเนินการส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร มีเป้าหมายในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้เกษตรกรตระหนักถึงผลเสียผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และนำเสนอทางเลือกในการใช้เทคโนโลยีการเกษตรทดแทนการเผา สร้างการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผา รวมทั้งสร้างต้นแบบในการทำการเกษตรปลอดการเผาเพื่อสนับสนุนการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตรในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ต่อไป
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตรเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผาในพื้นที่การเกษตร ๕.๒ แก้ไขปัญหาวิกฤติหมอกควันในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางร้อยแก่นสารสินธุ์

๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรที่ได้รับการอบรมถ่ายทอดความรู้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับสู่การปฏิบัติ
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และพื้นที่อื่นๆ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษจากฝุ่นควัน ๑๕๐ ล้านบาท สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการผลิตสินค้าจากภาคการผลิตอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๑๐๐ ล้านบาท สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒๕๐ ล้านบาท งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดงบประมาณของกระทรวง/กรม
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑๒.๑ เกษตรกรได้รับการถ่ายทอดความรู้ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ราย ๑๒.๒ มีเครือข่ายเกษตรกรปลอดการเผา๔ จังหวัด ในพื้นที่ ร้อยแก่นสารสินธุ์
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับปฏิบัติส่งผลให้เกิดพื้นที่การเกษตรปลอดการเผา ลดลงจาก ปี ๒๕๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี
๒. ชื่อแผนงาน	เสริมสร้างการบูรณาการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี
๓. แนวทางการพัฒนา	เสริมสร้างการบูรณาการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด โดยประเด็นปัญหาที่สำคัญประเด็นหนึ่งของประชาชนในกลุ่มภาค คือ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะปัญหาอุทกภัย และภัยแล้งในลุ่มน้ำชี ซึ่งฤดูกาลและระดับน้ำในแต่ละปีในปัจจุบันมีความผันผวน ระบบการเฝ้าระวังที่มีประสิทธิภาพและเพื่อการป้องกันวิกฤติและภัยพิบัติทุกด้านจึงมีความสำคัญ เนื่องจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและสาธารณะเท่านั้น แต่ยังกระทบต่อกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทุกภาคส่วน</p> <p>ปัญหาที่กลุ่มจังหวัดต้องแก้ไข คือ การสร้างระบบเฝ้าระวังภัยพิบัติทางธรรมชาติและสาธารณภัยในพื้นที่เสี่ยงภัย โดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้งในลุ่มน้ำชี เพื่อให้การส่งการในภาวะวิกฤติและแจ้งเตือนภัยพิบัติ รวมถึงให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติและสาธารณภัย ที่ถูกต้อง แม่นยำ ครอบคลุม และรวดเร็ว ให้แก่หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อลดผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งช่วยลดความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจอีกด้วย</p>

<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๕.๑ เพื่อให้การได้มาซึ่งข้อมูลสภาพแวดล้อมในพื้นที่เสี่ยงภัยจริง ถูกต้องตามความเป็นจริง เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบสภาพอากาศ และการประเมินสถานการณ์ล่วงหน้า ด้านอุทกภัย และภัยธรรมชาติ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต สามารถแจ้งเตือนเหตุภัยพิบัติไปยังเจ้าหน้าที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย</p> <p>๕.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการเฝ้าระวังเพื่อการเตือนภัยพิบัติ ที่มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้องและประชาชนที่ต้องการรับทราบข้อมูลข่าวสารด้านสาธารณภัย</p> <p>๕.๓ มีระบบการเฝ้าระวังเพื่อการเตือนภัยพิบัติ ให้สามารถนำมาช่วยในการวางแผนด้านการแจ้งเตือนภัย การเฝ้าระวังภัย และการอพยพ ได้ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยงมากขึ้น และมีเครื่องมือที่สนับสนุนการตัดสินใจในการแจ้งเตือนสาธารณภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อสถานการณ์</p> <p>๕.๔ เพื่อเตรียมความพร้อมการช่วยเหลือประชาชนทั้งก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัยแก่ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยได้อย่างเที่ยงตรงแม่นยำและรวดเร็ว ผ่านระบบแจ้งเตือนภัยและอุปกรณ์เตือนภัย ทำให้ประชาชนที่อาศัยบริเวณพื้นที่เสี่ยงภัยได้รับการเตือนเหตุภัยพิบัติอย่างทันท่วงที</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>พื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากสาธารณภัยได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงลดลง</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	<p>ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์</p>
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>เสริมสร้างระบบเฝ้าระวังภัยพิบัติทางธรรมชาติตามลุ่มน้ำชีและชุมชนในพื้นที่เสี่ยงภัย ๑๕๐ ล้านบาท สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด กรมชลประทาน, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง ๔ จังหวัด</p>

<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>พัฒนาระบบเฝ้าระวังภัยพิบัติ (โทรมาตร) เพิ่มเติม เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยงภัย ๑๐๐ ล้านบาท สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด กรมชลประทาน ทั้ง ๔ จังหวัด</p>
<p>๙. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการ ดำเนินงาน</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๕๐๐ ล้านบาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑๒.๑ มีระบบการเฝ้าระวังเพื่อการเตือนภัยพิบัติที่มีประสิทธิภาพและทันต่อ สถานการณ์</p> <p>๑๒.๒ มีข้อมูลสภาพแวดล้อมในพื้นที่เสี่ยงภัยจริง ถูกต้องตามความเป็นจริง เพื่อการ เพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบสภาพอากาศ และการประเมินสถานการณ์ล่วงหน้า ด้านอุทกภัย และภัยธรรมชาติ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต</p>
<p>๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>๑๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพในการเฝ้าระวังเพื่อการเตือนภัยพิบัติ ที่มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้องและประชาชนที่ต้องการรับทราบข้อมูล ข่าวสารด้านสาธารณภัย</p> <p>๑๓.๒ เตรียมความพร้อมในการช่วยเหลือประชาชนทั้งก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และ หลังเกิดภัยแก่ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยได้อย่างเที่ยงตรงแม่นยำและรวดเร็ว</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	แก้ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำในลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
๒. ชื่อแผนงาน	เสริมสร้างการบูรณาการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี
๓. แนวทางการพัฒนา	เสริมสร้างการบูรณาการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> จากผลการทบทวนรายงานการศึกษาโครงการจัดทำแผนการบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำชี กรมทรัพยากรน้ำพบว่าสภาพปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ลุ่มน้ำชี โดยส่วนใหญ่มีเกิดขึ้นปีละ ๒-๓ ครั้ง นอกจากนี้พื้นที่ลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำสาขาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดยังประสบปัญหาอุทกภัยในหลายรูปแบบ ได้แก่ น้ำท่วมขัง น้ำไหลล้นตลิ่ง โดยพื้นที่ประสบอุทกภัยน้ำท่วมขังได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำในลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน ๕.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	พื้นที่ประสบอุทกภัยซ้ำซากลดลง
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แก้ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำในลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ๑,๕๐๐ ล้านบาท กรมชลประทาน (โครงการชลประทาน โครงการบำรุงรักษาและส่งน้ำ) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาระบบเฝ้าระวังภัยพิบัติ (โทรมาตร) เพิ่มเติม เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยงภัย ๑๐๐ ล้านบาท สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด กรมชลประทาน ทั้ง ๔ จังหวัด
๙. หน่วยดำเนินการ	กรมชลประทาน (โครงการชลประทาน โครงการบำรุงรักษาและส่งน้ำ)
๑๐. ระยะเวลาในการ ดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗
๑๑. งบประมาณ	๑,๕๐๐ ล้านบาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	มีระบบการบริการจัดการและโครงการที่ช่วยแก้ไขปัญหาหน้าท่วมน้ำแล้ง
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	สามารถแก้ไขปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้ง ลดการสูญเสีย

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาศักยภาพคนและสังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่าง
ยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพิ่มศักยภาพในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับการศึกษาและคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> สถานการณ์ครัวเรือนเปราะบางจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลต่อรูปแบบการใช้ชีวิต การมีปฏิสัมพันธ์ ความเปราะบางของครอบครัว ซึ่งบางครอบครัวขาดแคลนปัจจัยสี่ จึงส่งผลกระทบต่อคุณภาพการดำรงชีวิตของกลุ่มเปราะบาง ปัญหารายได้ที่ลดลง ในขณะที่รายจ่ายและภาระหนี้สินยังคงอยู่ นำไปสู่ปัญหาสังคมและปัญหาสุขภาพจิตของคนในครอบครัวและชุมชน นอกจากนี้ความเปราะบางของครัวเรือนยังเกี่ยวข้องกับมิติทางเศรษฐกิจในเรื่องรายได้ หนี้สิน ทรัพย์สิน การออม ตลอดจนพฤติกรรมการใช้ชีวิตและการบริหารจัดการทางการเงิน ความเปราะบางของครัวเรือนยังเกี่ยวข้องหรือมีสาเหตุมาจากมิติทางสังคมด้วยเช่นกัน อาทิ ครอบครัวขยายมีที่พักอาศัยคับแคบ ต้องทำกิจกรรมทุกอย่างร่วมกัน เด็กอาจเรียนรู้สิ่งที่ไม่ดีก่อนวัยอันควร ปัญหาเด็กถูกทิ้งและโรคเอดส์ พ่อเลี้ยงเข้มข่มลูกเลี้ยง ถูกหลอก ถูกรังแก ถูกทำร้าย การค้ามนุษย์ การล่วงละเมิดทางเพศ ครอบครัวขาดการสื่อสารดูแลกัน พ่อแม่ต้นรันท่างานทิ้งลูกให้อยู่บ้าน ไม่ได้รับการอบรม นอกจากนี้ยังรวมถึงความเปราะบางต่อปัญหาของวัยรุ่นทุกประเภท เช่น เกม ยาเสพติด เพศสัมพันธ์ ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางจำเป็นต้องอาศัย การบูรณาการและพัฒนา ๔ มิติควบคู่กันไป ได้แก่ มิติเศรษฐกิจ มิติสังคม มิติสุขภาพ และมิติสิ่งแวดล้อม เนื่องจากความเปราะบางเป็นแนวคิดที่มีความเป็นพลวัตมากกว่าความยากจน

<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๕.๑ ส่งเสริมให้ครอบครัวมีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของครอบครัวให้ทำบทบาทหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมและมีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว ดำรงความเป็นครอบครัวได้อย่างมั่นคง</p> <p>๕.๒ ส่งเสริมให้ครอบครัวดำเนินชีวิตโดยยึดมั่นในหลักคุณธรรมและจริยธรรม</p> <p>๕.๓ ส่งเสริมให้ครอบครัวดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ครอบครัวมีภูมิคุ้มกัน สามารถพึ่งพาตนเองได้ภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>ร้อยละของครอบครัวที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานครอบครัวเข้มแข็ง</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพิ่มศักยภาพในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ ๒๕๐ ล้านบาท สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ยกระดับคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม ๒๕๐ บาท สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด</p>
<p>๙. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๕๐๐ ล้านบาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>จำนวนครอบครัว เข้าร่วมโครงการครอบครัว ได้รับการพัฒนาศักยภาพครอบครัวเข้มแข็ง</p>
<p>๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>ครอบครัวมีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของครอบครัวให้ทำบทบาทหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมและมีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว ดำรงความเป็นครอบครัวได้อย่างมั่นคงดำเนินชีวิตโดยยึดมั่นในหลักคุณธรรมและจริยธรรม และดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ครอบครัวมีภูมิคุ้มกัน สามารถพึ่งพาตนเองได้ภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเตรียมการก่อนยามสูงอายุกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับการศึกษาและคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>การพัฒนาศักยภาพคนและสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมแก่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย ทำให้เห็นความสำคัญของประชากรวัยผู้สูงอายุในฐานะที่เป็นผู้ให้ทางสังคม โดยปัจจุบันประเทศไทยมีผู้สูงอายุที่มีอายุยืนยาวและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเทคโนโลยีทางการแพทย์มีความเจริญก้าวหน้า พฤติกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปคนส่วนใหญ่หันมาให้ความสำคัญและเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายมากขึ้น จากข้อมูลสถิติจังหวัดสงขลา มีผู้สูงอายุนับเป็น ๑๔ % ของประชากรทั้งจังหวัด และในอนาคตข้างหน้า ประชากรวัยนี้จะเป็นวัยที่ประสบกับปัญหาสุขภาพทั้งในเพศหญิงและเพศชายจากการดำเนินงานโครงการเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยทองแก่ประชาชนในเขตเทศบาลนครสงขลาในปี ๒๕๖๑ แก่ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๔๕ – ๕๙ ปี พบว่ามีปัญหาด้านสุขภาพกายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน อวัยวะต่างๆ และปัญหาด้านสุขภาพจิตตามลำดับ ภายหลังจากการอบรมพบว่าผู้ที่เข้าร่วมโครงการมีเจตคติที่ดีและรู้วิธีการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจที่เกิดขึ้น รวมถึงมีการเตรียมตัวในการดำเนินชีวิตที่ดี เช่น การบริโภคอาหารที่ดีเพียงพอเหมาะสมตามหลักโภชนาการ การออกกำลังกาย การตรวจสุขภาพเป็นประจำ การมีสุขภาพจิตที่ดี และการมีสุขภาพทางเพศที่ดี ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผู้ที่เข้าสู่วัยสูงอายุ มีสุขภาพดี อายุยืน ลดโรค ลดความพิการ ลดอาการเจ็บป่วยด้วยสาเหตุต่างๆที่จะเกิดขึ้นและสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงต่างๆได้ การเตรียมความพร้อมรับมือสถานการณ์การเข้าสู่วัยสูงอายุจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดูแลผู้ที่จะเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและเทศบาลนครสงขลา ได้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาสุขภาพเหล่านี้จึงได้จัดทำโครงการเตรียมความพร้อมสู่วัยผู้สูงอายุ อย่างมีคุณค่าขึ้น ให้ประชาชนได้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติตัวได้อย่างถูกต้องนำไปสู่การมีสุขภาพกายที่แข็งแรงและสุขภาพจิตที่แจ่มใส</p>

<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๕.๑ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้สูงอายุเกี่ยวกับสาเหตุและการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ การออกกำลังกาย</p> <p>๕.๒ เพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต รวมทั้งการเฝ้าระวังตนเองและหลีกเลี่ยงที่จะทำให้เกิดความพิการในวัยสูงอายุ ๒. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการ สามารถประเมินภาวะสุขภาพตนเองในด้านต่างๆได้</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>ร้อยละ ๘๐ ผู้ที่เข้ารับการอบรม มีความรู้ในการเตรียมความพร้อมผู้ที่จะเข้าสู่วัยสูงอายุ</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>เตรียมการก่อนนยามสูงอายุกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ๑๕๐ บาท สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
<p>๙. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๑๕๐ ล้านบาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>ผู้ที่กำลังเข้าสู่สู่วัยสูงอายุได้รับการเตรียมการเข้าสู่สู่วัยสูงอายุ</p>
<p>๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>ผู้สูงอายุมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงช่วงก่อนวัยสูงอายุ การฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ สังคม ในสภาพแวดล้อมที่ดีและสามารถใช้ชีวิตอย่างมีความสุข และสามารถนำไปปฏิบัติในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของตนเองได้ถูกต้อง</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาศักยภาพคนวัยสูงวัย สักขมามีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมสติปัญญาของผู้เรียนกลุ่มวัยแก่นสารสินธุ์
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบให้มีคุณภาพ
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาศักยภาพคนวัยสูงวัย และยกระดับการศึกษาและคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>หลักการและเหตุผล</p> <p>จากผลการสำรวจ IQ ในเด็กไทยที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ทั่วประเทศ (กรมสุขภาพจิต) โดยใช้เครื่องมือ Standard Progressive Matrices (SPM parallel version: update ๒๐๐๓) ซึ่งเป็นแบบทดสอบทางสติปัญญาที่เป็นมาตรฐาน ใช้วัดระดับสติปัญญาในส่วนของความสามารถทั่วไป (Generalintelligence หรือ g-factor) ซึ่งเป็นความสามารถพื้นฐานของแต่ละบุคคลติดตัวมา ไม่ค่อยสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม มีการใช้เครื่องมือดังกล่าวในการสำรวจสติปัญญาในระดับชาติในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงการสำรวจของประเทศไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยดำเนินการเก็บข้อมูลภาคสนาม ในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีเด็กได้รับการสำรวจ IQ ทั้งหมด ๒๓,๖๔๑ ราย พบว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มีระดับสติปัญญาเฉลี่ย (IQ) เท่ากับ ๙๘.๒๓ ถือเป็นระดับสติปัญญาที่อยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่ค่อนข้างต่ำกว่าค่ากลางของมาตรฐานสากล (IQ = ๑๐๐) ดังนั้น สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๒ จึงจัดโครงการส่งเสริมสุขภาพเด็กไทยไอคิวดีโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เพื่อการบูรณาการความร่วมมือดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัยร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กปฐมวัย (อายุ ๓-๕ ปี) ให้มีพัฒนาการ สมรรถนะ และคุณลักษณะที่ดีที่สมวัยทุกด้าน ตลอดจนการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและสถานศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบให้มีรูปแบบและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) และมีคุณภาพมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยระดับชาติ ซึ่งเป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนาทางการศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และ กาฬสินธุ์</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัย (อายุ ๓-๕ ปี) ให้มีพัฒนาการ สมรรถนะ และคุณลักษณะที่ดีที่สมวัยทุกด้าน

	<p>๕.๒ เพื่อพัฒนาหลักสูตรการสอนเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน</p> <p>๕.๓ เพื่อยกระดับบุคลากรในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความพร้อมทั้งทักษะ ความรู้ จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ</p> <p>๕.๔ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสถานศึกษา/สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ในพื้นที่รับผิดชอบ ให้มีรูปแบบและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) และมีคุณภาพมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยระดับชาติ รวมทั้งมีการขยายผล ต่อยอด และนำไปประยุกต์ใช้ในหน่วยงาน สถานศึกษา หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างครอบคลุม ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น</p>
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ร้อยละของครอบครัวที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานครอบครัวเข้มแข็ง
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด
๘. กิจกรรมหลัก	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับส่งเสริมสุขภาวะที่ดีของเด็กวัยเรียน (๓-๕ ปี)</p> <p>๒๕๐ ล้านบาท</p> <p>สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๒</p> <p>สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด</p>
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๒
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗
๑๑. งบประมาณ	๒๕๐ ล้านบาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	<p>๑๒.๑ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และกิจกรรมเสริมบทเรียนด้านขับเคลื่อนกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงสุขภาวะเด็กวัยเรียน (๓-๕ ปี) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล</p> <p>๑๒.๒ สถานศึกษาต้นแบบ สร้างเครือข่ายขยายผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และกิจกรรมเสริมบทเรียนด้านสุขภาวะสำหรับเด็กวัยเรียนในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์</p> <p>๑๒.๓ เด็กวัยเรียน (๓-๕ ปี) ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ สามารถพัฒนาตนเอง สถานศึกษา และชุมชนให้มีสุขภาวะที่ดีได้</p>
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑๓.๑ เด็กวัยเรียนมีสุขภาวะด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและสติปัญญาสามารถพัฒนาตนเองได้</p> <p>๑๓.๒ โรงเรียนต้นแบบการส่งเสริมสุขภาวะเด็กวัยเรียน</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ กลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
๒. ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบให้มีคุณภาพ
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับการศึกษาและคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>ผู้ประกอบการรายย่อย (Start up) ของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสามารถในการแข่งขันในระดับต่ำ ทั้งนี้ส่วนใหญ่ต้องต่อสู้กับต้นทุนการผลิตที่สูง รวมไปถึงไม่มีอำนาจต่อรองราคาหรือกำหนดราคาสินค้าและผลิตผลได้เอง ทำให้ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ของสถานประกอบการเหล่านี้กลายเป็นตัวเลือกที่ไม่ดีสำหรับผู้บริโภค ซึ่งนอกจากจะไม่ทำให้เกิดรายได้แล้ว ยังอาจส่งผลถึงความล้มเหลวของสถานประกอบการในอนาคตอีกด้วย</p> <p>แนวทางที่จะช่วยเหลือผู้ประกอบการเหล่านี้ให้สามารถต่อสู้กับการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนก็คือการส่งเสริมด้าน “นวัตกรรม” และนำนวัตกรรมมาเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์เดิมของแต่ละสถานประกอบการ เพราะนวัตกรรมจะช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์เหล่านั้น ให้ยืนหยัดในตลาดได้อย่างยั่งยืนต่อไป กระบวนการนวัตกรรมไม่ได้เป็นเรื่องที่ถูกสอนให้ห้องเรียนหรือสถาบันการศึกษาทั่วไป แต่เป็นสิ่งที่ทุกคนจะต้องสืบเสาะและแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง และนั่นก็จะทำให้ผู้มีศักยภาพมากกว่าได้เปรียบ ดังนั้นการลดความเหลื่อมล้ำในเรื่องนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพของประชาชนและสถานประกอบการให้สามารถสร้างรายได้และสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคธุรกิจของจังหวัดต่อไปกลุ่มจังหวัดจึงจัดทำโครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ กลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์</p>

<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๕.๑ เพื่อส่งเสริม และพัฒนาทักษะด้านนวัตกรรมกับผู้ประกอบการ ประชาชน และนักเรียน นักศึกษาให้สูงขึ้น</p> <p>๕.๒ เพื่อส่งเสริมการนำนวัตกรรมเข้าไปเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์สู่ตลาดจริง</p> <p>๕.๓ เพื่อติดตาม ประเมินผลการนำนวัตกรรมเข้าไปเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์สู่ตลาดจริง</p> <p>๕.๔ เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษา สามารถนำความรู้ความเข้าใจในการนำนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>ร้อยละ๙๐ ของนักเรียน-นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำภูมิปัญญาและนวัตกรรมไปใช้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ กลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์</p> <p>๑๕๐ ล้านบาท</p> <p>สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๒</p> <p>สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด</p>
<p>๙. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๒</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๑๕๐ ล้านบาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>ผู้เข้าอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนวัตกรรม และกระบวนการของนวัตกรรม</p>
<p>๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>ประชาชนและสถานประกอบการสามารถสร้างรายได้จากผลผลิตที่ได้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นและสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคธุรกิจ</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาศักยภาพมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่าง
ยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงเพื่อความอยู่ดีมีสุข
๒. ชื่อแผนงาน	สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น
๓. แนวทางการพัฒนา	สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> สังคมไทยมีความเปราะบาง ซึ่งเกิดจากปัญหาเรื้อรังเชิงโครงสร้างที่เป็นรากเหง้าของ ปัญหาทางสังคมอีกหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเปราะบางที่มีจุดเริ่มต้นมาจากความยากจน และ ปัญหาครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเลี้ยงดูที่สามารถเกิดได้กับครอบครัวทุกสถานะ โดยครัวเรือนที่มีฐานะยากจนมีข้อจำกัดในการจัดหาทรัพยากรและการศึกษาที่มีคุณภาพให้บุตร ในขณะที่ครัวเรือนที่มีฐานะดีมีแนวโน้ม ที่จะให้การเลี้ยงดูแบบตามใจมากเกินไป และขาดการดูแลในการใช้เทคโนโลยีหรือสื่อสารสนเทศ นอกจากนี้ ภาพสะท้อนสังคมในมิติโลกออนไลน์ยังแสดงให้เห็นถึงภาวะของความตึงเครียดจากความแตกต่างทางความคิด และขาดการเปิดใจเรียนรู้และรับฟังกันอย่างแท้จริง ส่งผลให้พบการแสดงออกที่ก้าวร้าวรุนแรง เกิดการบ่มเพาะ ความเกลียดชังบ่อยครั้งขึ้นยิ่งเป็นการตอกย้ำให้เกิดรอยร้าวและความแตกแยกในสังคมมากยิ่งขึ้น
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงเพื่อความอยู่ดีมีสุข ๕.๒ เพื่อลดปัญหาความรุนแรงในสังคม เสริมสร้างสังคมแห่งความสงบสุข สามัคคี
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ความรุนแรงในสังคมลดลง
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด

๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงเพื่อความอยู่ดีมีสุข ๗๕๐ ล้านบาท สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๙. หน่วยดำเนินการ	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗
๑๑. งบประมาณ	๗๕๐ ล้านบาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	ชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการมีความสงบสุข
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	สังคมมีความเข้มแข็งทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงเพื่อความอยู่ดีมีสุข ลดปัญหาความรุนแรงในสังคม เสริมสร้างสังคมแห่งความสงบสุข สามัคคี

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	แก้ไขปัญหาความยากจน ส่งเสริมอาชีพ เพื่อแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น ยกระดับศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
๒. ชื่อแผนงาน	สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น
๓. แนวทางการพัฒนา	สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> ความจนข้ามรุ่นเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่เรื้อรังมาตั้งแต่อดีต สืบเนื่องมาปัจจุบันและมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นในอนาคต แม้ว่าสัดส่วนคนจนของไทยลดลง แต่ยังคงมีคนจนจำนวนหนึ่งที่ติดอยู่กับดักความยากจนเป็นเวลานานและส่งต่อความยากจนสู่ลูกหลานจนกลายเป็น คริวเรือนยากจนข้ามรุ่น และจำนวนของคริวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีแนวโน้มเพิ่มสูงมากขึ้นจากผลของการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งทำให้คนจำนวนมากอยู่ในความยากจนเฉียบพลันซึ่งส่งผลให้โอกาสในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจนยิ่งมากขึ้น
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อแก้ไขปัญหาคริวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้หลุดพ้นจากกับดักความยากจน ๕.๒ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนคริวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้หลุดพ้นจากกับดักความยากจน
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แก้ไขปัญหาคริวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้หลุดพ้นจากกับดักความยากจนกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ๑๐๐ ล้านบาท สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ยกระดับศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์</p> <p>๒๕๐ ล้านบาท</p> <p>สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>๙. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๓๕๐ ล้านบาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>จำนวนครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้หลุดพ้นจากกับดักความยากจน</p>
<p>๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>ปัญหาครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้หลุดพ้นจากกับดักความยากจนลดลง และขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์สูงขึ้น</p>

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ยกระดับคุณภาพชีวิตทุกกลุ่มวัยร้อยแก่นสารสินธุ์
๒. ชื่อแผนงาน	เสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด
๓. แนวทางการพัฒนา	เสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ประเด็น (๑๓) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างการจัดการสุขภาวะในทุกรูปแบบอันจะนำไปสู่การมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง ควบคู่ไปกับการสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาวะให้มีทักษะด้านสุขภาวะที่เหมาะสม มีความรอบรู้ด้านสุขภาพ และร่วมกันส่งเสริมและพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยส่งผลให้เกิดการกระจายบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ และสามารถพัฒนาและสร้างระบบรับมือ ปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศได้อย่างเต็มประสิทธิภาพโดยมีเป้าหมายระดับประเด็นที่กำหนดให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้นและมีความเป็นอยู่ดีเพิ่มขึ้นโดยทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทย หรือ เปลี่ยนแปลงประเทศไทยขนาดใหญ่ (Thailand's Transformation) ภายใต้แนวคิด “Resilience” ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการลดความเปราะบาง สร้างความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวให้อยู่รอดได้ในสภาวะวิกฤติ โดยสร้างภูมิคุ้มกันทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังให้ความสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทุกกลุ่ม และส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตทุกกลุ่มวัยร้อยแก่นสารสินธุ์
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	อัตราการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง

๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ยกระดับคุณภาพชีวิตทุกกลุ่มวัยร้อยแก่นสารสินธุ์ ๑๕๐ ล้านบาท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนานโยบายสาธารณะระดับจังหวัดที่สนับสนุนการป้องกันควบคุมโรคไม่ติดต่อ ๕๐ ล้านบาท สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗
๑๑. งบประมาณ	๒๕๐ ล้านบาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	จำนวนครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้หลุดพ้นจากกับดักความยากจน
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ปัญหาครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้หลุดพ้นจากกับดักความยากจนลดลง และขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์สูงขึ้น

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาศักยภาพมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่าง
ยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี ร้อยแก่นสาร สินธุ์
๒. ชื่อแผนงาน	เสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด
๓. แนวทางการพัฒนา	เสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<u>หลักการและเหตุผล</u> โรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดีเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบกลุ่มเสี่ยง ๖ ล้านคนจากประชาชนประมาณ ๒๐ ล้านคน ส่วนใหญ่อายุ ๔๐-๕๐ ปีเสียชีวิตปีละมากกว่า ๑ หมื่นคน สาเหตุ สำคัญมาจากการกินปลาดิบและผู้ติดเชื้อพยาธิใบไม้ตับมากกว่า ๒๐ ปีจะมีโอกาส เป็นมะเร็งท่อน้ำดีหรือประมาณร้อยละ ๑๐-๑๕ ของมะเร็งทั้งหมด ผลการ ดำเนินงานระยะ ๓ ปีแรกพ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑ พบว่า ปลาติดพยาธิใบไม้ตับลดลง จากร้อยละ ๗๐ เหลือเพียงร้อยละ ๑๔-๒๐ ประชาชนติดพยาธิใบไม้ตับลดลงร้อย ละ ๘.๒ จากเดิมร้อยละ ๑๗ ต่อปีสามารถคัดกรองกลุ่มเสี่ยงทั้งพยาธิใบไม้ตับและ มะเร็งท่อน้ำดีมากกว่า ๙๑๓,๑๓๓ รายและพบผู้ป่วยมะเร็งระยะเริ่มแรกเข้าสู่ กระบวนการรักษาและมีการติดตามอย่างต่อเนื่องมีชีวิตรอดมากกว่า ๑,๐๐๐ ราย
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อยกระดับการแก้ไขปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี และสนับสนุน การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการแก้ไขปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็ง ท่อน้ำดีในพื้นที่เสี่ยงให้มีประสิทธิภาพ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. อัตราความชุกของโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดีในคนไทยและในปลาไม่ เกินร้อยละ ๑ ๒. อัตราการเสียชีวิตด้วยมะเร็งท่อน้ำดีลดลง ๒ ใน ๓
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด

๘. กิจกรรมหลัก	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ตรวจคัดกรองพยาธิใบไม้ตับในประชาชนอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไปและตรวจคัดกรองมะเร็งท่อน้ำดีด้วยอัลตราซาวด์ในประชาชนอายุ ๔๐ ปี ขึ้นไป</p> <p>๒๐๐ ล้านบาท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สนับสนุน อปท.ในการจัดทำระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะ</p> <p>๔๕๐ ล้านบาท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเรื่องโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดีในโรงเรียน และรณรงค์สร้างความรอบรู้เรื่องโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดีให้แก่ประชาชนในพื้นที่</p> <p>๑๐๐ ล้านบาท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานศึกษาธิการเขต ๑๒</p>
<p>๙. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๗๕๐ ล้านบาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑๒.๑ ประชาชนอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ในพื้นที่ตำบลเป้าหมายได้รับการตรวจพยาธิใบไม้ตับ จำนวน ๒,๑๐๐ ราย</p> <p>๑๒.๒ ประชาชนอายุ ๔๐ ปี ขึ้นไปได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งท่อน้ำดีด้วยอัลตราซาวด์</p> <p>๑๒.๓ เทศบาล/ อบต. มีระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะ</p> <p>๑๒.๔ โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนความรู้เรื่องโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดีทุกโรงเรียน</p> <p>๑๒.๕ มีการจัดรณรงค์สร้างความรอบรู้เรื่องโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี และประชาชนมีปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรบริโภคอาหารจากปลาน้ำจืดชนิดเกล็ดขาวที่ปรุงสุก</p>

<p>๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>๑๓.๑ ประชาชนกลุ่มเสี่ยงได้รับการตรวจคัดกรองพยาธิใบไม้ตับเมื่อพบผู้ติดพยาธิ ให้การรักษาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ</p> <p>๑๓.๒ ประชาชนกลุ่มเสี่ยงได้รับการคัดกรองมะเร็งท่อน้ำดี วินิจฉัยและบริหารจัดการส่งต่อผู้สงสัยมะเร็งท่อน้ำดีเข้าสู่กระบวนการวินิจฉัยรักษาอย่างเป็นระบบมีระบบการรับ-ส่งต่อผู้ป่วยจากโรงพยาบาลสู่ชุมชน มีทีมหมอครอบครัวเข้าไปดูแล ประคับประคอง(Palliative care) ด้วยการแพทย์ผสมผสานทั้งแพทย์แผนปัจจุบัน และแพทย์ทางเลือก</p> <p>๑๓.๓ โรงเรียนในพื้นที่เป้าหมายมีกิจกรรมการเรียนการสอน โดยบูรณาการกับ หลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ มีผลงาน/โครงการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๑๓.๔ อปท.จัดทำบ่อบำบัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะเพื่อตัดวงจรพยาธิ ครอบคลุมทุกพื้นที่</p>
--	--

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาศูนย์บริการมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาเศรษฐกิจด้านเกษตรสมุนไพรและพัฒนาเมืองสมุนไพร ร้อยแก่นสารสินธุ์ เพื่อพึ่งตนเองในการรับมือกับโรคอุบัติใหม่
๒. ชื่อแผนงาน	เสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด
๓. แนวทางการพัฒนา	เสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>การพัฒนาเมืองสมุนไพรเป็นนโยบายหลักด้านหนึ่งที่รัฐบาลให้ความสนใจและมีนโยบายให้แต่ละภูมิภาคได้ดำเนินการ เพื่อดูแลและส่งเสริมสุขภาพโดยใช้พืชสมุนไพรตามชุมชนตามวิถีการรักษาทางธรรมชาติ กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จึงได้กำหนดดำเนินการดังกล่าว ตามแผนแม่บทแห่งชาติ ว่าด้วยการพัฒนาสมุนไพรไทยฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาในระดับภูมิภาค ทั้งนี้ได้อาศัยกลไกของประชารัฐและความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนงานพัฒนาเมืองสมุนไพร (Herbal city) โดยมีแนวทางการดำเนินงานภายใต้ ๔ มาตรการ ดังนี้ มาตรการที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งของการบริหารและนโยบายของรัฐเพื่อการขับเคลื่อนพื้นที่ฐานรากอย่างยั่งยืน มาตรการที่ ๒ พัฒนาวัตถุดิบสมุนไพรยกระดับมูลค่าผลผลิตให้กับเกษตรกร มาตรการที่ ๓ ขยายช่องทางการใช้ประโยชน์เพิ่มมูลค่าและการตลาด มาตรการที่ ๔ ส่งเสริมการใช้ยาสมุนไพรในระบบบริการสุขภาพ</p> <p>ภายใต้กลุ่มจังหวัดนี้ จังหวัดมหาสารคามเป็นจุดเริ่มต้นดำเนินงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นมา และกำหนดขับเคลื่อนนโยบายเมืองสมุนไพรให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๔ จังหวัด โดยมีการดำเนินงานเพื่อพัฒนาเมืองสมุนไพรทั้งต้นทาง กลางทาง และปลายทาง อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนในภูมิภาค สร้างความมั่นคง ให้ประชาชนตั้งแต่การเริ่มต้นจาก ต้นทาง คือ มีรายได้จากการปลูกสมุนไพร กลางทาง คือ มีการนำวัตถุดิบสมุนไพรมาแปรรูปเป็นยา และผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร โดยโรงงานผลิตยาสมุนไพรมาตรฐาน GMP ปลายทาง คือ มีการนำสมุนไพรมาใช้ในระบบบริการสุขภาพ จนสามารถพัฒนาสู่การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่สามารถสร้างรายได้กลับสู่ชุมชนเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้</p>

	<p>และพัฒนาประเทศ ไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในอนาคตได้</p> <p>ภายใต้กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์จึงมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาเมืองสมุนไพรให้เป็นเมืองที่มีการส่งออกวัตถุดิบสมุนไพรที่มีคุณภาพ, ยาสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ได้มาตรฐาน ทั้งในและต่างประเทศ เป็นผู้นำด้านการให้บริการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเกิดระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างครบวงจร โดยเกษตรกรในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายได้จากการปลูกสมุนไพรป้อนให้โรงงานผลิตยาประชาชนเข้าถึงยาและผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่มีคุณภาพและราคาถูก</p> <p>ในปัจจุบันได้มีการศึกษาวิจัยต่อยอดสมุนไพรไทยจนเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง โดยในตอนนี้สถานการณ์โควิด-๑๙ ระบาดเป็นอย่างมากในประเทศไทยสมุนไพรไทยนับเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถใช้บรรเทาอาการเบื้องต้นของไข้หวัดได้ และเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการสร้างภูมิคุ้มกันให้ร่างกายเป็นที่ต้องการของประชาชนและโรงพยาบาลเป็นอย่างมากในอนาคตจึงต้องมีการเพิ่มศักยภาพในการผลิตสมุนไพรให้มีประสิทธิภาพ</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๕.๑ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชนให้สามารถแปรรูปวัตถุดิบสมุนไพรให้ได้ตรงตามความต้องการของโรงงานผลิตยาสมุนไพรและมีคุณภาพมาตรฐานสามารถกระจายวัตถุดิบสมุนไพรสู่ตลาดสมุนไพรได้ทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>๕.๒ เพื่อให้กลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสามารถแปรรูปสมุนไพรเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน GMP</p> <p>๕.๓ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการดำเนินงานของเมืองสมุนไพรในทุกภาคส่วน ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง รวมทั้งให้เกษตรกรและประชาชนทั่วไปได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาเมืองสมุนไพร</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>ระดับความสำเร็จของการพัฒนาเมืองสมุนไพร (ระดับ ๕)</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>การส่งเสริมผลผลิตของสมุนไพรไทยที่มีศักยภาพตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>๑๕๐ ล้านบาท</p> <p>สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด</p>

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัด TCDC ขอนแก่น มหาวิทยาลัยในพื้นที่
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาอุตสาหกรรมและการตลาดสมุนไพรให้มีคุณภาพระดับสากล ๑๕๐ ล้านบาท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด TCDC ขอนแก่น มหาวิทยาลัยในพื้นที่
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการใช้สมุนไพร เพื่อการรักษาโรคและการเสริมสร้างสุขภาพ ๑๐๐ ล้านบาท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด TCDC ขอนแก่น มหาวิทยาลัยในพื้นที่
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สร้างความเข้มแข็งของการบริหารและนโยบายภาครัฐเพื่อการขับเคลื่อนสมุนไพร อย่างยั่งยืน ๑๐๐ ล้านบาท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด TCDC ขอนแก่น มหาวิทยาลัยในพื้นที่
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗
๑๑. งบประมาณ	๕๐๐ ล้านบาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑๒.๑ กลุ่มจังหวัดมีแหล่งผลิตพืชสมุนไพรตามความต้องการของตลาด ๑๒.๒ กลุ่มจังหวัดมีอุปกรณ์เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการแปรรูปวัตถุดิบสมุนไพร และมีเครื่องมือที่ได้มาตรฐานสำหรับการผลิตยาและผลิตภัณฑ์สมุนไพร
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	มีระดับความสำเร็จการดำเนินงานพัฒนาเมืองสมุนไพรระดับ ๕

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาศูนย์บริการมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ ชุมชน เมืองด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๒. ชื่อแผนงาน	การพัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ ชุมชน เมืองด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นการกำหนดขึ้นเพื่อส่งเสริมธุรกิจและบริการในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยเชื่อมโยงเรื่องราวของย่านที่อยู่อาศัย ผู้คน ธุรกิจดั้งเดิม เข้ากับมาตรการส่งเสริมธุรกิจสร้างสรรค์และการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมจากภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมธุรกิจสร้างสรรค์และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อกระบวนการคิด การผลิต และการตลาดในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พร้อมทั้งเกื้อกูลธุรกิจดั้งเดิมในพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อจะดึงดูดให้มีการลงทุนใหม่ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ กระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ สร้างความเคลื่อนไหวของกลุ่มธุรกิจและบุคลากรสร้างสรรค์ และการเกิดศูนย์รวมของบุคลากรในอุตสาหกรรม เพื่อถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ ตลอดจนเกิดผลงานและโอกาสในการพัฒนาธุรกิจ ของกลุ่มจังหวัดต่อไป</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ ชุมชน เมืองด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาเมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด

๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ ชุมชน เมืองด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ๕๐๐ ล้านบาท TCDC ขอนแก่น สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๙. หน่วยดำเนินการ	TCDC ขอนแก่น สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗
๑๑. งบประมาณ	๕๐๐ ล้านบาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	พื้นที่ชุมชน เมืองในกลุ่มจังหวัดได้รับการสร้างสรรค์
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	มีการลงทุนใหม่ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ กระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ สร้างความเคลื่อนไหวของกลุ่มธุรกิจและบุคลากรสร้างสรรค์ และการเกิดศูนย์รวมของบุคลากรในอุตสาหกรรม เพื่อถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ ตลอดจนเกิดผลงานและโอกาสในการพัฒนาธุรกิจ ของกลุ่มจังหวัดต่อไป

การจัดทำแบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของทุกโครงการภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่าง
ยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	อนุลักษณ์อัตลักษณ์ชุมชนดั้งเดิมบนวิถีโลกใหม่
๒. ชื่อแผนงาน	การพัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน
๔. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p><u>หลักการและเหตุผล</u></p> <p>สังคมไทยกำลังอยู่ท่ามกลางของเปลี่ยนแปลงพร้อมกับกระแสระบบทุนนิยมที่วัฒนธรรมอันหลากหลายกำลังถูกหล่อหลอมให้เป็นหนึ่งเดียว ทำให้เกิดกระแสความสนใจและให้ความสำคัญต่อวัฒนธรรม รัฐบาลจึงมีนโยบายส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นหรือพื้นที่ ประกอบกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทยในรูปแบบ ต่างๆ เช่น การเยี่ยมชมความแตกต่างที่หลากหลายทางธรรมชาติและสังคมวัฒนธรรม การแสวงหาผลกำไร การลงทุนทางธุรกิจ หรือด้วยเหตุผลอื่นๆ ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยเติบโตมากขึ้น ซึ่งรัฐก็ได้ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมซึ่งนับวันก็ได้รับความนิยม เพิ่มขึ้น วัฒนธรรมตามท้องถิ่นต่าง ๆ จึงถูกใช้เป็นจุดขายกลายเป็นสินค้าเพื่อดึงดูดความสนใจและเงินตราจาก การท่องเที่ยว รัฐจึงได้เริ่มเข้ามาส่งเสริมการอนุรักษ์ และฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างจริงจัง ส่วนหนึ่งก็เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ขณะเดียวกันก็เพื่อรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นต่างๆ ซึ่งนับวันจะถูกกลืนเลือนจึงมีนโยบายให้ชุมชนท้องถิ่นมีการ อนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่นของตน เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวไปบูรณาการกับวิทยาเอกลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือเรียกว่า อัตลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมในการท่องเที่ยวมีความยั่งยืนต่อไป</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ ชุมชน เมืองด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาเมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด

๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อนุลักษณ์อัตลักษณ์ชุมชนดั้งเดิมบนวิถีโลกใหม่ ๑,๕๐๐ ล้านบาท สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง TCDC ขอนแก่น สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อปท
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง TCDC ขอนแก่น สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อปท
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๖๗
๑๑. งบประมาณ	๑,๕๐๐ ล้านบาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	พื้นที่ชุมชน เมืองในกลุ่มจังหวัดได้รับการอนุลักษณ์อัตลักษณ์ชุมชนดั้งเดิม
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	พื้นที่ชุมชน เมืองในกลุ่มจังหวัดได้รับการอนุลักษณ์อัตลักษณ์ชุมชนดั้งเดิม เป็นชุมชนน่าอยู่ที่ทันสมัย

ภาคผนวก ก.

รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด
และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

การดำเนินการ	ดำเนินการแล้ว	ไม่ได้ดำเนินการ
๑) นำข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดของจังหวัดทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไปประกอบการจัดทำแผนพัฒนาภูมิภาคตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ภ. กำหนด	✓	
๒) จัดประชุมหารือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลางและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้งผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดตามมาตรา ๕๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑	✓	
๓) การประชุมของ ก.บ.ภ. เพื่อจัดทำและเห็นชอบแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ภ. กำหนด	✓	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ได้แนบรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ภ.) มาพร้อมนี้ด้วย

(ลงชื่อ)

(นายสมศักดิ์ จังตระกุล)

ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

หมายเหตุ ให้จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดเป็นผู้จัดทำ

กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
ศาลากลางจังหวัดขอนแก่น อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
โทร 043 244418